



Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, Földi László, Szávay István*



Az ülésnap megnyitása.....	2641
----------------------------	------

Napirend előtti felszólalások:

Arató Gergely (DK).....	2641
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2643
Hohn Krisztina (LMP).....	2645
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2646
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	2649
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2650
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2653
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2654
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	2657
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	2658
Szászfalvi László (KDNP).....	2660
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2662
Ovádi Péter (Fidesz)	2663
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	2665

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája a lezárásig	2667
------------------------------------	------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	2667
---	------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2672
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2673
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2675
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2677

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	2678
--	------

A Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Ipolydamásd és Helemba (Chľaba) települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló 2012. február 27. napján aláírt Megállapodás módosító 1. Kiegészítés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....

.....	2678
-------	------

Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	2678
--	------

Felszólalók:

Fenyvesi Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2679
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2680
Dr. Rétvári Bence , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2684
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2686
Hajdu László (DK).....	2687
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2688

Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	2690
---	------

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája a lezárásig	2691
------------------------------------	------

Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	2691
--	------

Felszólalók:

Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2693
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2695
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2696
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2697
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	2699
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	2701
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	2702

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	2705
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	2706

A Magyarország Kormánya és a Macedón Köztársaság Kormánya között a rendőri együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	2707
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	2707
Felszólalók:	
Fenyvesi Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2708
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2709
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2711
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	2712

A Magyarország és a Portugál Köztársaság között létrejött, a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	2714
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	2714
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2715
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2715
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	2717

A földművesek emléknapijáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	2717
Turi-Kovács Béla (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	2717
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	2720
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2721
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2722
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2727
Dr. Apáti István (Jobbik).....	2729
Turi-Kovács Béla (Fidesz)	2734
Magyar Zoltán (Jobbik).....	2734
Dr. Varga László (MSZP)	2735
Czerván György (Fidesz)	2736
Dr. Apáti István (Jobbik).....	2737
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	2739

Az EUROFISH Nemzetközi Szervezetet létrehozó Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	2740
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	2741
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2742
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2744
Magyar Zoltán (Jobbik).....	2745
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	2748

Az Európai Táj Egyezményt módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről és a Firenzében, 2000. október 20-án kelt, az Európai Táj Egyezmény kihirdetéséről szóló 2007. évi CXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	2748
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	2748
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2749
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2751
V. Németh Zsolt (Fidesz)	2752

Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	2752
Ovádi Péter (Fidesz)	2753

<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	2755
Az ülésnap bezárása	2758

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
2. ülésnapja

2018. szeptember 18-án, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen. Szeretettel köszöntöm önöket. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Szávay István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm valamennyiüket, valamennyi kedves vendégünket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a mai napunkat.

Napirend előtti felszólalások következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr: „Közoktatlanok: a sajátos nevelési igényű és beilleszkedési, tanulási és magatartási nehézségekkel küzdő gyerekek helyzete” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeptember elején a Kossuth téren alternatív tanévnyitót tartott a Cseve Csoport, az a csoport, amelyik a sajátos nevelési igényű gyerekek érdekében, a beilleszkedési, tanulási és magatartási nehézségekkel küzdő gyermekek érdekében küzd, amelyik az ő szüleit tömöríti, és amelyik azt szeretné, ha ezek a gyerekek megkapnák azokat az ellátásokat, azt a segítséget, azt a fejlesztést, azt az oktatást, ami őket a hatályos jogszabályok és a gyerekek jogai alapján megilleti.

Sajnálatos módon, bár meghívták őket, de a minisztérium képviselői nem tudtak részt venni ezen az eseményen, ezért vállaltam azt, hogy ide a Házba is elhozom az ő véleményüket, hogy a hangjuk lesznek, hogy elmondom azt, hogy mi az, ami nekik problémát okoz. Hogy a probléma méretét és súlyosságát értsék, tisztelt képviselőtársaim, szeretném elmondani, hogy a statisztikák szerint sajátos nevelési igényűnek számít most már több mint 80 ezer gyerek; ez nagyjából minden huszadik gyereket jelenti a közoktatásban. Minden huszadik gyereknek tehát többlétszámú támogatásra, -segítségre van szüksége. Sajnos azonban a szülők arról számolnak be, hogy ezt a támogatást nagyon sok esetben nem kapják meg ezek a gyerekek. Itt olyan gyerekekről beszélünk, akik valamilyen fogyatékkal, hátránnyal élnek, akik autisták, akik betegek, akiknek valamilyen részkepeségszavaruk van, és akiknek szüksége lenne arra, hogy egy olyan iskolai környezetben tanulhassanak, amelyik lehetővé teszi az ő fejlődésüket.

Nem a jogszabályokkal van baj, ezt szeretném jelezni, tisztelt képviselőtársaim. Abban nagyjából egyetértés van, hogy az ezzel a kérdéssel foglalkozó jogszabályok többé-kevésbé megnyugtatóan rendezik ezt a helyzetet még akkor is, ha persze tökéletes szabályozás sosincs, de nem a jogszabállyal van elsősorban probléma, a gyakorlattal van probléma. Azzal van probléma, hogy bár megkapják a megfelelő diagnózist, tehát a szakértő bizottságok megállapítják, hogy milyen fejlesztésre van szükség, csak éppen ez a valóságban nagyon sok helyen nem érhető el az országban.

Beszéltünk arról itt többször a Házban, hogy pedagógushiány van. Az önk - először kiszivárgott, majd letagadott - jelentése szerint például csak az utazógyógyapedagógus-hálózatból 166 pedagógus hiányzik; ez nem véletlen, ez az egyik legnehezebb szakma a pedagógusszakmán belül, aminek sem megfelelő anyagi és erkölcsi megbecsülése, sem pedig megfelelő eszközrendszere, szervezése nincs sajnos. Nem állnak tehát rendelkezésre a gyógypedagógusok sem az iskolákban, sem pedig a megfelelő hálózatban, vagy elég gyógypedagógus nem áll rendelkezésre, hogy pontos legyenek, aminek az a következménye, hogy a szülők a fejlesztést, a saját gyerekek számára szükséges fejlesztést az esetek jó részében magánúton kénytelenek igénybe venni, ami persze azt jelenti, hogy nagyon jelentős terhet kénytelenek magukra vállalni, miközben az esetek jó részében pontosan a gyerekek problémája miatt munkát sem tudnak vállalni, és az itt a parlamentben is sokszor emlegetett szármalasan alacsony ápolási díjért kell végezniük ezt a nagyon fontos feladatot.

Hasonlóképpen, bár gyakran kijelölnek befogadó iskolát, a befogadó iskolák jelentős részében nincsenek meg gyakorlatban azok a feltételek, amelyek ahhoz kellenének, hogy éppen az adott gyerekek segítsenek. Ezért aztán a szülők az esetek jó részében kénytelenek kivenni a gyermeket az iskolából, magántanulói státuszba mennek, vagy magániskolát kénytelenek keresni, vagy egy távoli állami intézménybe kell elvinniük a gyereket, hogy megkapja azt a fejlesztést, amire szüksége van.

A Cseve Csoport hat konkrét javaslatot fogalmazott meg annak érdekében, hogy hogyan lehetne segíteni ezen a helyzeten. Javasolják például azt, hogy ha az állam nem képes ellátni a feladatait, akkor járuljon hozzá a szülők költségeihez. Javasolják, hogy egyértelmű protokollok legyenek a sajátos nevelési igényű diákok megítélésére, vizsgálatára. Javasolják azt, hogy az állam gondoskodjon a területi ellátásról, akár úgy is, hogy erőforrásokat csoportosít át oda, ahol növekszik a saját nevelési igényű diákoknak a száma.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az önk lúzer kormányára Brüsszellel vív vesztés háborúzt fölöslegesen. Én azt javasolom, hogy ne ezzel foglalkozzanak. Foglalkozzanak az ország érdemi problémáival, és inkább arra keresnek megoldást, hogy például hogyan lehet segíteni

ezek a gyerekeken, ezeken a diákokon. És tudom, hogy most el fogja mondani az elmúlt nyolc évet, és következik a kormány eddigi tevékenységének szégyentelen feldicsérése, de egy picit a probléma megoldásáról is beszéljen, azt kérem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön azzal fejezte be, hogy teljesen fölösleges Brüsszelben Magyarország szuverenitásáért vitákat vállalni; szerintünk egyáltalán nem fölösleges. Szerintünk mindennek az alapja, akár annak is, hogy az SNI-s gyerekekre nagyobb figyelem háruljon, ne másra kelljen az országnak az erőforrásait fordítani, vagy a pedagógusoknak ne mással kelljen foglalkozniuk, ne azal kelljen foglalkozniuk, hogy nehezen integrálható, távoli kontinensekről érkező fiatalokat integráljanak. Ezeknek előfeltétele a szuverenitás megvédése, hogy Magyarország minden területen, szociális, egészségügyi, oktatási területen is a jelenlegi nehézségekkel, a jelenlegi problémákkal küzdjön meg.

Ön is arról beszélt, hogy van egy feladat előttünk, ami robbanásszerűen nőtt az elmúlt húsz évben, hiszen előtte soha ilyen mértékben nem nőtt Magyarországon, köszönhetően persze a jobb diagnosztikának és a jobb iskolai körülményeknek is, tehát van egy ilyen probléma, ami létező, és ön azt mondja, hogy ne védekezzen Magyarország, ne védje meg a szuverenitását *(Arató Gergely: Nem mondtam ilyet...)*, hanem engedje, hogy ezt a problémát akár... Azt mondta, hogy lúzerség Magyarország szuverenitásáért küzdeni az Európai Parlamentben, ezt mondta ön, tisztelt képviselő úr. *(Arató Gergely: Ezt se mondtam, drága államtitkár úr! - Az elnök csenget.)* Szerintünk az egyik legfontosabb feladata a magyar szuverenitás letéteményeseinek, az emberek által megválasztott parlamentnek és kormánynak, hogy védje Magyarország szuverenitását.

De rátérnék arra a valós problémára, amivel valóban foglalkozni kell, és mi is azért küzdünk Magyarország szuverenitásáért, hogy ezzel a problémával foglalkozzunk, és ne a bevándorlás problémájával kelljen foglalkoznunk, mint ahogy sok nyugat-európai iskola küszködik emiatt.

Ön is tudja és ismerheti, hogy az integrált oktatásnak, ellátásnak az aránya 2010 és 2017 között a magyar iskolákban érezhető mértékben nőtt, 10 százalékkal, 61 százalékról 71 százalékra. Ma már az oktatási intézményeink közül 3875 végez integrált nevelést, ami - ahogy mondtam - 71 százalékos szintet jelent, ami egy szép, egyre bővülő, egyre magasabb

szám. Elismerés mindazoknak, akik ezért tettek az elmúlt években: pedagógusok, intézményvezetők, szakszolgálati vezetők egyaránt.

Ahogy ön is mondta, vagy utalt rá legalábbis, kétfajta módszer van, vagy kétfajta jogviszony van, ahogy a gyógypedagógusok, konduktorok dolgozhatnak az oktatási intézményekben: egyrészt amikor maga az oktatási intézmény alkalmazza őket, a másik pedig az utazógyógypedagógus- és utazókonduktori hálózat. Ennek a jogszabályi pontosítására 2015-ben került sor, hiszen itt nagyon sok szabályozatlan vagy nem egyértelmű rész volt, és ez 2017. szeptember 1-jével lépett hatályba, tehát igyekeztünk a jogalkotásban is az elmúlt években minél inkább ezeknek a diákoknak és családoknak az érdekét nézni.

De nemcsak a jogszabályokat pontosítottuk, fejlesztettük a kor tudományos és pedagógiai elvárásainak megfelelően, hanem kibővítettük a képzéseket is, hiszen most már gyógypedagógus-képzés hét helyszínen valósul meg Magyarországon, konduktorképzés pedig a Semmelweis Egyetemen működő Pető András Karon működik. Kiterjesztettük a „Klebsberg képzési ösztöndíjat” a gyógypedagógus-képzésre, pont azért, hogy plusz pénzügyi erőforrások is legyenek arra, hogy a jövőben minél több és több gyógypedagógus állhasson munkába.

(9.10)

A gyógypedagógus munkakörben foglalkoztatottak száma eléggé objektív szám, tisztelt képviselő úr. Ez, amikor az önök időszaka véget ért, 5695 fő volt. A mai napon, tudja, mennyi ez? Nem beszélt róla: 9435. 5695-ről 9435-re emeltük ezt a számot. Ön azért elismerhette volna ennek a 65 százalékos emelkedésnek az előnyeit, és megköszönhette volna annak a közel 3 ezer embernek, aki ezt a fontos feladatot vállalta. Nyilván ebben a kormányzati képzési rendszer kiterjesztésének, a béremeléseknek és a pluszösztöndíjnak is szerepe volt. Így tehát Magyarországon most már maga a szakszolgálati rendszer van olyan differenciált, mint Európa más országaiban, a képzési rendszer pedig sokszínűbb, és a szabályozás is korszerűbb, mint volt pár évvel ezelőtt.

Nagyon sokféle feladatot látnak el a pedagógiai szakszolgálatok, ezért volt a feladatunk ezen szakszolgálatok megerősítése. Az volt a lényeg, hogy minden megyében először legyen megfelelő szakszolgálat. Földrajzilag egyenetlen volt korábban az ellátás, szakmailag nem volt kellően kontrollált; ez megtörtént. Utána második lépésben arra törekedtünk, hogy minden járásban legyen tagintézmény, ez is megtörtént, és arra, hogy legyenek további telephelyeik minél nagyobb számban. Ez is jó úton halad, hiszen 300 helyszínen folyik jelenleg pedagógiai szakszolgálati tevékenység Magyarországon. A pedagógiai szakszolgálati intézményben ellátott gyerekek létszáma - akik az

SNI-s körnél jóval szélesebb kört jelentenek, hiszen ez egy közel félmillió kör - 57 ezer fővel nőtt 2010 óta.

Több projektet is indítottunk ugyanabból a célból, amit ön is fontosnak tartott: a köznevelés esélyteremtő szerepének erősítésére 7 milliárd forintot számolunk, a köznevelés támogató szerepének erősítésére 5 milliárd forintot. MTMI-képességeknek és kompetenciáknak a fejlesztésére 3,7 milliárd forintot szánunk; és talán a legfontosabb, amiben egyetértünk, a koragyermekkorai intervenció ágazatközi fejlesztésére 5,7 milliárd forintot. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ezek pedig a jövő jó hírei minden család számára.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólásra Hohn Krisztina képviselő asszony jelentkezett: „25%-os béremelést a kórházi dolgozók részére!” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HOHN KRISZTINA (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az ajkai kórház intenzív osztályának összes ápolója felmondott. Félek, ezt a mondatot az elkövetkező időszakban sokszor fogjuk még hallani, csak a helyszín lesz más. A betegeket pedig szakemberhiány miatt nem tudják majd ellátni a kórházakban. A legtöbb, kisebb méretű, vidéki kórház hasonló problémákkal néz szembe. A szakdolgozói létszám csak addig lesz biztosított, amíg a mostani dolgozók nem mennek nyugdíjba. Addig a fiatal, pár éves gyakorlat után külföldre vagy magánegészségügyi intézményben helyezkedik el, vagy ami még rosszabb, elhagyja a pályát és másik foglalkozást választ.

Sajnos, ma egy ápoló számára szinte bármelyik áruházlánc sokkal jobb perspektívát tud kínálni, mint az állam fenntartásában működő kórházak többsége. A helyzet hasonlít a házi orvosokéhoz, ahol szintén rengeteg, több mint 300 a betöltetlen körzetek száma. A pár éven belül bekövetkező nyugdíjba vonulási hullám következtében az ország egyharmada házi orvos nélkül maradhat.

Hiába próbálja a legtöbb vidéki kis kórház feltölteni osztályait szakdolgozókkal, a felkínált jövedelem csekély mértéke miatt az elvárt létszámot teljesíteni nem tudják. A budapesti kórházak is komoly gondokkal küzdenek, gondoljunk csak a Dél-pesti Kórházra az IKEA miatt elhagyó dolgozók esetére. Ott még külsős vállalkozóként magasabb órabérért tudnak ápolókat alkalmazni, így egyelőre működőképességük megőrizhető. De vidéken ez sokkal kevésbé megvalósítható. Még rosszabb lesz a helyzet, ha a magánegészségügy ilyen ütemben fejlődik; ennek szintén komoly munkaerő-elszívó ereje prognosztizálható.

Az eddigi, az egészségügyben végrehajtott béremelés mindössze azért tűnik jelentősnek, mert a bázis nagyon alacsonyan volt. Hosszú távon már nehéz

lesz elhitetni, hogy az egészségügyben a bérek a megfelelő szinten vannak. A kiürülő kórházi dolgozói státuszok ennek ellenkezőjét fogják mutatni. Sajnos, ehhez egyre közelebb vagyunk. Nem lehet így hagyni a jelenleg érvényben lévő bértáblát, mert teljes osztályok maradhatnak először ápolók nélkül, aztán ugyanez lesz más szakmákban is. Végzetes hibát követünk el akkor, ha a bértábla alján lévőkről egyszerűen nem veszünk tudomást.

Az LMP-frakció tagjai évek óta adnak be költségvetési módosítókat, amiket sorra leszavaznak, pedig a megtörtént béremeléseken túl további 300 milliárdos bérrendezésre van szükség az egészségügyben. A jelenlegi kormányzati ütemezés szerint 8 százalékos béremelés nem lesz elegendő a probléma megszüntetésére. Előbb a kisebb vidéki kórházak ürülnek ki, aztán szépen lassan már sehol sem lehet tb-finanszírozott ellátáshoz jutni, ha a helyzet megnyugtatóan nem rendeződik.

A másik, ami nagyon fontos, az a meddőség kezelése. A napokban Hoppál Péter képviselőtársam, aki sajnos most nincs itt, egy Facebook-bejegyzése alapján úgy tűnik, mintha talán nem teszünk meg eleget annak érdekében, hogy gyereket hozzunk a világra. Mint érintett, a következőt tudom erről elmondani.

Bizonyára önök is tudják, hogy a meddőség kezelése nincs ingyen. Bár a lombikprogram és maga a beavatkozás csak a magánkórházakban kerül pénzbe, de maguk a gyógyszerek jelentős megterhelést okoznak a családoknak. Egy-egy család mire odáig eljut, hogy beadja az örökbefogadási kérelmét, addigra sok esetben már milliókat költ gyógyszerekre. Magam is végigjártam ezt az utat, én is örökbefogadó szülő vagyok, és egyáltalán nem egyszerű ezt végigjárni.

Szerintem többféle olyan intézkedést kellene hozni, amely segíti a párokat abban, hogy gyermekük lehessen akár örökbefogadás útján, akár pedig az egészségügyön keresztül, saját gyermek útján. Az örökbefogadás egyik nagy akadályozója az, hogy amire örökbe adhatóvá válik egy gyerek, addig rengeteg sok idő telik el. Hat hónapig vár a gyámhivatal, ha az életet adó szülő nem jelentkezik, és csak ezután nyilvánítja örökbe adhatóvá a gyereket. Elég csak egy, a Facebookon való érdeklődés, és máris újra elindul a hat hónap. Én azt javaslom, hogy ahelyett, hogy elítéljük, illetve címkékkel látjuk el ezeket az embereket, akiknek nincsen gyermekük, tegyünk olyan intézkedéseket, amelyek segítenek nekik. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt

Ház! Szeretnék pár tényt helyreigazítani, aztán pedig érdemben reagálni arra, amit az örökbefogadási szabályokról mondott a végén.

Először is az ajkai esetről. Itt arról van szó, hogy 10 kilométerre az ajkai kórháztól nyílt egy új tüdőgondozó kapacitása a magyar állami egészségügyi rendszernek, és az ajkai kórház dolgozóinak egy része 10 kilométerrel odébb, egy másik egészségügyi intézménybe, közfinanszírozott intézménybe átment, és ott gyógyítja a betegeket.

Nem mondott föl egyszerre mindenki, mint ahogyan azt eléggé túlzóan mondta, csak az ottani osztálynak a vezetője átment pár kollégájával egy másik (*Rig Lajos: Ápolási igazgató lett.*) - hangsúlyozom: egy másik - állami intézmény-be, máshol is közfinanszírozottan gyógyítani a betegeket. A kórház meg is oldotta ezt a fajta helyzetet, hiszen egyrésztől munkakerő-felvétellel, másrésztől más osztályokon dolgozó szakképzett és motivált ápolók átcsoportosításával továbbra is a sürgősségi osztály tud működni az ajkai kórházban.

Kérem, hogy ott, ahol bővül az egészségügyi ellátórendszer és az Ajkán és környékén élők számára több egészségügyi közszolgáltatás vehető igénybe, ott önök is örüljenek annak, hogy végre javult a környék egészségügyi ellátása, és ne pedig próbáljanak valótlanosságok alapján mindenféle álhíreket vagy vész híreket mondani.

Nagyon sok mindent említettem. Valóban nagyon lényeges kérdés az egészségügyi bér kérdése. Engedje meg, hogy egy-két konkrét példát említsek! Ha azt nézem, hogy mennyi egy egészségügyi dolgozó keresete, mondjuk, egy szakdolgozó esetében, ez nemcsak az alapilletményt jelenti, hanem a mozgóbér-elemeket, tehát ha a pótlékokat - éjszakai pótlék - átlagosan számolom, akkor 2010-ben egy 4-6 éves jogviszonnal rendelkező, OKJ-s végzettségű ápoló E-besorolási osztállyal, II. fizetési fokozattal 159 ezer forintot keresett. Ez mondom, alapilletmény, plusz mozgóbér-elemek. Tehát a 159 ezer forint most 309 ezer forint.

Ha megnézzük, hogy egy szakorvos már nagyobb rutinnal, körülbelül 20 éves jogviszonnal rendelkezett és 2010-ben mennyit keresett, szintén alapilletmény, plusz mozgóbér-elemek, tehát ügyeleti pótlék, egyebek, átlagosan 364 ezer forintot keresett 2010-ben - összességében, pótlékokkal együtt -, most pedig 842 ezer forintot keres ugyanő.

(9.20)

Egy mentőorvos esetében 314 ezer forintról 626 ezerre nőtt az átlagbér, és még lehetne sorolni, a mentőgépkocsivezető-tisztet vagy más szakorvosi példákat mondani, amely mutatja, hogy sikerült itt egy érezhető emelést elindítanunk. Nem gondoljuk, hogy befejeztük, az a 207 ezer forint, amit például az előző

két évben emeltünk az alapilletményen bruttó összegben, érzékelhető, a rendszerváltás óta talán a legnagyobb egészségügyi béremelés. Szeretnék ezt a következő években folytatni, de leginkább, ahogy ön is utalt rá, az ápolóknál, a szakdolgozóknál fontos ennek a béremelésnek a folytatása.

Az alapellátásban is emeltük a praxisfinanszírozást, 70 százalékkal magasabb ma egy praxis finanszírozása, sőt 73,9 százalékkal, mint korábban. Ez azt jelenti, hogy a praxis bevétele minden hónapban sok-sok százezer forinttal több, mint amennyi volt 2010-ben, és a költségvetésben is nem 79, hanem 137 milliárd forintot költünk az alapellátás finanszírozására.

Megindítottunk két pályázatot, ön is tudja, a letelepedési és praxispályázatot. Mind a kettő vissza ne térítendő támogatás. A letelepedési pályázaton 179, a praxispályázaton 167 pályázó nyert az elmúlt években. Ezzel körülbelül félmillió ember környezetében, körzetében tudtuk biztosítani a háziorvosi ellátást. E programnak is köszönhetően félmillióval több betegnek vagy egészséges embernek van saját háziorvosa a saját körzetében.

Amit az örökbefogadással kapcsolatban említett: ön is tudja, hogy az elmúlt években szerencsére érezhető mértékben nőtt az örökbeadások és örökbefogadások száma Magyarországon, több százzal több gyermek tud szerető családba kerülni. De valóban, az egy elgondolkodásra indító helyzet, ha valaki a gyereket nem saját maga neveli, hanem beadja állami gondozásba, állami nevelésbe, és félévente egyszer egy órára bemegy a gyerekéhez - a Facebook-üzenet talán kevés a kapcsolattartásra -, tehát egyszer bemegy a gyerekéhez, egy órát beszélget vele, s összesen ennyit törődött vele fél év alatt, akkor valóban nem nyilvánítható örökbe adhatóvá az a gyermek, mert az az egyórás beszélgetés fél év alatt megvolt.

A szakhatóságok az elmúlt években korábban a gyermek érdekeit figyelembe véve többször hoztak olyan döntéseket, amelyek örökbe adhatóvá nyilvánították a gyereket, de másfél évvel ezelőtt volt egy másodfokú döntés, ami után visszafogottabbak lettek.

Hogy ezzel a kérdéssel foglalkozunk, abban én önnek partnerséget ajánlok. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Ha van javaslata, szívesen vesszük. Mindig a gyermek érdeke a legfontosabb. Ahol valóban a gyermek érdeke azt diktálja, hogy ezt a szabályt másként értelmezzük és a kapcsolattartás fogalmát másként értelmezzük, és ez sok száz gyermeknek jelenti azt, hogy szerető családba kerüljön, akkor ebben működünk együtt, és hozzunk együtt jogszabály-módosítást.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az időkeretre felhívom a szíves figyelmét, immár második esetben csúszik lényegesen túl az időkeretén.

„Tudják-e, hogy az emberek kétharmada a leg-
 etetőbb problémának az egészségügy helyzetét
 tartja?” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Ban-
 góné Borbély Ildikó képviselő asszony jelentkezett
 napirend előtti felszólalásra. Képviselő asszony, öné a
 szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszö-
 nöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képvi-
 selőtársak! Az egészségügyi ellátórendszer működe-
 tése nem kormányzati ajándék, ennek pénzügyi fede-
 zetét a dolgozó magyar emberek adó- és járulékbefi-
 zetése teremtik meg. Ma Magyarországon az érettsé-
 gizett férfiak várható élettartama 76 év, a nem érett-
 ségizetteké 66 év. A legszegényebb kistérségekben pe-
 dig 13,5 évvel élnek rövidebb ideig a férfiak, mint a
 leggazdagabb térségekben. Míg 1992-ben a GDP 6
 százalékát költöttük egészségügyre, addig 2015-ben
 már csak 4,7 százalékát költöttük erre, miközben az
 egészségügyi magánkiadások aránya 30 százalék fölé
 nőtt. Szóval, aki meg tudja fizetni az árát, az tovább is
 élhet Magyarországon.

Az Eurostat most megjelent regionális évkönyv
 2018. évi kiadványában is elég csak a krónikus beteg-
 ségekkel és rákos megbetegedésekkel összefüggő ha-
 lálózási rátákat megnézni. Magyarország mindkét te-
 kintetben szomorú teljesítményt tud felmutatni. A
 2018-as kiadványban is megfogalmazzák, hogy mi-
 lyen kirívóan rosszak a magyarországi adatok. Külön
 42 oldalban fejtik ki, hogy a krónikus betegsé-
 gek - rosszindulatú daganat, szívbetegség, keringési
 betegségek, krónikus alsó légúti betegségek, krónikus
 májbetegségek, cukorbetegségek - okozta halálózási
 ráta értéke a magyar régiókban kimagasló. Az EU-s
 átlag egyébként ebben a tekintetben 261,7 haláletet
 százezer lakosra vetítve, míg a magyar régiókban ez az
 érték 337-360 eset között szóródik. A krónikus beteg-
 ségekkel összefüggő halálózási ráta az észak-magyar-
 országi régióban a legmagasabb egész Európában, de
 az ötödik helyen végzett az észak-alföldi régió is.

Nézzük meg, hogy ez miért van így. A kórházak
 évről évre visszatérő felhalmozódó adósságlavinával
 találják szembe magukat, tekintettel arra, hogy a kor-
 mány nem hajlandó a gyógyításhoz szükséges pénz-
 ügyi eszközöket rendelkezésre bocsátani. A 2007-es
 szinthez képest, bármennyire is mást mond a kor-
 mánypropaganda, több mint 1500 milliárd forint hi-
 ányzik az egészségügyből. A sürgősségi osztályok
 igénybevétele olyan nagy, hogy azt ép ésszel és ép fi-
 zikummal nem lehet bírni, mondta a Magyar Orvosi
 Kamara elnöke, Éger István. Ma Magyarországon leg-
 alább hatszáz emberre lenne szükség a sürgősségi
 osztályokon, ehelyett kevesebb mint 140-en dolgoz-
 nak ott. A szükséges szám negyede sincs meg, ennek
 pedig az a következménye, hogy más osztályokról irá-
 nyítják át az orvosokat, akiknek olyan eseteket kell el-
 látniuk, amire nincsenek kellőképpen felkészülve.
 Sürgősségi ellátás nélkül viszont bedől a betegellátás.

Ennek első jeleit már láthatjuk, hiszen a betegeket
 sokszor négy-öt órán keresztül várakoztatják a sür-
 gősségin, de ma már nem ritka a 12 órás vagy akár a
 24 órás várakozási idő sem.

Az orvos- és ápolóhiány azonban ennél sokkal
 nagyobb mértékben jelentkezik. Nógrád megyében
 például valamennyi szakorvosi szakképesítés hiány-
 szakmának minősül az összes ottani egészségügyi in-
 tézményben. Ugyanez igaz többek között az ajkai Ma-
 gyar Imre Kórházra is, ott, ahol a napokban a sürgős-
 ségi osztályon az összes dolgozó felmondott; az előt-
 tem szóló már beszélt erről a problémáról. Az egész-
 ségügy ilyen rendszerszintű problémái pedig sokakat
 arra kényszerítenek, hogy a magánegészségügyben
 keressenek gyógyírt a panaszaikra.

Nem tudom, államtitkár úr tudja-e, hogy kik
 azok, akik leghamarabb a magánegészségügyi szolgál-
 tatást veszik ma Magyarországon igénybe. Lehet,
 hogy meg fognak lepődni, de a gyermekes családok.
 Azért, mert a gyermekükért ma Magyarországon, még
 ha nincs pénzük, akkor is mindenre képesek a magyar
 emberek, hogy minél hamarabb megfelelő egészség-
 ügyi ellátásban tudják részesíteni a gyerekeket. Saj-
 nos, most már azt tapasztalhatjuk, hogy nemcsak a
 tanévkezdéskor vesznek fel úgymond azonnali köl-
 csönt, hitelt a magyar családok, hanem most már az
 egészségügyi ellátásra is igénybe veszik. Most már le-
 het kölcsönt felvenni egészségügyi szolgáltatásokra is.
 Államtitkár úr, én azt gondolom, hogy ha valaki egy
 életen keresztül vagy húsz-harminc évig fizeti az adót
 és a járulékot, akkor nem ez a megoldás.

Kásler Miklós szerint a tízparancsolat betartása
 sok betegséget megelőzhet. Akkor mondok néhány
 dolgot. Attól, hogy Isten nevét hiába a számra nem ve-
 szem, a gyermekem tüdőgyulladásra nem fog meg-
 gyógyulni. Attól, hogy az Úr napját megszentelem,
 nem forrnak össze az eltörött csontok. És ha minden
 este elmondok tíz miatyánkot, attól még a rákos meg-
 betegedésem nem fog elmúlni, mondják ezt az embe-
 rek az internetes oldalakon. És tudja, államtitkár úr,
 itt az ima már kevés, most már valamit tenni is kéne
 az egészségüggyel és dolgozni kellene. Önöket erre
 hatalmazták fel az emberek. Köszönöm szépen, elnök
 úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony.
 Képviselő asszony napirend előtti felszólalására a vá-
 laszt Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Pa-
 rancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások
 Minisztériumának államtitkára: Köszönöm. Próbálok
 tárgyilagos maradni, tisztelt képviselő asszony, a fel-
 szólalása után. Ön is azzal kezdte, hogy mennyi az át-
 lagos életkor Magyarországon. Azt hiszem, érdemes
 azt az adatot felidézni, hogy mennyivel nőtt Ma-
 gyarországon 2010 óta az átlagéletkor. A férfiak ese-
 tében 70,5 évről 72,5 évre, tehát közel két évvel nőtt

az átlagos életkor, és a nőknél is, ahol magasabb volt a szám, szintén érezhető a növekedés: 78,1 évről 79,2 évre. Tehát 1,1 éves a növekedés. Elmondhatjuk tehát, hogy az a cél, hogy minél több évet éljünk és minél több évet éljünk egészségben, ebben időarányosan nem áll rosszul az állam, hiszen ebben ugyan nemcsak az egészségügynek van szerepe, hanem nyilván a genetikának, az életmódnak és sok minden másnak is, ettől függetlenül azért a férfiak esetében közel két évvel nőtt az átlag életkor 2010 óta. Arra kell törekednünk, hogy ezt minél inkább egészségben élhessék meg a férfiak.

Ezzel a pozitív változással és azzal, hogy jóval nagyobb mértékben, tehát több mint kétszeres mértékben nő Magyarországon az átlagéletkor, mint az EU-országokban átlagosan, az a különbség is, ami az Unióban átlagosan elvárható élettartam és a Magyarországon átlagosan elvárható élettartam között volt, korábban öt évnél több volt, most pedig öt évnél kevesebb.

(9.30)

Tehát öt évnél kisebb az a differencia, amennyivel le volt Magyarország maradvány az európai uniós átlagéletkorhoz képest. *(Bósz Anett borítékokat oszt szét az ülésteremben a képviselőknek.)* Azt hiszem, ezek fontos eredmények, és ebben az egészségügynek is szerepe van és sok minden másnak is. A minden másban szerintem rendkívül fontos az az öt nemzeti egészségügyi program, amelyet konzultációra a kormányzat meghirdetett, hiszen abban segít, hogy megelőzzük ezeket a betegségeket, és abban segít, hogy ne olyan korán vagy ne olyan súlyos mértékben alakuljanak ki azok a betegségek, amelyekre ön is utalt. A nemzeti rákellenes program, a nemzeti keringési program, a nemzeti mozgásszervi program, a nemzeti mentális egészségügyi program és a nemzeti gyermekorvos egészségügyi program éppen azt a célt szolgálja, hogy megelőzhessük a betegségeket egyrésztől, másrésztől pedig az ellátás kapacitásait a valós igényekhez tudjuk mérni. Ennyit az átlagéletkorról és a megelőzésről.

Tisztelt Képviselő Asszony! Itt nagyon szép szavakat mond, de azért bár mondta volna ezt akkor is, amikor Gyurcsány Ferencet akarta, ha jól emlékszem, egy bográcsozásra vendégül látni cserébe azért, amiért szerepelt a 2004. december 5. előtti plakátokon. Elmondhatta volna neki esetleg, hogy nem kellene azt a 600 milliárd forintot, miniszterelnök úr, kivenni az egészségügyi kasszából, mert az emberek gyógyítására ott jobban lehetne kamatoztatni. Vagy azt is mondhatta volna neki ott a kertjükben, bográcsozás közben, hogy nem kéne bezárni a svábhegyi gyermekorvos kórházat, vagy nem kéne bezárni az OPNI-t. Ennek okait tegnap is láthattuk Gyurcsány miniszterelnök úron. *(Zaj, közbeszólások. - Az elnök csenget.)* Vagy a

Szabolcs Utcai és a Schöpf-Merei Kórházat nem kellene bezárni, miniszterelnök úr. Ezeket miért nem mondogatta akkor neki? Miért az volt az önök egészségügyi programja, hogy négy kórházat bezárnak országsszerte, országos intézményekkel? De azt is mondhatta volna neki, hogy miniszterelnök úr, szükség lenne arra a 16 ezer ágyra a magyar kórházakban. Miért számolják föl azt a 16 ezer aktív ágyat? *(Közbeszólások az MSZP és a DK soraiból.)* Vagy azt is mondhatta volna a miniszterelnökének, hogy esetleg szükség lenne dolgozókra az egészségügyben, ne bocsássák el azt a 6 ezer orvost és 6 ezer ápolót, akiket elbocsátottak. És aki ott van, azt becsüljék már meg anyagiilag is, ne vegyenek el tőlük egyhavi bért! Mégis elvették az egyhavi bért, mert önöknek jött a telefon Brüsszelből, hogy a magyar embereket meg kell nyomorítani, meg kell sarcolni. Hát, önök az egészségügyi dolgozóktól azon nyomban elvették egyhavi bért.

És biztos, ami biztos, hogy a betegek messziről elkerüljék a kórházakat, hogy a betegek messziről elkerüljék a rendelőket, éppen ezért akár minél súlyosabb szövődmények is kialakuljanak, vizitdíjat és kórházi napidíjat is bevezettek, hogy elkerüljék az emberek a kórházakat, a háziorvosokat. Ezt utána egy szociális népszavazás söpörte el, egy évvel később pedig önöket is elsöpörték.

És hogy önöknek milyen bizonyítványa volt ezzel kapcsolatban, azt az OECD állította ki önökről. Ön is nemzetközi kimutatást idézett, én is azt idéznék. Eszerint az önök kormánya volt az egyetlen 2003 és 2010 között az Európai Unióban, pontosabban az OECD-ben, tehát az összes fejlett ország közül az egyetlen kormány az önök kormánya volt, amelyik ebben az időszakban csökkentette az egészségügyi kiadásokat. Minden más országban nőtt, önök csökkentették egyedül. És ezt kellett nekünk 2010 után pótolni, és most a hetedik legnagyobb arányban Magyarországon nő az egészségügyi ráfordítások aránya. Az önök idejében az egyetlen volt Magyarország, ahol csökkent, most pedig a hetedik legnagyobb arányban nő. Ennek az a következménye, hogy ma már 60 százalékkal kevesebb orvos kér külföldi munkavállaláshoz engedélyt, ennek a következménye, hogy több mint 1500 olyan orvos van, aki ugyan kért engedélyt, de itthon is dolgozik, mindamellett, hogy engedélye van. Ezért indítottuk el a béremelési programot, ezért költünk jóval többet, 650 milliárd forinttal többet évente egészségügyre, mint amit 2010-ben önök erre szántak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Bóm *(sic!)* Anett Képviselő Asszony! Föl szeretném hívni a figyelmét, hogy amit csinál, az házszabályellenes. Ahhoz, hogy ön bárkitől, nem is öntől származó anyagokat osztogasson itt, a Házbizottság előzetes engedélye kell. Ön nem tette meg, hogy erre engedélyt kért volna. Most arra kérem, hogy szedje

össze, legyen szíves, ezeket a borítékokat, és gondosan őrizze meg. A folyosón azok a munkatársak, akik megkérték önt arra, hogy ezeket a borítékokat kiosszsa, nekik lehetőségük van; önnek sajnos erre itt, a teremben nincs. Köszönöm szépen. *(Bósz Anett nem tesz eleget a felszólításnak.)*

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony: „Az oligarcha családok éve” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbi hozzászóláshoz annyit fűznék, nagy örömöm az, hogy Rétvári államtitkár úr felhatalmazott minket, hogy vegyünk részt az örökbefogadás szabályainak korszerűsítésében, mert én magam éppen a győri kórházban fekvő két szívbeteg kisgyermek örökbefogadását kezdtem meg, és már most látom, hogy micsoda kálvárián fogok keresztül menni. Úgy-hogy köszönöm, ha ebben nekünk segít.

De hogy a napirendi ponthoz hozzászóljak: a kormány 2017-ben meghirdette a családok évét 2018-ra, Novák Katalin államtitkár asszony bábáskodása mellett. Nagyon örült ennek mindenki, mert bizonyára mindannyian tudják, hogy 2011 és '16 között Magyarországon 41 ezerrel csökkent a családok száma. Azért ez egy óriási probléma, különösen úgy, hogy ebben nincs benne az a szám, azoknak a családoknak a száma, akik ugyan elvándoroltak, de a lakcímeikről nem jelentkeztek ki. Az volt a meghirdetés célja, hogy demográfiai ösztönzést érjenek el, különösen szeretnének a már meglévő gyermekes családokra figyelni, és minden olyan eszközt bevetnek, amivel úgy érezhetik 2018-ban a családok, hogy ez az év valóban róluk szól. Ki ne örült volna ennek, ha nem mi, mindannyian?

Aztán mit tapasztalunk ebben? Az összes kulturális programot, amelyet évente rendszeresen valamilyen okból valakik megszerveznek, az egészet, az összeset e program alá szervezték. Aztán itt a CSOK. Valóban üdvöztető, hogy már 66 ezren igénybe tudták venni, csak a probléma az, hogy a CSOK intézménye az új lakások árát 12 százalékkal növelte, a használt lakásokét pedig 18 százalékkal. Ez azt jelentette, hogy csak a gazdag háromgyermekes családok tudtak az ár-emelkedésen felül valóban valami érdemét is kapni vele.

Aztán van még egy nagyon szomorú hír. Ahhoz képest, hogy a demográfiai ösztönzés volt a cél, 2,9 százalékkal csökkent a születések száma, 3,9 százalékkal pedig nőtt a halálozások száma. Tehát megint elmondhatjuk, hogy sajnos a népességiünk nemhogy nőtt, hanem a természetes fogyás csökkent. *(Sic!)*

Aztán való igaz, hogy 13 százalékkal nőttek a bérek, amelyek egy család életében fontosak, de a 13 százalékból igen jelentős százalékot elvisz az a drágulás,

amit mindannyian magunk is érezhetünk. Nem sorolnám föl, mi mindennek az ára drágult ebben az évben. Az uniós szint felett drágult minden termék és szolgáltatás, ami drágult. Ez is fontos lenne a családok életében. És hiába volt ez a családok éve, még mindig a családok 35 százaléka a létminimumszint alatt él, és 16 százaléka, azaz 420 ezer család a mélyszegénységben él. Ez rendkívül sok egy 9 millió 700 ezres lélekszámú országban. Tíz járásban az országban 46-50 ezer forint között van az egy főre jutó havi jövedelem.

És akkor azt gondolnánk, hogy talán már nem is tudunk olyan adatot mondani, ami a családok számára rossz, de mégis tudunk, mert 1300 családot kilakoltattak május óta. Akkor azt kérdezhetjük meg most itt egymás között, hogy akkor milyen családok éve ez a 2018. Jól érzékelik mindannyian itt a teremben, igen, igen, ez az oligarcha családok éve, mert elképesztő, hogy az oligarcha családok milyen jövedelem- és vagyonnövekményt értek el.

Csak a Csányi család 320 milliárdra növelte a vagyonát, a Mészáros stróman család óránként 11 milliával gazdagodik, a Szij-birodalom 12 milliárddal nőtt, a Garancsi család sem panaszkodhat, mert 10 milliárddal többet vitt haza, és a Tiborcz család is köszöni, jó pár milliárddal tovább nőtt a ládafia. Az idei évre a 100 leggazdagabb magyar vagyona 4000 milliárddal nőtt, ami még nem volt soha egyetlen évben sem, 23 százalékkal. És, ami még szintén nem volt soha, a leggazdagabb 1 milliónak 9,86 szorosa a jövedelme és vagyona, mint a legszegényebb 1 millió embernek.

Lehet azt mondani, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormányképviselők, hogy ez demagógia, de elnézésüket kérem, ezek mind hivatalos adatokból származó adatok, ezek mind a valóságot tükrözik. Én azt hallom minden alkalommal önöktől, Rétvári államtitkár úr és Dömötör államtitkár úr folyamatosan ezekkel a csodálatos eredményekkel áll elének, amit nagyon becsülünk, hiszen el kell végezni a munkájukat, mert ezért kapják a fizetést. De azt kérem, hogy legyen ebben a pár hónapban 2018 valóban a családok éve. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Örökbefogadással kapcsolatos javaslatait, főleg, ha azok a gyakorlatból indulnak, nagyon nagy örömmel vesszük, hiszen azt hiszem, közös célunk és feladatunk, hogy ez az eljárás valóban minél inkább a gyerekek érdekeit szolgálja.

Amikor olvastuk itt az ön napirend előtti felszólalásának a címét, akkor már-már féltünk, hogy ön az ügyvédi titok intézményét sérti meg, és a Simicska család gazdagodásáról fog itt bizonyos tényeket, adatokat elmondani. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem voltam az ügyvédje soha...)* Ne feledjük el, hogy amikor éppen a Jobbik elkezdte a saját plakátkampányát azokon a bizonyos plakátfelületeken kirakni, pont akkor ön éppen Simicska Lajossal nézegette a VIP-páholyban a Veszprém Arénában a kézilabda-mérkőzést *(Közbeszólások és zaj a Jobbik padsoraiból.)*, de végül nem ez történt, nem erről az oligarchabirodalomról beszélt ön. *(Az elnök megkocogtatja a csenget.)*

De ahogy hallom a jobbikos képviselők bekiabálását, többen magukra vették ezt, tehát, tisztelt képviselő urak, ha önök is úgy érzik, hogy ez önökre vonatkozik, ugyan kiabáljanak be *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*, én csak a képviselő asszonynak szoltam, de úgy látom, ezek még fájó sebek, nem sikerült kimulatniuk magukat a frakcióülésen, hiába öntöttek fel a garatra.

Nos, tehát pár adatot, tény hadd igazítsak helyre, tisztelt képviselő asszony, abból, amit ön mondott. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik és a DK padsoraiból. - Az elnök csenget.)* Amilyen adatokat idézett, azok valós adatok voltak 2010-ben, mondjuk, a mélyszegénységben élők számával kapcsolatban, hiszen akkor közel félmillióan éltek Magyarországon valóban mélyszegénységben. *(Dr. Apáti István: Hány százalékos a KDNP?)* Ez a félmillió szám 2017-re - ugyanezen, Eurostat által validált kutatás szerint - szerencsére Magyarországon 114 ezerre csökkent, ami azt jelenti, hogy 386 ezer fővel csökkent azoknak a száma, akik egyszerre élnek munkaszegénységben, ahol a mediánjövedelem alatti a család jövedelme és mindamelllett súlyos anyagi nélkülözésnek vannak kitéve.

Az ön által idézett módszertan szerint ez az, ami a mélyszegénységet jelenti, és szerencsére itt egy 386 ezer fős csökkenést láthatunk. A legnagyobb mértékű szegénységifaktor-csökkenést, hála istennek, pontosan a több gyermeket vállaló nagycsaládosoknál láthatjuk, hiszen náluk volt leginkább pozitív az elmozdulás. Ha pedig összességében nézzük, egyik vagy másik szegmensből tekintjük, hogy ki van nélkülözésnek kitéve, akkor azt láthatjuk, hogy ha például ilyen hétköznapi adatot nézünk, hogy kinek van pénze kétnaponta arra, hogy húsételt egyen, akinek erre nincsen pénze, azoknak a száma 1,7 millióval csökkent a kormányzásunk ideje alatt. *(Dr. Varga-Damm Andrea: A csirkefarhát is beletartozik?)*

Azt már tegnap is említettem, hogy közel 2 millióval csökkent azoknak a száma, akik anyagi okokból nem tudnak elmenni egy hétre üdülni. Szintén csökkent több mint 1 millióval a hiteltörlesztéssel vagy lakhatással kapcsolatos hátralékkal küzdők száma. Ha összesen megnézzük, hogy ezen tényezők közül ki

az, aki ezek többségével küzdött, és ki az, aki most már nem küszködik, azt láthatjuk, hogy ebből a napi nélkülözésből vagy heti nélkülözésből körülbelül 1,3 millió ember tudott, hála istennek, kikeveredni. Ebben nyilván része van annak, hogy 750 ezerrel többen dolgoznak; része van főleg a családoknál a családi típusú adó- és járulékkedvezménynek, hiszen több marad a családoknál; része van ebben az ingyenes tankönyvnek, az ingyenes gyerektéztetésnek és még sok minden másnak, ami segített ezeknek az embereknek kitörni a szegénységből.

Ahogy említettem, a családi típusú adókedvezményt egyre többen, egyre jobban tudják igénybe venni. Ennek a havi összege, amit igénybe tudtak venni, korábban, 2010-ben még csak 10 ezer forint volt, ez 2017-ben már havi 23 500 forint. És ha ön összességében is megnézi a családtámogatásokat a költségvetésben, akkor azt láthatja, hogy kevesebb mint 1000 milliárdról indultunk, és a jövő évi költségvetésben már több mint 2000 milliárd forintnál tartunk, mind az anyagi, pénzügyi támogatások, mind a természetben nyújtott támogatások egyaránt növekedtek.

A gyed maximálisan folyósítható felső határának a növekedésétől kezdve, ami 102 ezer forintról 193 ezer forintra, közel 88 százalékkal emelkedett, sok minden mást is mondhatnék: a megnövelt családi kedvezményt, az otthonteremtési programot. Más országokban nem nagyon talál egy fiatal ilyen kedvezményt, hogy 10 plusz 10 millió forint vissza nem térítendő és kedvezményes kamatozású hitelt kap a családalapítással kapcsolatos lakásvásárláshoz, házépítéshez. A gyed extra, az első házások kedvezménye, a hallgatói vagy diplomásgyed; négy év alatt megduplázódott a kétgyerekesek családi adókedvezménye; a bölcsődei ellátás fejlesztése; a jelzáloghitel 1 millió forinttal való csökkentése, harmadik és további gyermek után már több ezren vették ezt igénybe; a diákhitel elengedése három gyermek után; Köldökszínór-program; ingyenes KRESZ-tanfolyam, KRESZ-vizsga, ingyenes nyelvvizsga.

Ezek mind-mind milliárdos segítséget jelentenek a családoknak, és szerencsére ezek és tízezrek veszik is ezt igénybe *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, akárcsak a gyermek fél éves kora után a munkabér mellett folyósított gyest. Úgyhogy azt hiszem, mind az egymillió gyermeket nevelő magyar család érezheti, hogy a kormány támogatja őket, és egyre bővülő kedvezményekkel segíti a mindennapjaik biztonságát.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A kialakult helyzetről!” címmel a Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, ön a szó, parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt hét egyik eseménye volt az is, hogy az Innovációs és Technológiai Minisztérium és a Magyar Tudományos Akadémia között megszakadt a tárgyalás a kutatóintézetek átalakítása vonatkozásában vagy tekintetében. Van a hírnek egy jobb része is, hogy szombaton visszalépés történt, a minisztérium visszalépett, hogy mégsem akarja ilyen vehemensen átalakítani a kutatóintézeteket. De azért ne legyenek kételyeink, azt gondolom, újból neki fognak majd ennek a dolognak futni.

Azon tárgyalás után Palkovics miniszter úr egyébként mellékesen azt is megállapította, hogy egyébként pedig a Közgazdaságtudományi Intézetet be kell zárni, mert olyan gyenge minőségű produktumai vannak, hogy nem lehet tovább fenntartani. Én azt szeretném kérdezni a minisztériumi államtitkár úrtól, hogy mégis milyen alapon hozta a miniszter úr ezt a döntést, hiszen igaz, hogy ő akadémikus, de nem közgazdász végzettségű, tehát nem hiszem, hogy ő meg tudja ezt ítélni. Vajon nemzetközi intézeteket vagy szakértőket kértek fel annak érdekében, hogy megállapítsák ezen intézet működésének gyengeségét, problémáit?

Két évvel ezelőtt a Magyar Akkreditációs Bizottság tagjaként részt vettem a Közgazdaságtudományi Intézet átvilágításában, amely átvilágítást akkor Chikán Attila vezetett. Tetszenek tudni, az a Chikán Attila, aki az első Orbán-kormány minisztere volt, és az a Chikán Attila, aki Kornai Jánossal együtt írta a kilencvenes elején a Fidesz gazdasági programját. Nos, mi azt a megállapítást tettük, hogy a Közgazdaságtudományi Intézet kiválóan működik, mind a tudományos programok, amiket visznek, mind a kutatási tevékenység, a publikációs tevékenység és mind az utánpótlás-nevelés vonatkozásában. Nagyon kíváncsi lennék arra, hogy két év alatt hogyan történhetett meg ez az igen jelentős mértékű romlás ebben az intézetben.

Vagy ha mégsem történt meg, hanem pusztán csak egy politikai akcióról van szó, akkor természetesen egész máshogy néz ki a dolog. Akkor azt kell megállapítanom, hogy az önök kormánya bizony rosszabb, mint a kommunista kormányok voltak a hetvenes-nyolcvanas években, mert abban az időszakban is nagyon-nagyon nem szerették a Közgazdaságtudományi Intézetet, és nem is engedték a vezető kutatóikat, például Bródy Andrászt vagy Kornai Jánost tanítani a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, de azért arra nem vetemedtek soha, hogy bezárják a Közgazdaságtudományi Intézetet. Tehát önök most ezzel, azt gondolom, szintet léptek, sajnálatos módon azonban nagyon rossz irányba lépték ezt a szintet.

Merem remélni, hogy módosítani fognak ezen a nagyon szomorú álláspontjukon, mert a tudományos kutatómunka és a kutatói élet ellehetetlenítése, azt

gondolom, hosszú távon nagyon komoly veszteségeket fog jelenteni az országnak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány részéről Cseresnyés Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szögezzük le: a tárgyalások folynak. Tehát egy olyan folyamatban vagyunk, aminek a végeredménye remélhetőleg a legjobbat hozza ki, úgy, hogy a tudományos kutatás a leghatékonyabban fog a társadalom javára szolgálni, és egy átalakítás folyamatában természetesen részeket kiemelni, részeket kritizálni könnyű, de nem biztos, hogy előrevívó dolog.

(9.50)

Azt a megjegyzését, ami egy előző korszakra utalt vissza vagy próbált visszautaltatni, szeretném azzal megválaszolni, hogy valószínű, hogy azért mondta azt, amit mondott az előző korszakra, mert azt a bizonyos kommunista korszakot valószínűleg ön jobban ismeri, mint mi mások itt a parlamentben, hogyan, mint működött, milyen eljárások voltak abban az időben, hogyan szüntettek meg vagy éppen hoztak létre különböző intézményeket.

De térjünk vissza, hadd térjek vissza arra a folyamatra, ha lehet, amely a mostani tárgyalásokat jellemzi, amely folyamat a tárgyalások előrevitelében történik. Néhány különös dologra hadd hívjam fel a figyelmet! Például nagyon különös az, hogy az elmúlt napokban jellemző volt az az ellentmondásos kommunikáció, amely a Tudományos Akadémia működése körül kialakult. Nem is arra gondolok most elsősorban, hogy egyes ellenzéki pártok úgy érzik, kétségbe kell vonniuk egy akadémiai tag, aki egyébként mérnökprofesszor, kompetenciáját *(Arató Gergely: A közoktatás területén!)* - vagy úgy gondolja valaki, hogy ő mindenféle szakértő bevonása nélkül végzi a munkáját, és nem tudják ezek a szakértők megítélni, hogy egy bizonyos cél elérése érdekében milyen lépéseket kell megtenni? Azt hiszem, ez is naivitás, vagy ha rosszabb indulatú akarnék lenni, akkor azt mondanám, hogy rosszindulatúság, rosszindulatú feltételezés. Különösnek tartom viszont, hogy a Tudományos Akadémia előbb közölte, hogy a tárcával folytatott tárgyalásokat, azok másnapra tervezett megkezdése előtt megszakadtnak tekinti, majd alig néhány napra rá csendesesen közzétette a honlapján a közleményt a minisztériummal létrejött részleges megállapodásról. Tehát lehet látni, hogy ellentmondásos kommunikációk vannak és hírek jelennek meg ezen a

területen. Bízom benne, és a legutolsó jelek azt mutatják, hogy az Akadémia az utóbbi konstruktív szellemiséget fogja képviselni a tudományos együttműködés és hálózatosodás előttünk álló új korszakában.

Az Akadémia jövőjének kérdésére rátérve hadd hívjam fel a figyelmet az elmúlt hét eseményeinek legfontosabb pontjára, arra, hogy az Akadémia és az innovációs tárca között a tárgyalások során érdemi előrehaladást értünk el. Végső soron ez a dolgok rendje. A tárgyalási alapküldetvényeknek az a rendelkezése, hogy vitát generálva, az elképzeléseket ütköztetve elvezessenek a kompromisszumos megoldásokhoz. Reméljük, a tárgyalások eredményeként az elfogadott költségvetési keretekhez igazodva 2019-ben már az új, összehangoltan megvalósuló forrástervezés mentén végzi munkáját a magyar tudományos, kutatás-fejlesztési és innovációs intézményrendszer. A következő évben minden szereplő lehetőséget kap a bizonyításra. Ki fog derülni, hogy lehetséges a tudományt és a kutatás-fejlesztést a mostaninál hatékonyabban és eredményesebben megszervezni. Ne feledjük el, hogy ennek érdekében az Akadémia át fogja világítani saját intézeteinek a működését is, amelyet természetesen mi is figyelembe fogunk venni a tárgyalások során.

Hadd mondjam el ugyanakkor azt is, hogy a kormány sosem árult zsákbamacskát a tudományos kutatási rendszer átalakításának szükségességével kapcsolatban. A kezdetektől egyértelművé tettük, hogy Magyarország versenyképessége érdekében szükségesnek látjuk a párhuzamosságok és a hiányterületek számbavételét, az erőforrások harmonikus és megfelelő elosztását. A kormány célja a lehető leghatékonyabb, átfedésektől mentes, az erőforrásokat koncentrálnó, hatékony struktúra létrehozása. E céllal minden bizonnyal az Akadémia vezetősége és ön is egyetért.

Szintén meg kell jegyezni, hogy 2010 előtt a baloldali-liberális kormányok úgynevezett reformokat próbáltak elindítani; igaz, az ő elképzeléseik, az ön választási szövetségeseinek elképzelései a tudományos intézeti hálózat kivéreztetésén és privatizációján alapultak. Egy idézetet hadd mondjak, amely Kóka János szájából hangzott el annak idején: „Az MTA-nak azon területeit, amelyek nem szolgálják közvetlenül a versenyképességet, a földdel kell egyenlővé tenni” - mondta ezt Kóka János annak idején. (*Arató Gergely: De utána bocsánatot is kért! Te mikor fogsz bocsánatot kérni? - Zaj. - Az elnök csenget.*) Mi viszont tárgyalunk. Szerencsések vagyunk, hogy önök más liberális tervekkel együtt ezeket nem akarják megvalósítani, és nem hozzák ide a parlament falai közé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen tisztában vagyunk vele, hogy a tudományos szféra sok tekintetben az állami rendszerektől eltérően működik. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leletét.*) Két gondolatot azonban engedjenek meg ezzel

kapcsolatban. Az egyik az, hogy az adófizetőknek el kell számolni a pénzzel. A másik pedig az, hogy ha a tudomány szabadságát egyetlen szervezeti forma kizárólagosságához kötjük, egyetlen formához ragaszkodunk, azzal jelentünk igazi kockázatot a tudományra magára. Tehát ezért történik az átalakítás, ezért történik a hatékonyabb pénzfelhasználás, annak érdekében, hogy a tudomány minél hatékonyabban tudja szolgálni a társadalmat. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Az otthonápolás megbecsülése” címmel a KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Vannak olyan társadalmi problémák, olyan közéleti ügyek, témák, amelyek megoldása nem lehetséges pusztán pártlogika alapján. Nem lehetséges megoldani pártcsatározások szimpla keretei között például olyan társadalmi kihívást, mint az otthoni ápolók helyzetének rendezését, az otthonápolás megbecsülését.

Azt gondolom, az minden vitán felül áll, hogy mindent meg kell együtt tennünk annak érdekében, hogy azokat a honfitársainkat, akik a nap 24 órájában vagy idejük jelentős részében gyermeküket, szerettüket ápolják, gondozzák, valóban a társadalom megbecsülése vegye körül, és jelentős mértékben segítsük az ő helyzetük javulását. (*Közbeszólás a Jobbik sorából: Szemforgató!*)

A KDNP éppen ezért tartotta szem előtt ezt az ügyet az elmúlt évek és hónapok során, és ezért indított el szakmai egyeztetéseket és konzultációkat az érintettek és a szakminisztérium bevonásával, és ezért tűzte zászlajára azt a célt, hogy a mostani őszi ülés alatt a legfontosabb döntéseket hozzuk meg e súlyos kihívás mielőbbi megoldása érdekében. Éppen ezért gondolom azt, hogy ezt az ügyet csak higgadt és józan mérlegeléssel, nem pedig, ahogyan tegnap egyes baloldali képviselőtársaimtól hallhattuk, hisztérikus, kioktató és cinikus hangnemben lehet közösen megtárgyalnunk és döntésekre jutnunk. Különösen hiteltelenek azok a felszólalások, amelyeket például tegnap a baloldal képviselőitől hallhattunk, akik azt követelték, hogy „azonnal ismerjék el, hogy az otthonápolás munka”, vagy például „végre vegyék figyelembe azok véleményét, akik kérték az ápolási díj emelését”.

Tisztelt Ház! Azért hiteltelenek ezek a hisztérikus kirohanások, mert ezek a képviselőtársaim 2004-ben és 2005-ben látványosan leszavazták sok esetben azokat a javaslatokat, amelyek az otthonápolás megbecsülését, az otthonápolók helyzetének a jelentős javulását, javítását szolgálták volna.

Itt tartom a kezemben azokat a javaslatokat és parlamenti jegyzőkönyveket (*Felmutatja.*), amelyek erről tanúskodnak. Akkor nem volt fontos ez a társadalmi probléma? Akkor nem számított 50 ezer ember aláírása? Akkor nem voltak fontosak a szakmai, civil szervezetek állásfoglalásai? Éppen ez bizonyítja azt, hogy a baloldali mai politikai hisztériakeltése ebben az ügyben hiteltelen és hazug.

Ugyanígy csúsztatásokat és leegyszerűsítéseket hallhattunk a nemzetközi példák felelőlegességében. Itt van előttem, tisztelt képviselőtársaim, az a táblázat, amely részletesen elemzi számos európai uniós tagország helyzetét. Szögezzük le, hogy sehol sem foglalkoztatási viszony, tehát nem munkaviszony az ápolást végzők tevékenysége, legalábbis biztosan nem az Ausztriában, Csehországban, Lengyelországban, Németországban, Romániában és Szlovákiában. Másrészt az is kiderült ebből a táblázatból, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ápolási díj mértéke sem olyan egyértelmű ezekben az országokban, ahogyan ezt baloldali képviselőtársaim tegnap leírták. Van olyan ország, ahol 4-5-6 vagy 7 kategóriában túl-ig határral állapítják meg szigorú feltételek mentén, és ezek szerint ezek között óriási a szórás nyilvánvalóan a különböző élethelyzetek szerint is. Sok kategóriában jóval kevesebbet kapnak ott, mint Magyarországon az érintettek. Azt el kell ismerni, hogy például Szlovákiában ebben az évben jelentős emelés történt ezen a területen, de végül is ott sem emelkedett olyan mértékben az ápolási díj, ahogy eredetileg eltervezték három évre kifutással a minimálbérhez kapcsolódóan.

Tisztelt Országgyűlés! A balliberális kormányokkal ellentétben a polgári nemzeti kormány számos olyan intézkedést hozott, amelyek végre jelentős előrelépést hoztak ezen a területen: 63 százalékkal nőtt a legsúlyosabb állapotú hozzátartozó gondozottak ellátása. Mi mertünk hozzájárulni a rendszerhez radikálisabban, amellyel például a nyugdíjminimumhoz kötése alól kiemeltük az ápolási díjat. Meg kell még említenem azt is, hogy bár minden tiszteletem az érintett civileké, a tegnapi kiosztott levélben vannak olyan adatok, amelyek tényszerűen nem felelnek meg a valóságnak.

(10.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen tudjuk, hogy az eddigi intézkedések sem elegendők, éppen ezért fontos és üdvözlendő, hogy a kormány folyamatos párbeszédben és tárgyalásban van az ügyben érintett érdekvédelmi szervezetekkel.

A KDNP frakciója üdvözlő és támogatja a kormány törekvéseit az otthonápolás megbecsülésével kapcsolatban. Kérjük a kormányt, hogy tegyen meg minden szükséges lépést az otthonápolási díj megnyugtató kezelése érdekében. Köszönöm szépen figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a részletes és tárgyilagos, mindenre kiterjedő felszólalását. Nem kívánom elismételni azt, amit ön elmondott, csak egy-két dolgot a kormány elmúlt időszakban elvégzett tevékenységéről engedjen meg, hogy elmondjak önnek is, meg a jövőre vonatkozó tervekéről.

Ahogy arra ön is utalt, a kormány a nyár folyamán egy konzultációt indított, ebben nagyon sok szervezettel egyeztetünk, és ezek, azt kell hogy mondjam, többségében előremutatók voltak, új és új javaslatok jöttek elő. Ön is mondta, hogy ahány ország, annyiféle rendszer, ki, hol, hogyan, milyen jogviszonyban áll, vagy hol; az ápoltnak az állapota, mint Magyarországon, ami befolyásolja az ápolási díj összegét, máshol egy ápolásinapló-szerű kimutatás; van, ahol két részből tevődik össze, egy fix részből és egy változó részből a havi ápolási díj. Tehát nem lehet olyan egyszerűen egyiket a másikkal összehasonlítani. Nekünk egy célunk van, hogy ez a díj emelkedjen nyilvánvalóan, és nyilván differenciáltan: akik a legnagyobb feladatot vállalták, nyilván azok számára a legnagyobb mértékű legyen az emelés.

Az elmúlt időszakban tehát túl azokon a szervezeteken, amelyeknek a levelét sokan itt megkaptuk az ülésteremben és a tegnapi nap folyamán, a kormány tárgyalásokat folytatott az Autisták Országos Szövetségével, szintén az ápolási díjnak az emeléséről és az egész rendszernek, nemcsak a díjnak, hanem az egyéb állami közszolgáltatások rendszeréről; az Értelmi Fogytékossággal Élők és Segítők Országos Szövetségével, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségével, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségével, valamint a Siketvakok Országos Egyesületének a képviselőivel is, és nagyon valószínű, hogy ezek a tárgyalások a szervezetek jó részével még folytatódni is fognak.

Ami ezeknek a hangulatát vagy eredményességét illeti: itt a MEOSZ-nak, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége elnökét idézném, a saját közleményüket, amit a honlapjukon mindenki olvashat. Azt írja az egyeztetésen tapasztaltokról, hogy valódi megoldásra törekvő, konstruktív egyeztetések zajlanak ebben a kérdésben. Ennek során az érintett tárcák képviselői előremutatóan gondolkodnak a probléma megoldásán. Tovább idézném a közlemény másik részét: „Az érdekvédelem üdvözlő, hogy az egyeztetések eredményeként körvonalazódik az ápolási díj ügyének tényleges megoldására törekvő komplex kormányzati intézkedés.”

Mi nemcsak egy egyszeri intézkedésben gondolkozunk, hanem ha a különböző érdekvédelmi szövetségek ezt jónak tartják, akkor egy intézkedéssorozatban; nemcsak pénzben nyújtott támogatásban, hanem természetben nyújtott közszolgáltatásban, segítségben is, tehát egy komplex rendszerben mindenképpen, azért is, mert valóban, ezeknek az embereknek a mindennapi tevékenységét meg kell becsülnünk.

Itt egy olyan helyzetet örököltünk, amire a képviselő úr is célzott, amikor tényleg méltánytalanul alacsony szinten voltak ezek a díjak. Itt azt hagyták örökül az elődeink, hogy 28 ezer és 37 ezer forintot kaptak ezek a családok. Ma már ott tartunk, hogy nem 37 ezer forintot, hanem 58 ezer forintot kapnak azok, akik - ahogy ön is mondta - a legsúlyosabb helyzetben lévő gyermeküket ápolják. De minden jóérezésű ember egyetért abban, hogy ez az összeg további emelésre szorul, még akkor is, ha bevezettük a támogatást azoknak, akik nyugdíjasok, de 20 éven keresztül a gyermeküket ápolták saját családjukban, ők 50 ezer forintos úgynevezett távitot, tartós ápolást végzők időskori támogatását kapnak. Ez egy új intézmény, amit az elmúlt években vezettünk be. A bruttó díjából nyugdíjjáradékot fizet az állam, így nyugdíjjogosultságot is szereznek; szolgálati időként kell számításba venni ezeket az éveket, és egészségügyi ellátásra is jogosultak.

Így próbáltunk többféle segítséget nyújtani az elmúlt években. És ahogy az elmúlt években is bővítettük a jogcímekeket is, a támogatási formákat is, az összegeket is, ahogy a tegnapi napon is említettem, a kormány ezzel az ősz folyamán is foglalkozni fog, ebben az évben döntést fog hozni, és mindenki utána megismerheti, a következő évben vagy a következő években milyen további emelésekre, milyen további bővítésekre lehet számítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „A Sargentini-jelentés valódi tartalma” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Ovádi Péter képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Parlament újabb koncepciós eljárás keretében kívánja Magyarországot a vádlottak padjára ültetni. A 2013-ban elkészült Tavares-jelentés sem volt más, mint a bankárok és a multinacionális cégek által támogatott pártok és képviselőik bosszúja, amit a rezsisökkentés és a bankok megadóztatása váltott ki. A jelentésben írt vádakról kiderült, hogy teljesen alaptalanok voltak, és kizárólag politikai és gazdasági haszonszerzést céloztak.

Kedves Képviselőtársaim! Nincs új a nap alatt, Magyarországot ismét azért támadják, mert nem hajlandó meghajolni a brüsszeli elit akarata előtt, mivel

a magyar emberek döntöttek, nem leszünk bevándorlóország.

A tegnapi nap miniszterelnök úr úgy fogalmazott: két csatát már megvívunk. Az elsőt akkor, amikor az illegális bevándorlók nagy hulláma elérte Európát 2015-ben. Brüsszel akkor feltette a kezét, hogy nem lehet megállítani az illegális bevándorlást. Magyarország akkor a kerítést megépítve bebizonyította, hogy ezt meg lehet állítani, ha van elég akarat és elszántság. A másik vita a kötelező betelepítési kvóta kapcsán ütött ki. A magyar emberek azonban egyértelműen elmondták, hogy nem kérnek a kötelező kvótából, és megvédik a keresztény kultúra értékeit. Ennek a bátor kiállásnak az lett a következménye, hogy egyre többen osztják a magyar álláspontot.

Megvédtük a határainkat, világossá tettük, kikkel akarunk együtt élni és kivel nem. A határozott és megtorhetetlen kiállásunk felbőszítette a bevándorlás-párti erőket, amelyek minden eszközt harcba állítottak Magyarországgal szemben.

Az Európai Parlament Magyarországról szóló jelentése és annak időzítése is ebbe az összefüggésbe illeszkedik. Természetesen ebben az esetben is a jogállamiság miatti aggodás köntösébe bújtatott bosszúhadjáratról van szó. Nyilvánvaló, hogy a jelentés Magyarországról és országunk ellen íródott. A jelentés 19 pontja éppen most folyó vitás eljárásokról szól, további 13 pont olyan kérdéseket tartalmaz, amelyeket már Magyarország a különböző nemzetközi szervezetek előtt korábban megvédett és azok kölcsönös együttműködés alapján lezárásra kerültek. A jelentés további 37 pontja pedig tudatlanságból vagy szándékosan, de súlyos ténybeli tévedéseket tartalmaz.

Megjegyezném, a Sargentini-jelentés semmilyen veszélyt nem jelent Magyarország számára, hiszen egy olyan eljárás keretében fogadták el, aminek a végén semmilyen szankció sincs, tehát nem lehet hátrányos jogkövetkezménye az országra nézve.

A bevándorlás-párti erők elkeseredetten harcolnak, nem riadnak vissza semmilyen eszköz használatától sem. Az Európai Parlamentnek meg kell sértenie a saját szabályait ahhoz, hogy Magyarországot el tudja ítélni. Az Európai Parlament a szerződésekkel ellentétesen a tartózkodó szavazatokat nem vette figyelembe az eredmény megállapításánál, valamint az ezzel kapcsolatos jogi állásfoglalásról illetéktelen szerv véleményét fogadta be. Az ügy többszörösen közösségi jogba ütköző, ezért jogi vita indul a tisztázásra. Az Európai Parlament az erkölcsi tekintélyének az utolsó morzsáit éli fel, amikor úgy ítél el jogállamisági ügyben egy országot, hogy a saját jogállamisági szabályait semmibe se veszik.

A jelentést elfogadó Európai Parlamentet egyszerűen egy kifutó kollekciónak kell tekinteni, hiszen a bevándorlás-párti többség hazájukban egyre népszerűtlenebb, mert választóik akaratával teljesen szembenemnek. Ezek a csoportosulások történelmi küldetésüknek tekintik, hogy megváltoztassák a kontinens

összetételét, egy népességcserét hajtsanak végre. Akik május után is egy többségében bevándorláspárti Európai Parlamentet szeretnének, azok az illegális migrációval szembeni ellenállás szimbólumává vált Magyarországot támadják, ezért állnunk kell a sarat, és májustól egy új parlamenttel közösen kell megfékeznünk a további migrációs hullámokat és a kényszerbetelepítés végrehajtását.

(10.10)

Nem szabad elfeledkeznünk azokról a magyar képviselőkről sem, akik hazájukkal szembefordultak pusztán haragból és elkeseredettségéből, mert pártjuk egymás után harmadszor veszített a parlamenti választásokon. *(Közbeszólás az MSZP sorából.)* Az ellenzék nem képes a saját belpolitikai ellenfelei iránt érzett gyűlöletet a hazája sorsa mögé rendelni. Nem veszik észre, hogy e miatt a politikai teljesítményük miatt nem vívják ki a választók bizalmát. Sajnos nem érti meg azt sem az ellenzék, hogy a bevándorlás és a migránsinvázió nem pártkérdés, hanem elsőrendű nemzeti ügy.

Minden magyar képviselő kötelessége, hogy a nemzeti ügyekben a nemzet mellé álljon. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, tisztelt levezető elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kiindulópontként azt kell megállapítanunk, hogy a Sargentini-jelentés sem a magyar emberek, sem az európai emberek érdekét nem szolgálja. Ezt három dologgal szeretném önnek alátámasztani.

Egyrészt a Sargentini-jelentés aláássa az Európai Unióban oly fontos értéket, a jogállamiságot. Paradox módon arról van szó, hogy ez a jelentés, amelynek a jogállamiság védelme lenne a feladata, valójában aláássa a jogállamiság fogalmát. Arról van ugyanis szó, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 354. cikke és az EP eljárási szabályzatának 178. cikke teljesen egyértelműen fogalmaz abban az ügyben, hogy hogyan lehet egy ilyen jelentést elfogadni, és az Európai Parlament ezeket a szabályokat nem tartotta be. Leginkább, ha ezzel kapcsolatban bármi hivatkozást hallhattunk, akkor az annyiban merült ki, hogy korábban is volt már nem ilyen, de ehhez hasonló eset, amiben így jártak el. Régi római jogelv, hogy jogtalanságra jogot nem lehet alapítani, így ez nem értelmezhető másként, mint a jogállamiság fogalmának aláásásaként.

A második, hogy a Sargentini-jelentés aláássa a demokráciát is, ugyanis arról van szó, hogy az embereknek - és ez valamennyi európai országban így van - joguk van olyan parlamenti többséget létrehozni és olyan kormányt megválasztani, ami az ő álláspontjukat képviseli, és ennek az álláspontnak a képviselőjére egyrészt a kormány fel van hatalmazva, másrészt fel van jogosítva.

A Sargentini-jelentésben olyan elemeket látunk, amelyek alapvetően mennek szembe a magyar emberek többségének akaratával. Így kifogásolja a jelentés például a hazafias nevelést, propagálja a „munka helyett segély” elvét, és egyéb más olyan alapelveket fogalmaz meg és ró az Orbán-kormány szemére, amit tulajdonképpen a magyar emberek felhatalmazásából visz véghez.

A harmadik, hogy a Sargentini-jelentés aláássa a szabadság eszméjét is, ha ezt a szuverenitás fogalmához kapcsoljuk, ugyanis az Európai Parlament baloldali, liberális, zöldpárti, bevándorláspárti többsége nagyon szeret hivatkozni az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, mint amelyben az európai alapértékekről van szó, de ha megnézzük a szerződés 1. cikkelyét, akkor azt láthatjuk, hogy ott olyan értékek is vannak, mint a be nem avatkozás alapelve, mint a hatáskör-átruházás elve, mint az arányosság, a szubszidiaritás elve és mint a tagállamok közötti lojális együttműködés elve. Ezek ugyanolyan fontos európai alapértékek, mint amikre szokás a bevándorláspárti többség által hivatkozni. Ezeket az alapértékeket, amelyek a tagállamok szuverenitásának a megtestesítői, alapjaiban ássa alá a Sargentini-jelentés.

Ebből következően, mivel itt, ha a fentieket elfogadjuk kiindulópontnak, akkor itt azt láthatjuk, hogy nem beszélhetünk egy megalapozott jogi dokumentumról, hanem egy politikai nyomásgyakorlási eszközről, egy fércműről beszélhetünk, aminek nyilvánvalóan a bevándorlással van összefüggése. Arról van szó, hogy az Európai Parlament bevándorláspárti többsége nyomást akar gyakorolni a bevándorláskritikus tagállami kormányokra. Jól látszik a Sargentini-jelentésről való szavazás után, hogy ezek az erők az Európai Unióban és a többi nemzetközi intézményben is fokozták a nyomást a magyar kormánnyal szemben, így például az ENSZ-ben, az Európa Tanácsban és a kötelezettségszegési eljárások révén az Európai Bizottság által is. Egy összehangolt, jogi kötösbe bújtatott, de alapvetően politikai nyomásgyakorlási eszközzel állunk szemben.

A kormány megtárgyalta a Sargentini-jelentésről történő szavazás kapcsán és az azt követően kialakult helyzetet a tegnapi ülésén, és úgy döntött, hogy jogi lépéseket kezdeményez az igaza bizonyítására, és egyébként az a döntés is megszületett, hogy minden jogi eszközt be fog vetni a magyar kormány, hogy bizonyítsa, hogy ez a jelentés nem állja ki az európai értékek próbáját, és egyébként minden politikai eszközt

pedig be fog vetni annak érdekében, hogy támogatókat keressen ezen álláspontjához, ugyanúgy, ahogy ma már több megszólalót is használtunk. *(Sic!)*

Éppen ezért nagyon örülök annak, hogy a Magyar Országgyűlés is csatlakozni kíván ehhez, és határozatot kíván az Országgyűlés elfogadni. Ezt a kormány támogatja. Azt gondoljuk, hogy a nemzeti parlamenteknek a szuverenitás és a szabadság szempontjából kulcsfontosságú jelentősége van az európai integrációban is, ezért megköszönjük akkor, ha önök mint a Magyar Országgyűlés képviselői kiállnak Magyarországgal mellett az erről szóló európai vitában. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Soron következik a **szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1358. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr! Oné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Öt évvel ezelőtt, 2013. június 27-én a nemzetközi szerzői jogi egyezményekhez képest, de a nemzetközi normaalkotó folyamatban is előzmény nélküli és példátlan multilaterális nemzetközi szerződés született. Elfogadásra került a Szellemi Tulajdon Világszervezete, a WIPO keretében a vakok, látáskárosultak és nyomtatott szöveget egyéb okból használni képtelen személyek megjelent művekhez való hozzáféréseinek megkönnyítéséről szóló marrákési szerződés. A diplomáciai konferencia záróünnepségére meghívott díszvendég, a világtalan zenészlegenda, Stevie Wonder köszöntőjében hangsúlyozta, hogy a szerződés nagy lépést tesz az olyan formátumokhoz való hozzáféréshez, mint a Braille-írás, a nagyított betűs nyomtatás, a hangoskönyvek és a hangalámondás. Azzal a kéréssel fordult a diplomáciai konferencián részt vevő és a szerződést aláíró tagállamokhoz és kormányokhoz, hogy ez a célkitűzés további munkájukban is kapjon prioritást.

A marrákési szerződés húsz tagállami ratifikáció megtörténtét követően három hónappal, 2016. szeptember 30. napján lépett hatályba, a szerződésnek jelenleg 43 részes állama van. A szerződés az úgynevezett könyvéhség felszámolását, megszüntetését célozza. A világon megközelítőleg 253 millió vak, látáskárosult ember él, 89 százalékuk a fejlődő országokban.

Azonban a világon megjelent valamennyi nyomtatott mű kevesebb mint 10 százaléka érhető el számukra hozzáférhető formátumban, amely esélyegyenlőséget jelent a művelődésben, a kulturális életben való részvétel tekintetében.

Bár az ENSZ fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló egyezménye deklarálja, hogy annak részes államai a nemzetközi joggal összhangban minden szükséges lépést megtesznek annak biztosítására, hogy a szellemi tulajdonokat védő jogszabályok ne jelentsenek észszerűtlen vagy megkülönböztető akadályt a fogyatékosággal élő személyek kulturális anyagokhoz történő hozzáféréseivel szemben, a WIPO felmérése alapján a 191 tagállam közül mindössze 57 tagállam alkalmaz e jogosultti kör számára a szerzői jogok alóli kivételt és korlátozást, a hazai szakterminológiával élve szabad felhasználási esetet. Ez azt jelenti, hogy valamely mű feletti kizárólagos rendelkezés joga a szerzőt illeti meg, a szabad felhasználás pedig a szerző monopoljogát olyan módon korlátozó ez alóli kivétel, amely feltételeinek érvényesülése esetén nem kell a felhasználáshoz a szerző engedélye, és a felhasználásért nem jár díj.

A cél elérése érdekében szükségessé vált a szerződés szomszédos jogok alóli kivétele és korlátozások bevezetése nemzetközi szinten, amelyek elősegítik a látáskárosultak és az olvasási képességükben korlátozott személyek szerzői művekhez való hozzáférését.

(10.20)

A marrákési szerződés 3. cikke határozza meg a kedvezményezett személyek körét, akik javára a szerződés a kivételeket és korlátozásokat nemzetközi szinten bevezetné.

A kedvezményezett személyek javára nyújtanak szolgáltatásokat az úgynevezett jogosított szervezetek, amelyek olyan, a kormány által elismert vagy a tőle kapott felhatalmazással nonprofit alapon működő szervezetek, amelyek oktatással, oktatási tréninggel, adaptív olvasással, vagy információk rendelkezésre bocsátásával nyújtják szolgáltatásaikat. A marrákési szerződés, a WIPO eddigi szerzői jogi egyezményeihez képest, az előbb elmondottak következtében előzmény nélküli és példátlan. A dosszié a nemzetközi normaalkotásban rendkívül rövid idő alatt, 2009-től kezdődően kiemelt témaként került megtárgyalásra a WIPO Szerzői és Szomszédos Jogi Állandó Bizottságában. Szemlélete és megközelítésmódja is új, mivel a már hivatkozott, fogyatékosággal élők jogairól szóló egyezmény emberi jogi szemléletén alapulva a szerződő felek számára kötelező jelleggel írja elő egyes kivételek és korlátozások bevezetését a szerzői és egyes kapcsolódó jogok kapcsán anélkül, hogy a jogokról magukról vagy a védelmük kötelező minimumáról rendelkezne. A kötelező jelleg annyiban is újdonság, hogy eddig a nemzetközi szerzői jogi

egyezmények a kivételeket és korlátozásokat a szerződő felek számára nyitott opciókként szabályozták, és csupán az opciók igénybevételének, azaz a kivételek és korlátozások alkalmazásának feltételeit határozták meg kötelező jelleggel.

A marrákési szerződést az Európai Unió 2014. április 30-án írta alá. Miután az Európai Unió Bíróságának 2017. február 14. napján kelt 3/15. számú véleménye tisztázta, hogy a marrákési szerződés végrehajtása kizárólagos uniós hatáskörbe tartozik, erre tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2017. szeptember 13-án elfogadta a marrákési szerződést az európai uniós jogba átültető uniós jogszabályokat: egy irányelvet és egy rendeletet.

Az irányelv egy kötelező szabad felhasználási esetet határoz meg, amelynek célja, hogy a szerzői jogi oltalom alatt álló művek és szomszédos jogi teljesítmények - például könyvek, folyóiratok, újságok, magazinok és egyéb írásos formában lévő művek, kották és más nyomtatott anyagok - hozzáférhetőségét a vak, látássérült és nyomtatott szöveget egyéb okból használni képtelen kedvezményezett személyek számára előmozdítsa.

Ezt úgy kívánja elérni, hogy az Európai Unióban valamennyi kedvezményezett személy és az ő érdekeit nonprofit alapon szolgáló úgynevezett jogosított szervezet javára lehetővé teszi e tartalmak hozzáférhető formátumba történő átalakítását és az így előállított fizikai vagy digitális példányok kedvezményezett személyek részére történő terjesztését és online elérhetővé tételét anélkül, hogy ehhez a szerzői jogi jogosultaktól engedélyt kellene kérni. A jogosított szervezetek továbbá arra is lehetőséget kapnak a szabad felhasználás keretében, hogy az Európai Unió más tagállamaiban letelepedett jogosított szervezetek és kedvezményezett személyek számára juttassanak el ilyen hozzáférhető formátumú másolatokat, illetve hogy ilyeneket importáljanak.

A rendelet célja annak biztosítása, hogy az irányelvvel összhangban elfogadott nemzeti rendelkezéseknek megfelelően bármely tagállamban előállított hozzáférhető formátumú példány a marrákési szerződéshez csatlakozott többi, Európai Unión kívüli harmadik országba történő exportját és az onnan való importot is lehetővé tegye. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló T/1358. számú törvényjavaslat elfogadásának elsődleges célja, hogy elvégezze a marrákési szerződést az európai uniós jogba átültető irányelvnek az implementációját a szerzői jogi törvény a szabad felhasználás és a szerzői jog más korlátaira vonatkozó szabályainak módosításával, valamint egy új kormányrendelet megalkotása útján.

A törvényjavaslat ezen túlmenően elvégzi a szerzői jogi törvény egyes rendelkezéseinek kiigazítását is, amit a gyakorlati tapasztalatok, illetve az általános közigazgatási rendtartásról és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvények hatálybalépése tett

szükségessé, továbbá néhány technikai jellegű pontosítást is tartalmaz.

Tisztelt Ház! A hatályos szerzői jogi törvény 41. § (1) bekezdése a társadalmi esélyegyenlőség érdekében elvben kapott felhatalmazás alapján enyhén módosított szabály szerzői jogunkban, amely már a marrákési szerződéssel kapcsolatos módosítást megelőzően is széles körű kivételt biztosított a fogyatékkal élő személyek igényeit szolgáló szabad felhasználás kapcsán. Ennek keretében bármilyen, fogyatékkal élő személyek javára végzett, egyébként engedélyköteles felhasználás szabad felhasználásnak minősült. Mivel a fogyatékosági kör fogalma nincs a rendelkezésben specifikálva, így az valamennyi fogyatékososágot lefed. Szükségessé vált ugyanakkor az említett szabad felhasználás feltételeit szabályozó rendelkezés pontosítása is annak érdekében, hogy annak tartalma jobban tükrözze a megalkotása mögött húzódó jogpolitikai szándékot.

Látni kell azt is, hogy az irányelvi rendelkezések hatálya abban a tekintetben szélesebb a hatályos hazai szabad felhasználási eset tárgyi hatályánál, hogy azok lehetővé teszik a szabad felhasználási eset adatbázisokkal kapcsolatos alkalmazását is. E megközelítést követve a szerzői jogi törvény módosítása gondoskodik arról, hogy a szabad felhasználás az adatbázisok esetében is végezhető legyen.

Magyarországon az átültetés legnagyobb hozzáadott értéke az lesz, hogy az átültetést követően az Európai Unió bármely tagállamában készült hozzáférhető formátumú példány valamennyi tagállamban engedélykérés és díjfizetés nélkül terjeszthető és beszerezhető lesz a tagállami jogosított szervezetek útján. Ennélfogva a hozzáférhető formátumú példányok a várakozások szerint szélesebb körben válnak majd elérhetővé a kedvezményezett személyek számára. Ez azt jelenti, hogy egy magyarországi jogosított szervezet az adott mű Braille-írássá alakított formátumát vagy hangoskönyv-változatát például egy szlovákiai magyar kedvezményezett részére korlátozás nélkül eljuttathatja, de természetesen a hazai kedvezményezetteknek is lesz módja arra, hogy Németországból az ott előállított hozzáférhető formátumú művekhez juthassanak hozzá, szintén külön engedély kérése nélkül.

Tisztelt Országgyűlés! A hazai átültető rendelkezések fő célja az exportot és importot a jogosított szervezetek számára szabad felhasználás keretében lehetővé tevő rendelkezések megállapítása. Az irányelv szerinti jogosított szervezetek olyan szervezetek, amelyek bevételszerzési tevékenysége kizárólag a költségeik megtérítését szolgálja, és ilyen módon végeznek a kedvezményezett személyek számára oktatási, speciális képzési tevékenységet, továbbá akadálymentesített olvasási lehetőséget kínálnak, vagy más módon biztosítják az információkhoz való hozzáférést, és e tevékenységeik ellátására engedéllyel rendelkeznek

vagy e tevékenységük egyéb módon államilag elismert. Meghatározásukat a hazai jogban a szerzői jogi törvény módosítása egy kormányrendeletre bízta.

A Magyarországon letelepedett jogosított szervezetek a hozzáférhető formátumú példányokat a szerzői jogi törvény új szabályai értelmében mind a hazai kedvezményezett személyek számára, mind pedig a külföldön letelepedett más jogosított szervezetek és kedvezményezettek számára szabadon terjeszthetik, hasznkölcsonbe adhatják, és a nyilvánosság említett tagjai számára közvetíthetik. E szabad felhasználások egyik feltétele, hogy a tevékenységet nem folytathatják üzletszerűen.

A határon átnyúló csere előmozdítása és a tagállamokban letelepedett jogosított szervezetek közötti együttműködés elősegítése érdekében az irányelv rendelkezései alapján a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogosított szervezetek információkat osszanak meg nevükre, elérhetőségükre, a rendelkezésre álló hozzáférhető formátumú példányok számára és formátumára tekintettel, és ezeket továbbítsák az Európai Bizottságnak. A jogosított szervezetektől kapott információ hatékony összefogása és továbbítása érdekében indokolt egy központi jogosított szervezet kijelölése, amely a fent említett adatokat nyilvántartja, és továbbítja a Bizottság részére.

Az irányelv lehetőséget biztosít a tagállamok számára, hogy az engedélyezett felhasználási módokra, amennyiben ezeket a területükön letelepedett jogosított szervezetek gyakorolják, az irányelvben meghatározott korlátokon belül ellentételezési rendszerek vonatkozzanak. A jogosultak javára biztosítható ezen opcionális kompenzáció bevezetését nem látjuk szükségesnek, mivel Magyarországon eddig sem volt indokolt ilyen ellentételezés előírása. Ennek oka, hogy a felhasználás szűk kedvezményezetti kört érint, és valószínűsíthetően az irányelv átültetése nyomán sem növekszik meg nagymértékben a művek e speciális fogyatékosági csoport általi belföldi felhasználása. A kivétel természetéből következő korlátozott jellege miatt nem várható, hogy a jogosultak nagymértékű bevételtől esnének el a szabad felhasználásból következően, így szerzői jogi szempontból nem tűnik aggályosnak, hogy kompenzációs mechanizmus bevezetésére nem kerül sor.

(10.30)

Tisztelt Ház! Az irányelv átültetési határideje, valamint az EU-rendelet hatálybalépése egyaránt 2018. október 11. napja. Az előzőekben ismertetett törvényjavaslat elfogadása tehát mind az Európai Unió jogából, mind a nemzetközi jogból fakadó kötelezettségeknek való megfelelés végett szükséges. A törvényjavaslat elfogadása hozzájárul annak biztosításához, hogy a kedvezményezett személyek számára az Európai

Unión belül elérhetőek legyenek hozzáférhető formátumokban a könyvek és más nyomtatott anyagok, illetve nélkülözhetetlen lépés annak irányában, hogy javuljon a művek hozzáférhetősége a fogyatékosokkal élő személyek számára.

Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot, annak megvitatását követően a szavazás során egyetértésükkel támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Salacz László képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A fogyatékos emberek a mindenkit megillető jogokkal és lehetőségekkel jelentős nehézségek árán vagy egyáltalán nem képesek élni. Ők a társadalom egyenrangú tagjai, hátrányaik enyhítése, esélyegyenlőségük megalapozása mindannyiunk közös felelőssége és kötelezettsége mind Magyarországon, mind az Európai Unióban.

Az előttük fekvő törvényjavaslat célja, hogy honfitársaink fogyatékoságból eredő hátrányai a pontosított és kibővített szabályozásnak köszönhetően enyhítésre kerüljenek. A módosításokat tartalmazó tervezet forrása a 2013-ban elfogadott, a vakok, látássérültek és nyomtatott szöveget egyéb okból használni képtelen személyek megjelent művekhez való hozzáférésnek megkönnyítéséről szóló marrákesi szerződés.

A szerződést az Európai Unió maga is aláírta 2014. április 30-án, a kihirdetésre viszont csak 2017-ben került sor amiatt, hogy az Európai Unió egyes intézményei nem jutottak egyetértésre abban, hogy a ratifikáció kizárólagos uniós vagy osztott hatáskörbe tartozik. A gordiuszi csomót az Európai Bíróság 2017-es ítélete oldotta fel, amely kimondta, hogy a marrákesi szerződés megkötése az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, azt jóvá kell hagyni.

A ratifikáció során a tárgyban irányelvet és rendeletet bocsátott ki az Unió. Az irányelv célja, hogy a művek és más tartalmak elérhetőségét előremozdítsa és a nemzeti jogszabályokat harmonizálja. Ezt úgy teszi, hogy lebontja az engedélyezés korlátait azokra az esetekre, amikor a kedvezményezett személy vagy annak érdekében eljáró szerv, szervezet használja fel a művet.

A rendelet célja, hogy az Európai Unió területén előállított, hozzáférhető formátumú példány egyéb, az Unióon kívüli szerződő állam területére történő exportja vagy onnan történő importja a nemzeti szabályozással azonos módon megtörténhessen.

Magyarország az irányelv elfogadását megelőzően is élen állt a fogyatékos személyek részére tör-

ténő szabad felhasználás területén, sőt a magyar szabályozás minden fogyatékossgal rendelkező személy vonatkozásában lehetőséget biztosított az engedély mellőzésével történő felhasználásra.

A jogharmonizáció érdekében az engedély nélküli felhasználás szabályait pontosítani kell, amelyet az előttünk fekvő javaslat meg is tesz. A tervezet kibővíti a tárgyi kört, és abba bevonja az adatbázisokat is mint a feltételek megfelelése esetén szabadon használható tárgyat. A Magyarországon letelepedett, jogosított szervezetek az új rendelkezések szerint mind a hazai kedvezményezett személyek javára, mind pedig a külföldön letelepedett, más jogosított szervezetek és kedvezményezettek részére szabadon hasznosítják és közvetíthetik az eredetileg szerzői jog alatt álló műveket azzal a kitételrel, hogy e célból üzletszerű tevékenységet nem végezhetnek.

A javaslat felhatalmazza a kormányt, hogy a részletszabályokat kormányrendeletben szabályozza, amelyben többek között az átláthatóság érdekében a jogosított szervezetek a hozzáférhető formátumú művek és kapcsolódó jogi teljesítmények nyilvántartását vezető, valamint az Európai Bizottság számára információt nyújtó, közreműködő szervezet kijelölését és feladatkörét is meghatározza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak alapján megállapítható, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat jó célt szolgál, az új szabályozásnak köszönhetően a fogyatékkal élő honfitársaink részére még szélesebb körben válik lehetővé, hogy engedélyezési kötelezettség nélkül hozzáférjenek olyan művekhez, amelyek a kötelezettség megszüntetése nélkül nem juthatnának el hozzájuk a megfelelő formában.

Kérem képviselőtársaimat, hogy észrevételeikkel és szavazatukkal támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Megvárom, míg felteszi a mikrofonját. Öné a szó, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kétséges nekünk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciójának és képviselőinek, hogy egy ilyen egyezmény magyarországi ratifikációjához ne adnánk igenlő szavazatunkat. Eleve alapvető kötelességünk minden egészséges embernek és minden, a társadalomért felelősséget vállaló embernek, hogy honfitársainkat, illetőleg a világon fogyatékossgal élő embertársainkat a mindennapi életükben természetes módon minden eszközzel segítsük.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatban, hangsúlyozom, nem a magyarországi szabályozást illetően, hanem a világszervezet kezdeményezésére, majd pedig az uniós jogba való beültetés folyamatában én

csak azt sajnálom, hogy ilyen vonatkozásban öt évnek el kell telnie ahhoz, hogy egy nemzeti parlament ezzel a kérdéssel így tudjon foglalkozni. Szerintem azért is kellene egyre hangsúlyosabb, aktív szerepben az Európai Unió reformjában magyarokként előljárnunk, hogy ott is felgyorsítsuk egy kicsit a folyamatokat, és ilyen fontos kérdésben ne éveknek kelljen eltelni.

Azt kell mondjam, némileg a magyar Igazságügyi Minisztériumot is egy kicsit megfeddném, mert bár az elmúlt ülészak során szerencsére a Külügyminisztériumot sikerült megrendszabályozni, és már nem évek vagy félévek után terjesztik a parlament elé a kihirdetésre vonatkozó javaslatokat, de attól, hogy 2018 októberében lép hatályba ez az egyezmény, nem hiszem, hogy feltétlenül az utolsó pillanatban kellett volna benyújtani, már majdhogynem az egyéves évfordulón sikerült. Az Igazságügyi Minisztérium az év előző időszakában el volt foglalva az emberi jogokat, a véleménynyilvánítás szabadságát sértő törvények megalkotásával, és azt gondolom, hogy ezek közé be lehetett volna illeszteni egy ilyen társadalmi szempontból fontos jogszabályi javaslatot.

Nem kétséges az, hogy ennek a jogintézménynek a bevezetése, illetőleg a fogyatékkal élő embertársainknak az információkhoz való hozzájutása elsődleges érdek, az azért örömet jelentett számunkra, hogy nemzeti hatáskörben hagyták a felhasználói kört, illetőleg azt is, hogy ellenszolgáltatás vagy ingyenes átadás lehessen. Természetesen Magyarország nagyon helyesen azzal élt, hogy a felhasználói kört bővítette, és az ingyenességet teremtette meg, hiszen szerencsére a társadalom létszámához képest elég csekély azok száma, akik ilyen fogyatékossgal élnek, és akik potenciálisan, az állapotukra tekintettel felhasználók tudnak lenni.

A szerzői jogi ügyekben, a szerzői mű elkészülte pillanatában már védelemben részesül, semmilyen további eljárásra nincs szükség, és miután az elektronikus világban gyakorlatilag bármely szerzői mű felhasználása az elkészülte után pillanatokkal már jogellenes felhasználásra kerülhetne, ezért különösen fontos, hogy legalább azokat a személyi köröket védjük, hogy ingyenesen hozzáférhessenek ezekhez az anyagokhoz, akiknek az életében, az életminőségük javításában ez jelentős szerepet játszhat.

Üdvözlendő mindaz, ami eleve a marrákesi szerződésben szerepelt, és üdvözlendő az, hogy a magyar kormány a javaslatát a fogyatékoskör legszélesebb körére kiterjesztette, és nem kezdtünk el ebben a kérdésben kicsinyeskedni, mint ahogy egyébként a kormányzati tevékenységben ez elég gyakran tapasztalható.

(10.40)

Úgyhogy örömminkre szolgál, bár az szolgálna örömminkre, ha egyáltalán nem lennének fogyatékos embertársaink, honfitársaink, de ha már a sors ezt

hozta, örülünk, hogy olyan jogszabályt tudunk ebben a Házban megszavazni, amely az ő életükben, az életminőségük javításában jelentős szerepet játszhat. Köszönöm tisztelt figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az alkotó tevékenység tisztelete és védelme a szellemi tulajdon-jog feladata. E jogterületnek a jogfejlődés alapján két nagy ága alakult ki: a szerzői jogok és az iparjogvédelem. Előbbi esetében az egyéni jelleg és az eredetiség alappozza meg a védelmet, míg az utóbbinál az újdonság keletkezésére vezethető vissza az oltalom.

A szerzői jog az alkotás megszületésével automatikusan létrejön, a védelem kiterjed a mű nyilvánosságra hozatalára, feldolgozására és fordítására egyaránt. Ezekben az esetekben a szerzői jog tulajdonosának hozzájárulása szükséges. A szerzői jog tehát széles körű védelmet biztosít a műveknek, a klasszikus művészeti alkotások mellett pedig kiterjed a hangfelvétel-előállításra, illetve a térképekre is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország Alaptörvénye tiltja a hátrányos megkülönböztetést. Magyarország Alaptörvénye értelmében az alapjogok mindenki számára biztosítottak, bármiféle különbségtétel nélkül. A fogyatékkal élőket a magyar állam külön intézkedéssel védi, valamint törekszik arra, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Az Európai Unióban 80 millió ember, vagyis a lakosság egyhatoda fogyatékos. Magyarországon a 2011. évi népszámlálás adatai szerint közel félmillió ember él fogyatékossgal, ezen belül 73 450 fő gyengén és alig látó, 9054 fő vak, 63 014 fő nagyothalló, 8571 fő siket és 3262 fő siketvak. Az említett adatok alapján a látás- vagy hallássérültek száma hazánkban közel 160 ezer fő.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A látássérültek és az olvasási nehézséggel küzdők számára világszinten csekély számban érhetőek el az akadálymentesített könyvek és kulturális kiadványok. A marrákesi szerződés ennek a globális hiánynak az enyhítését célozza azzal, hogy korlátozza a szerzői jog védelmét, a műveket engedélykérés nélkül elérhetővé teszi a látássérült vagy a nyomtatott szöveget más okból olvasni képtelen személyek számára.

A marrákesi szerződést többéves előkészítő munkát követően 2013 júniusában fogadta el az ENSZ tagszervezeteként működő Szellemi Tulajdon Világszervezete, az úgynevezett WIPO. A szerződés 2016. szeptember 30-án lépett életbe. Az Európai Unió késlekedése miatt azonban az európai látássérültek, illetve szervezeteik nem élhettek szinte nyomban a

marrákesi szerződés nyújtotta lehetőségekkel és előnyökkel, és még ma sem élhetnek, az Európai Tanács ugyanis csak nemrégiben hozott határozatot és irányelvet, amellyel jóváhagyta a vakok, látáskorlátozottak és a nyomtatott szöveget egyéb okból felhasználni képtelen személyek megjelent művekhez való hozzáféréseinek megkönnyítéséről szóló marrákesi szerződés megkötését.

Az Európai Tanács ezt az indokolatlan késedelmet ráadásul annak tudatában tette, hogy a marrákesi szerződés rendkívüli jelentőséggel bír. Rendkívüli jelentőséggel bír, mivel segít felszámolni a fogyatékossgal élő személyek kulturális anyagokhoz való hozzáféréseinek útjában álló diszkriminatív akadályokat. A marrákesi szerződés a diszkriminatív akadályokat úgy számolja föl, hogy olyan nemzetközi szabályokat állapít meg, amelyek biztosítják a vakok, látáskorlátozottak, nyomtatott szöveget egyéb okból használni képtelen személyek javára korlátozások, illetve kivételek alkalmazását a szerzői jogszabályok tekintetében. A szerződés lehetővé teszi az akadálymentes formátumban megjelent művek példányainak határon átnyúló cseréjét is. Magyarország egyértelműen támogatja, hogy növekedjen azon művek és más védett tartalmak száma, amelyek akadálymentes formátumban, például Braille-írással, hangoskönyvként vagy nagyított betűs nyomtatványban is léteznek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A marrákesi szerződés a következő cikkekből áll: 1. cikk: más egyezményekhez és szerződésekhez való viszony; 2. cikk: fogalom meghatározások; 3. cikk: kedvezményezett személyek; 4. cikk: hozzáférhető formátumú példányokat érintő nemzeti szerzői jogi kivételek és korlátozások; 5. cikk: hozzáférhető formátumú példányok határokon átnyúló cseréje; 6. cikk: hozzáférhető formátumú példányok importja; 7. cikk: műszaki intézkedéssel kapcsolatos kötelezettségek; 8. cikk: a magán-szféra tiszteletben tartása; 9. cikk: együttműködés a határokon átnyúló csere elősegítésére; 10. cikk: a nemzeti jogba való átültetés általános elvei; 11. cikk: a kivételekre és korlátozásokra vonatkozó általános kötelezettségek; és végül a 12. cikk: egyéb kivételek és korlátozások.

A marrákesi szerződés kötelező jellege annyiban is újdonság, hogy eddig a nemzetközi szerzői jogi egyezmények a kivételeket és a korlátozásokat a szerződő felek számára nyitott opcióként szabályozták, és csupán az opciók igénybevételének, azaz a kivételek és korlátozások alkalmazásának feltételeit határozták meg kötelező jelleggel. Itt azonban most nem így van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A marrákesi szerződés ratifikálására az Európai Tanács EU/2018/25. határozata 2018. február 15-ével ad felhatalmazást. A KDNP parlamenti frakciója támogatja a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló T/1358. számú törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Formabontó leszek, és rögtön a végén kezdem a felszólalásomat. Frakciónk támogatja a törvényjavaslat elfogadását, és tulajdonképpen azokat a kitételeket, amiket részben itt a kormánypárti képviselők megfogalmaztak, részben expozéjában államtitkár úr már ismertetett. Magyarán, a szorosán vett tartalmat, én azt gondolom, hogy nem is ismertetném újra, tehát konkrétan, nyilvánvalóan támogatjuk ezt a fajta jogharmonizációs törekvést, a marrákesi szerződés rendelkezéseinek átültetését.

Általában véve azonban meg kell fogalmaznom néhány kitétel, néhány kritikát is ebben a tekintetben. Az egyik már elhangzott ellenzéki képviselőtársamtól. Itt is eléggé az utolsó pillanatban sikerül ezeket a rendelkezéseket átültetni, ezt az előterjesztést megtárgyalni itt az Országgyűlésben, kivételesen egyébként még határidőn belül, de azt gondolom, hogy nagyon sok minden megosztja a közéletet, nagyon sok vita van a politikában. Általában a jogharmonizációs tárgyú előterjesztések kapcsán nem szokott nagyon vita lenni, tehát ezeket a feladatokat, azt gondolom, az Országgyűlés jó szívvel végzi el.

(10.50)

És ha a tárca nem lenne leterhelt sokszor megosztó vagy politikai tárgyú előterjesztések gyártásával, akkor időben hamarabb tudna megfelelni ezeknek az elvárásoknak, hamarabb tudna ilyen javaslatokat behozni. De azt gondolom, hogy a jogharmonizációs tárgyú javaslatokat ezután is szinte kivétel nélkül fogjuk tudni támogatni.

Másrészről a fogyatékkal élők hozzáférést segíti ez az előterjesztés, és azt is üdvözljük, hogy tényleg a lehető legszélesebb körben segíti a hozzáférést. Ugyanakkor azt szeretnénk, hogyha a fogyatékkal élőkért más előterjesztések keretében, illetve a belpolitikában is többet tenne a kormány, hiszen őket érinti talán leginkább a dolgozói szegénység. Valamelyest nőtt a foglalkoztatási ráta az ő tekintetükben, ugyanakkor az általuk szerzett jövedelem sokszor a méltó élethez, a méltó életfeltételek megteremtéséhez nem elegendő.

Összefoglalva: a konkrét előterjesztést támogatjuk. Támogatjuk a jogharmonizációs törekvéseket, a marrákesi szerződés rendelkezéseinek átültetését, mert úgy gondoljuk, hogy a fogyatékkal élők hozzáférést bizonyos művekhez ez megkönnyíti, egy lehetőség a számukra, nagyon fontos kérdés, ezért ezt az előterjesztést támogatjuk.

Ugyanakkor az egyéb jogharmonizációs tárgyú előterjesztések behozatalának felgyorsítására hívnám fel újra a figyelmet, és arra, hogy a fogyatékkal élőket nemcsak ilyen előterjesztések keretében, hanem a kormány által folytatott, általában vett társadalompolitika keretében még inkább kéne önknek képviselniük. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most képviselői felszólalásokra van lehetőség, először kétpercesekre, ha valaki jelentkezik, vagy rendes felszólalásra. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Völner Pál államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Csak nagyon röviden, elnök úr. Köszönöm a szót. Szeretném megköszönni a frakciók támogatását az előterjesztést illetően, és remélem, hogy a végszavazásnál ugyanezt az eredményt tudjuk tapasztalni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására szokásainknak megfelelően csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Ipolydamásd és Helemba (Ch'aba) települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló 2012. február 27. napján aláírt Megállapodás módosító 1. Kiegészítés kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/813. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Előként megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, a napirendi pont előadójának, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a magyar és szlovák kormány által 2012 februárjában aláírt, a közös államhatáron Ipolydamásd és Helemba települések között megépítendő Ipoly-hídról szóló megállapodás első kiegészítésének kihirdetéséről rendelkezik. A javaslat célja a szlovák féllel megkötött módosító megállapodás beillesztése a magyar jogrendbe. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról

szóló törvény alapján a megállapodást törvényi szinten szükséges kihirdetni.

Az érintett magyarországi és szlovákiai települések az eredeti megállapodás megkötése után kezdeményezték a híd tervdokumentációjának módosítását. A változás lényege, hogy a beruházási költségek a műszaki tartalom észszerűsítésével jelentős mértékben csökkenthetők legyenek. A módosítás nyomán szükségessé vált az új tervdokumentáció szerinti állapot rögzítése az egyezményben. A helyi önkormányzatok kérése alapján a felek megállapodtak abban is, hogy a hídon a teherforgalom a korábban tervezett 12 tonna helyett legfeljebb 3,5 tonnáig legyen engedélyezett, korlátozás nélküli személyforgalom mellett. Ezt az adatot is módosítani kellett az egyezmény szövegében.

A híd felépítése lehetőséget teremt arra, hogy az eddig egymástól elszigetelt határ menti települések, térségek közt élénk gazdasági, kereskedelmi, idegenforgalmi, kulturális kapcsolatok, együttműködések alakuljanak ki. A beruházás a felvidéki magyarlakta területek jobb elérhetőségének biztosításával nemzetpolitikai célokat is szolgál.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, képviselőtársaimat, hogy támogassák a magyar-szlovák államhatáron Ipolydamásd és Helemba települések között a tervezett Ipoly-híd megépítéséről szóló megállapodás módosítását, és a T/813. számon beterveztett törvényjavaslatot szíveskedjék elfogadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek Fenyvesi Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

FENYVESI ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság kormánya 2012-ben írta alá azt a megállapodást, amely a két ország határán Ipolydamásd és Helemba települések között egy közúti híd és a hozzá kapcsolódó létesítmények megépítéséről rendelkezik. A híd finanszírozását, amely 2,1 milliárd forintot tesz ki, a felek az Európai Unió Interreg 5, a Szlovákia-Magyarország együttműködési program keretein belül kívánják biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valaha 47 híd kötötte össze az Ipoly partjait, az ötvenes évekre azonban a hidak száma drasztikusan lezuhant és négy hídra csökkent. Az új közúti hídnak köszönhetően biztosítva lesz a térségben a hatékonyabb közlekedés, ami főleg azoknak a lakosoknak jelent jelentős tehercsökkentést, akik gépkocsival közlekednek munkahelyük és lakóhelyük között, továbbá egyszerűbb megközelítéssel fellendítheti az adott településeken a turizmust.

2017-ben Magyarország és Szlovákia megállapodott abban, hogy a szlovákiai települések kezdeményezését, valamint a helyi önkormányzatok kérését beépítik a kiegészítés szövegtervezetébe. Ennek eredményeképpen bekerült a híd megépítéséhez szükséges tervdokumentáció módosított verziója, illetve a helyi önkormányzatok azon követelése, hogy a teherforgalom legfeljebb 3,5 tonnáig legyen engedélyezve, miközben a korlátlan személyforgalmat érintetlenül hagyják.

Tisztelt Ház! Evidencia, hogy a híd az érintett régiók, az ott élő lakosok érdekeit szolgálja. Kérem önöket, támogassák a kiegészítések kihirdetését. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Megvárom, míg felkerül a mikrofon. Köszönöm szépen. Képviselő úr, jegyző úr, ön é a szó.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy kis jelentőségűnek tűnő, de mégis nagyon fontos ügy fekszik most előttünk, amelynek azért nyilvánvalóan van egyfajta szimbolikája is, amit különösen fontos az elmúlt évek történései fényében vizsgálnunk. Egy olyan híd újrakepítéséről fogunk szavazni és dönteni, amelyet - el is árulom előre - mi természetesen támogatni fogunk, amely két régiót, két magyarlakta régiót köt össze, két olyan régiót, amelyeket annak idején az Ipoly folyón keresztül, magam is kikeresstem, amit fideszes képviselőtársam mondott, 47 híd kötött össze, és magam is azt a számot találtam, hogy ezek közül mindössze csak négy maradt az ötvenes évekre. Ezek a hidak kötötték össze a régió magyar lakosságát, azt a magyar lakosságot, amelyet aztán 1920-ban a trianoni békaszerződés szétszabdalt és elválasztott egymástól.

Jó és helyes, hogy ilyen infrastrukturális beruházások történjenek. Fontos a magyar-magyar kapcsolatok építése. Fontos az, hogy a Kárpát-medence magyar közösségeit minél több szállal tudjuk egymáshoz kötni, és ennek természetesen vannak infrastrukturális feltételei is.

(11.00)

Hasonlóan fontos lenne egyébként, egy mondat erejéig szeretném azt idehozni, hiszen erről számos alkalommal szót ejtettünk már a Házban, a vasúti összeköttetések fejlesztése is, nemcsak felvidéki-magyar vagy szlovák-magyar, hanem a többi elszakított terület vonatkozásában is. Több alkalommal kértünk már ez ügyben előrelépést a kormánytól, egyelőre úgy látjuk, hogy kevesebb a szándék arra vonatkozóan,

hogy a vasúti közlekedésben is ehhez hasonló fejlődéseket elérhessünk.

Államtitkár úr csak egy mondat erejéig említette, illetve maga az előterjesztés is csak szégyenlősen fogalmaz azzal kapcsolatban, hogy az ennek a hídnak az újjáépítéséről szóló megállapodás 2012-ben már megkötött. Azért azóta eltelt hat év, kedves képviselőtársaim, kedves államtitkár úr. Mi történt abban a hat évben? Úgy gondolom, az előterjesztői beszédében talán erről is kellett volna szót ejteni. Annál is inkább kellett volna szót ejteni, mert az Ipoly-híd vagy az Ipoly-hidak, hiszen többről is beszélhetünk, többnek az újjáépítése, fejlesztése is tervben van a következő években, egy olyan pont volt a kormányzati nemzetkommunikációban, amelyre folyamatosan sikertörténetként hivatkoztak.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A 2010-es évek elején számos felszólalásban bíráltam, kritizáltam és kértem számon a kormányt a magyar-szlovák kétoldalú kapcsolatokban a felvidéki magyar közösség számára sérelmes ügyek nem kellő képviselete miatt. Nem egy, nem két csörtém volt Németh Zsolt államtitkár úrral annak idején, amikor egy-egy interpellációban vagy kérdésben sorjáztam azokat az ügyeket, amelyekkel kapcsolatban úgy láttuk, hogy a magyar kormány több év elteltével sem, és hozzáteszem, egyébként azóta sem ért el előrelépéseket. Legyen szó Malina Hedvig ügyének az elhalásáról, legyen szó a felvidéki nyelvtörvényről, zászlótörvényről, legyen szó a DAC-szurkolók most már sok évvel, évtizeddel ezelőtti brutális szlovák rendőri szétveréséről.

És a legfontosabb az állampolgársági törvény. Az az állampolgársági törvény, szlovák állampolgársági törvény, amelynek megváltoztatása kapcsán önök az égvilágon semmilyen eredményt felmutatni nem tudnak. Sőt, a kormányzati kommunikáció annak idején az volt, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr mondta, hogy az a megoldás, hogy át kell jönni Magyarországra, és itt kell fölvenni mintegy titokban a szlovák *(sic!)* állampolgárságot.

Nos, amikor ezeket a kérdéseket sorjáztam számos alkalommal, és sajnos most is mindegyiket meg tudom tenni, mindig az volt a válasz, kicsit olyan Kovács László-i érzület lengte be a termet, hogy nekünk azokra a pontokra kell összpontosítanunk, ahol együtt tudunk működni, ahol sikereket tudunk elérni - közben megjött a beszédem, de szerintem egész jól helytálltam így fejből is eddig... -, azokra a pontokra kell összpontosítanunk, amelyekben úgy látjuk, hogy van lehetőség az együttműködésre, és például nem a sérelmes dolgokkal kellene állandóan foglalkozni, hanem azzal, hogy milyen jó az európai uniós együttműködés, meg épülnek az új Ipoly-hidak.

2012 óta éveken keresztül azt hallgattuk, hogy milyen fontos vagy mennyire helyesebb inkább az olyan jól sikerült projektekre összpontosítani, mint az épülő Ipoly-hidak. Na most, azóta eltelt hat év, és én szívesen hallottam volna néhány mondatot azzal kapcsolatban államtitkár úrtól, hogy ebben a hat évben miért nem sikerült előrelépni. Na, ez nem csak a mi hibánk egyébként, tegyük hozzá, illetve a miénk biztos, hogy nem, de nemcsak az önök hibája. Kicsit utánanévezve a dolognak, látjuk, hogy azért az önök szlovák barátaiiban sem volt meg feltétlenül a lángoló jó szándék ennek az ügynek a minél gyorsabb lezárását tekintve.

A megállapodás megkötését követő két évben főleg Nyitra megye volt az, legalábbis a Magyar Nemzet annak idején készített egy meglehetősen jó összefoglalót erről, annak járt utána még az igazi Magyar Nemzet, azt derítette ki, hogy Nyitra megye részéről voltak akadékoskodások. Aztán 2014-et követően egy alkalommal a szlovák kormány is visszadobta ennek végrehajtását, mondván, hogy nincs jól előkészítve és nincs jól indokolva. De vannak olyan hírek is, és ezeket azért hozzuk ide ebbe a vitába, hogy problémát okozott az is, hogy miközben önök nagyszerű barátságot, illetve Orbán Viktor nagyszerű barátságot ápol Robert Ficóval, és ennek oltárán egyébként fel is áldozott mindent a felvidéki magyar ügyek kapcsán, eközben paradox módon nem hajlandó és önök sem hajlandóak szóba állni a szlovák kormány, a baráti szlovák kormány egyébként magyar vagy félig magyar párt által delegált tagjaival, hanem inkább a parlamenten kívüli MKP-t tekintik csak stratégiai partnernek.

Ezt a logikát mi nem feltétlenül vitattuk, mármint ami a stratégiai partnerséget illeti, és azt sem, hogy a nemzetpolitikában alapvetően etnikai alapokra kell támaszkodni, és magyar etnikai pártokkal kell elsősorban a magyar kormánynak szövetségi vagy partneri viszonyt fenntartani. De azért ez nem kellene kizárja azt, hogy mondjuk, szakértői szinten, ha egy nemzeti érdekről van szó, adott esetben egy Ipoly-híd megépítéséről, akkor ott bizony együtt kellene jobban működni az egyébként a Híd által vezetett szlovák közlekedési tárcával is. Egyes hírek szerint ugyanis ez is akadályozta az ügyek előrehaladását, hogy önök egy ilyen durcás elvi hozzáállásból erre az együttműködésre nem voltak hajlandóak kellő mélységben.

Aztán hogy hová vezetett ez a nagy barátság Ficóval és a kormányával, erről még egy félmondatot azért hadd tegyek ide, mert ennek van aktualitása. Tegnap Gyöngyösi Márton képviselőtársam is kitért rá a Sargentini-jelentés kapcsán. Miközben önök ezeket a kérdéseket mind feláldozták például az épülő Ipoly-hidak oltárán, aközben Robert Fico minden egyes adandó alkalommal, amikor Magyarország mellé kellett volna állni az európai szinten, akkor ezt nem tette meg. Nem tette meg egyébként a kötelező kvóták

elfogadása kapcsán, ott sem követte Orbán Viktor ebben a küzdelemben, jogos küzdelemben, azért ezt szeretném hangsúlyozni. Atböngésztem az Európai Parlament honlapját országonként megnézve, ki hogy szavazott, és az a szomorú hírem önöknek, hogy a Fico vezette SMER képviselői ebben a kérdésben sem álltak önök, vagy ha úgy tetszik, Magyarország mellé.

Eközben pedig Sziijjártó Péter külügyminiszter úr úgy fogalmazott idén márciusban: „Bár Magyarország és Szlovákia között összetett volt a kapcsolat, mára olyan jó ez az együttműködés, amire korábban még sosem volt példa.” Biztos e miatt a kiváló együttműködés miatt akarták Felvidéken egy évvel ezelőtt bezárni a magyar kisiskolák egyharmadát, kedves képviselőtársaim. A magyar kisiskolák egyharmadának bezárása egy olyan történet, ami feszültséget okoz, ezzel nem kell foglalkozni, foglalkozzunk inkább a sikeres projektekkel, mint például a hat év alatt meg nem épült Ipoly-híd, ugye. Erről egyébként megkérdeztem miniszterelnök és miniszterelnök-helyettes urat annak idején egy nemzetpolitikai fórumon, kérve, hogy ha már egyszer ilyen kiváló a barátság Robert Ficóval, menjen már oda hozzá, és ugyan mondja már meg neki, legyen kedves, hogy ha már ilyen jóban vagyunk, tegye már meg azt a gesztust, hogy nem zárja be a magyar kisiskolák egyharmadát Felvidéken, mert ez magyar nemzetpolitikai szempontból meglehetősen tragikus lépés lenne.

Erre a magyar kormánynak, a magyar nemzetpolitikának az volt a válasza, kedves képviselőtársaim, hogy majd akkor kifizetjük. Majd akkor mi átvállaljuk ennek a költségeit. Tehát nem vagyunk olyan kapcsolatban Robert Ficóval, hogy ilyen kéréseket tegyünk feléjük. Inkább kifizetjük. Ez a magyar nemzetpolitika teljes tévútja, kedves képviselőtársaim. Aztán a dolog azért oldódott meg egyébként, csak Magyarországon már erről kevés szó esett, főleg a kormányzati sajtóban, mert a Híd kormányra került, és a Híd kormányra lépésének egyik feltétele az volt, hogy ezt a törvényt módosítsák úgy, hogy a magyar kisiskolák egyharmadát ne kelljen bezárni.

Tehát nem kell szeretni a Hídat, nem kell szeretni a hídas politikusokat, csak bizonyos realitásokkal tisztában kellene lenni. Ha Szlovákiában egy olyan párt irányítja a közlekedési tárcát, amelynek döntő befolyása van az ilyen projektekre, amely ráadásul magát legalább félig magyarnak határozza meg, de ha nem magyarnak határozza meg, akkor is, a magyar nemzeti érdek az, hogy ha ennyire jól együttműködünk Szlovákiával, főleg ilyen jóban vagyunk a szlovák kormánnyal, akkor nem ilyen pitiáner pártlogikai szempontok alá kellene rendelni a nemzeti ügyeket, nemzeti kérdéseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezekkel együtt, mindezen inkább csak kiegészítő vagy az elmúlt évek tisztánlátását segítő kritikáinkkal együtt természetesen a javaslatot támogatni fogjuk, felhívva ismételtelen arra a figyelmet és nem elfelejtve azt, hogy számos

másik hasonló projekt van még folyamatban, számos Ipoly-híd felújításáról még szó lehet.

(11.10)

2012-ben is Németh Zsolt nem egyről, hanem négy vagy öt Ipoly-hídról beszélt. A másik négyről még mindig nincs szó. Államtitkár úr, ha megtenné - nyilván nem tenné meg, de nekem az a dolgom, hogy elmondjam és megkérjem rá -, szóval, ha megtenné, hogy a zárszavában szót ejtene arról, hogy a másik három-négy-öt Ipoly-híd, amelyekkel Németh Zsolt már 2012-ben vitézkedett, újraindításával kapcsolatban mi a helyzet, akkor nagyon örülnénk.

Tehát van még feladatunk, van még lehetőségünk. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy minél átjárhatóbb legyen a Kárpát-medence, a határ túloldalára került, Trianonban lassan száz évvel ezelőtt szétszabdalt magyar közösségek közötti kapcsolattartás minél könnyebb legyen. Ezen sokat segítenek ezek az Ipolyhidak, de sokat segítenek az is, ha ezekben a kérdésekben önök lényegesen pragmatikusabb politikát folytatnának.

Még egy megjegyzés: hírek voltak arról is, lévén, hogy ott európai uniós források bevonásáról is van szó, hogy nem feltétlen csak Nyitra megye meg a szlovák kormány akadékoskodása volt a probléma, hanem egyébként a pályázati ügyintézőkkel kapcsolatban a környékbeli fideszes polgármesterek sem voltak feltétlenül a helyzet magaslatán. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Rétvári Bence képviselő úrnak, államtitkár úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RÉTVÁRI BENCE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mint Ipolydamásd és a környező települések országgyűlési képviselője is szeretnék szólni ehhez a napirendi ponthoz, hiszen a környéken élők számára egy kifejezetten fontos igény és terv volt, hogy megépüljön ez a híd.

Önök is tudják, a mai napon is már elhangzott, hogy 47 helyen volt ipolyi átkelés korábban, még a világháború előtt közúti, vasúti, illetve gyaloghidak szeltek keresztül az Ipolyt, de sajnos a történelem úgy hozta, hogy ezeknek a jó része megsemmisült és ma már csak négy maradt. Ha megnézzük, hogy a Dunatorkolattól felfelé hol vannak ilyen hidak, a Pest megyei részen Letkésnél, Letkés és Ipolyszalka között található egy, de utána ez lenne a másik híd Ipolydamásd és Helemba között, ahol át lehet kelni egyik országból a másikba, az Ipoly egyik partjáról a másik partjára.

Az itt élő embereknek különösen fontos a hidak építése, hiszen egy olyan földrajzi adottságú résszel állunk szembe, amely ugyan természeti adottságait tekintve gyönyörű, hiszen a Börzsöny lábainál fekszik, ugyanakkor nyugat felől az Ipoly és az államhatár, észak felől szintén a folyó és az államhatár, kelet felől pedig a Börzsöny hegyei határolják. Tehát eléggé elszigetelt része ez hazánknak. Nyilván nem így volt akkor, amikor ez a földrajzi egység még egybetartozott és nem szabdalta keresztül az államhatár. Nem így volt akkor, amikor 47 Ipoly-híd volt, de sajnos az elmúlt évtizedek fejlődésére rányomta a bélyegét az, hogy nem volt igazán sem észak, sem kelet, sem nyugat felé átlépési, közlekedési lehetőség. Éppen ezért duplán fontos ebben a térségben a hídépítés, ezért duplán fontos, hogy Ipolydamásd és Helemba között végre ez a híd megépülhet, és erről mi itt a parlamentben dönthetünk.

Mind Érsek Árpád miniszter úrral, mind Peter Žiga miniszter úrral közösen, valamint Sziijártó Péter miniszter úrral márciusban már egy alkalommal a helyszínen bemutattuk a beruházást. Itt egy 52 méteres híd fog épülni a bekötőúttal együtt 2,1 milliárd forintból, és bízunk benne, hogy két-három éven belül már használhatják is a környéken élők. Ez segíti a gazdasági fejlődést, segíti a turizmust, új munkahelyeket teremthet, akár a magyar oldalon levő Ipolyfabric számára, akár a túloldalon levő munkahelyek számára, ez fontos előrelépés lehet akár az áruszállítás, akár a munkába való ingázás tekintetében. De az még legalább ennyire fontos, hogy ez a híd össze is köti a rokonokat, a családokat, akiket mind az Ipoly, mind az államhatár kijelölése kettészakított az elmúlt évszázadban.

Az is fontos, hogy ennek a hídnak a megépítésével egy nagyon nagy, egy több mint 30 kilométeres kerület tudnak kiiktatni azok, akik egyik településről a másikra át akarnak járni, és nyilvánvalóan mind a beruházások, mind a kereskedelem és turizmus tekintetében Ipolydamásdra és a túloldalon Helembára egyre több és több embert fog vonzani. Ahogy mondtam, évszázados közös múltja van a két településnek, ezt tudjuk most helyreállítani ezzel a híddal. A felvidéki magyarság is közelebb kerül az anyaországhoz. Itt a határ túloldalán, az Ipoly jobb partján egy elsőprő többségében magyar lakosságú része van Szlovákiának, fontos, hogy az anyaországgal minél szorosabb legyen a kapcsolatuk, és mint minden híd, ez is az összefogás jelképe.

Megköszönöm mindenkinek a határ mindkét oldalán, polgármestereknek, a megyei közgyűlések vezetőinek, a megyei és járási hatóságok vezetőinek, hogy sokat tettek, tesznek és remélem, a jövőben is tenni fognak azért, hogy ez a híd megépülhessen; különösen Románnyik Ferenc polgármester úrnak, aki minden alkalommal igyekezett a híd ügyét, a hídépítés ügyét előmozdítani mind magyar, mind szlovák oldalon.

Azt tudom tehát összegzésként mondani és kérni mindenkitől, hogy támogassa ezt a mostani kiegészítést a nemzetközi megállapodásnak. Egy évszázados sebet is be tudunk gyógyítani a híd megépítésével, másrészt pedig újra életet, kapcsolatokat, összeköttetést tudunk biztosítani nemcsak azok számára, akik Ipolydamásdon élnek, hanem a tőle északra, délre fekvő többi településen élők számára is. Bízom benne, hogy még sok hasonló vitában lehetünk itt az Országgyűlésben, amikor újabb és újabb Ipoly-hidak építéséről dönthetünk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Normálisan három ilyen kiváló hozzászólás után különösebben nem is kell semmit hozzátenni, azt kell csak mondani, ami a frakciónk álláspontja, miszerint mi is meg fogjuk szavazni ezt a törvényjavaslatot. Három nagyon rövid gondolatot azonban mégiscsak engedjenek meg, ígérem, hogy fogom kímélni az önök és a tisztelt Ház idejét.

Az egyik az, hogy az ember gyakorló politikusként, gyakorló vezetőként mindig rácsodálkozik arra, hogy egy ilyen, látszólag egyébként rendkívül egyszerű ügyben, mint egy Ipoly-hídon megváltoztatni a 12 tonnát 3,5 tonnára vagy valamilyen engedélyezési eljárást megváltoztatni, ehhez ne kelljen már várni a helyieknek arra, hogy a Magyar Országgyűlés összejöjjön, hogy kiváló és fontos emberek a maguk véleményét elmondják, hogy eljuthassanak egészen odáig, hogy mi is a koalíciós együttműködés adott esetben Szlovákiában.

Tehát én azt javasolnám, nem tudom, van-e ilyen lehetőség és elnézést kérek, ha most ez egy picit rossz irányba viszi vitát, hogy talán arról kellene megállapodni, amit a jobbkios képviselőtársam fessegetett.

Ha fontos nekünk az, hogy az Ipolyon legyenek hidak, akkor egy olyan megállapodás születhessen, ami utána a helyi településekre, adott esetben alsóbb szintekre tudja bízni azt, hogy a döntéseket meghozzák. Nem akarok nagyon-nagyon átmenni egy másik politikai vitába, de ha önök most azt kérik számon Brüsszeltől, hogy el akar venni helyi jogositványokat és ott nagyon harcosan a magyar érdekek védelméről beszélnek, egyébként helyesen, akkor azt gondolom, hogy itt is igaz az, hogy egy híd építésénél nem a Magyar Országgyűlésben, egyébként jól láthatóan világlátott és a helyszínt komolyan és jól ismerő emberek vitája zajlik.

A második gondolat, hogy magam is szeretnék csatlakozni ahhoz, amit Rétvári Bence elmondott. Aki

ismeri a környéket, tudja, hogy egy nagyon sajátos beszőgellése ez Magyarországnak, amely tényleg elképesztő helyzetben van azzal, hogy a Börzsöny, a határok, a folyók határolják. Gyakorlatilag oda más formában nem vagy nagyon nehezen lehet eljutni. Azt gondolom, hogy ha már a 47-ből ez a következő híd, akkor valószínűleg ez a híd jó helyre kerül.

A harmadik egy elvi mondat, amit szeretnék elmondani. Lehet, majd azt fogja mondani képviselőtársam, hogy Kovács László szelleme lengi be a Parlament épületét, de mégiscsak azt mondom, hogy kevesebb mellődöngetéssel, sok aprómunkával bizony előbbre lehet jutni. A szomszédsági kapcsolatoknak pont ez a lényege, hogy lehet hangzatos jelszavakat mondani, közben pedig valójában pont azok a célok, amelyeket megfogalmazunk vagy megcélzottunk magunk számára, pont azok nem, vagy alig történnek meg. Sokkal, de sokkal többet érünk azzal, ha apró kis lépésekkel, határátkelőkkal, hidakkal, kulturális együttműködéssel megpróbáljuk mindazokat a gátakat, határokat, amelyek közöttünk vannak, lebontani, mert akkor lesz valójában a határon túli magyaroknak is jó.

Tehát összefoglalva: a Szocialista Párt álláspontja az, hogy támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék, szórványos taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Molnár Gyula képviselő úr. Kétperces hozzászólás nincs, ezért további képviselői felszólalások következnek; elsőként Hajdu László, a DK képviselője.

(11.20)

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ipolydamásd ügyéhez személyes ok miatt szólok hozzá, nem más okból, mint a DK-frakcióban ülő képviselő, de mondhatom előre, hogy a DK meg fogja szavazni az ennek a hídnak az építéséhez szükséges törvénymódosítást. Hozzá kell tegyem, hogy nagyon nagy visszalépésnek tekintem, tekintve, hogy én körülbelül 20 éve ismerem ezt a környéket és ezt a települést, a település díszpolgára is vagyok, illetve a képviselő-testület azzá fogadott, kicsit ezért is érzem, hogy szólnom kell.

A Helemba és Ipolydamásd közötti híd esetében visszalépni 10 tonnáról 3,5 tonnára pont az itt elhangzott, nagyon jó észrevételeknek lesz az akadálya, hiszen a turizmus föllendítését 3,5 tonnás híddal nem lehet megtenni, mert Komárom irányába, Párkány vagy Esztergom irányába mennek azok az autóbuszok, amik a turizmust jelentenék ennek a településnek; itt van egy várrom is, ami külön látványosság, pont ezt nem veszi figyelembe, hanem továbbra is 30 kilométeres kerülő úton kell a buszoknak jönni abban az esetben, ha ez 3,5 tonnás. Picit kellett volna ezen a

műszaki tartalom úgy módosítani, hogy az autóbuszok tudjanak átjönni ezen a hídon.

Ezt azért államtitkár úrnak, a helyi képviselőnek, Rétvári Bencének postáznám, mert márciusban én ugyan elkéstem már arról az ünnepségből, ami ott egy kicsit kampányjelleggel is volt, ahol már ez meghirdetésre került, amit most törvényként fogunk tárgyalni, de én ott voltam 2012-ben, amikor még Harrach Péter volt a képviselő, és még azt követően néhány falunapon. Egyébként szombaton volt egy hete, falunap volt Ipolydamásdon, és Ipolydamásdon ezt külön ünnepelték már, de ott az nem hangzott el a színpadon, hogy ez nem 10 tonnás híd lesz, hanem sokkal kisebb, ez egy kis biciklis átjáró, mert valójában a turizmust akkor segíthetné; és csak emiatt vetem föl, hogy gondoljuk végig, hogy a szlovákokkal vagy Nyitra megyével, nem tudom, ott a jogosítványok hogy vannak, úgy látom, Nyitra megyének túl nagy a jogosítványa Szlovákiában mint régióközpontnak, talán a híd megépítésében is ők lehetnek a segítők, de az akadályok is, hogy ez a híd megépüljön. Ezt a hat évet, ami eltelt, úgy gondolom, még újabb hat év fogja követni, ha ezek a módosítások és sok minden egyéb a szlovákokkal nincsen jól összehangolva.

Összességében támogatom én is és a frakció is, ahol ülök, a Demokratikus Koalíció, de megfontolásra ajánlom azt, hogy ez a visszalépés műszaki tartalmát tekintve az alapvető célt nem éri el, és még egy dolog, hogy közúti forgalom szempontjából sem mellékes, hogy minden az Esztergom irányába menő, nagyon keskeny utat terheli, ez az út, a 2-es útnak ez a szakasza pedig nincs kihasználva, holott nagyon sok magyar település irányába egészen Pozsonyig nagyon sokat jelentene, ha ez a híd nem ilyen alacsony műszaki tartalommal épülne meg. Egyébként támogatom. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hajdu képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea jobbikos képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbi felszólalásokban egy közös pont volt, az, hogy picit bizonytalanság van a tekintetben, hogy miért jutottunk mi ezzel az egyezményvel ide. Ebből a szempontból, meg kell mondjam, államtitkár úr, kicsit szűkszavú volt, mert államtitkár úrnak pontosan azokat az előzményi jogi kereteket, illetőleg eseményeket fel kellett volna vázolni az ismertetőjében, amelyek miatt mi idejutottunk.

A 2012-es megállapodás, amelyben 90 metszéspontot határozott meg a két ország delegációja átjárásra mind gyalogosan, mind majd hidakkal, odáig jutott, hogy 2014-ben mindössze nyolc metszéspontban tudott a két delegáció egymással megállapodni. Milyen érdekes, hogy '12-ben ott van egy ilyen fellendü-

lés - valószínűleg mindkét fél belpolitikai viszonyai-
ban nagyon jól mutatott, hogy ilyen nagyszerűen si-
került ennek az egyezménynek a megkötése -, majd
két év múlva ez már nyolcra redukálódik, és ott tar-
tunk, hogy 2018-ban ugyan már március 31-én lerak-
nak egy alapkövet, de fogalmunk nincs arról, hogy ez
a híd egyébként mikor fog megépülni. S csak csekély
szerénységgel megjegyzem, hogy 2021-ig az összes
metszéspontnak el kellett volna valamilyen művel ké-
szülnie. Tehát ez azért a jogi háttére ennek az egész
történetnek.

Ezért van az, hogy képviselőtársaim ilyen végte-
len jó szándékkal, de némi bizonytalansággal állnak
itt a Ház falai között, mert megkérdezik azt, hogy egy
aláírt egyezménybe miért kell még csak most beleírni
azt, hogy majd a tervdokumentációban szereplő,
szükséges engedélyek birtokában lévő híd készülhet
el. Egy építkezésnél ez nem természetes dolog, hogy a
tervdokumentáció alapján építenek majd egy hidat?
Egy hatéves egyezményről beszélünk.

Nem, kérem szépen, arról van szó, hogy igenis a
turizmus fejlesztésére egy tisztességes, rendes, leg-
alább 10 tonnás járművek áthaladását szolgáló híd
kellett volna, erről állapotok meg, majd mivel termé-
szetesen a szlovákoknál is ugyanolyan belpolitikai
perpatvarok szoktak lenni éppen a magyargyűlölet
ilyen vagy olyan szintjének megfelelően, bizony a
szlovák oldalon a lakosok 2014-ben kérésre szavaztak
egy népszavazást, és népszavazás döntötte el, hogy
nem lehet 3,5 tonnánál nagyobb gépjárművel átha-
ladni, és kizárólagosan nemzetközi személyforga-
lomra szolgál. Erről van szó, ez a probléma. Tehát '12-
ben úgy készítették el egy egyezményt, hogy tulajdon-
képpen belpolitikai egyeztetések nem történtek, az
érintett településekkel valószínűleg semmilyen egyez-
tetések nem történtek, és egyszer csak az egyik politi-
kus fel tudta hergelni a társadalmat, hogy ezt kérés-
szakolják, és ez megtörtént. Ezáltal mi is kényszer-
helyzetben vagyunk, tehát ebből a szempontból Ma-
gyarország is áldozat, ez tény, de ez is valószínűleg an-
nak köszönhető, hogy nem dérrrel-dúrral megvan a 90
metszéspont, aztán 2018-ban örülünk, ha 2021-re egy
darab híd megépül. Ezek a dolgok szimbolikus dol-
gok, különösen annak fényében, amit Szávay István
képviselőtársam itt elmondott.

A magyar kormány rendkívül büszke arra, hogy a
szlovákokkal milyen csodálatos eredményeket tudott
elérni, de hogy őszinte legyek, ha ennek a 12 éves te-
vékenységnek ez az egy híd lesz az eredménye, bár a
nullához képest ez is mindenképpen fontos ered-
mény, ebből a szempontból a nulla és az egy között
nagyobb a különbség, mint az egy és a kettő között,
mert a semmi és a valami, de azért én azt hiszem, hogy
majd egyszer valamikor a kormányzatnak be kellene
számolni arról, hogy egyáltalán ennek a folyamatnak
mi a valódi háttére, mi a tényleges háttére, mert mi itt
csak a felszínt látjuk, a felszínt kapargatjuk, és mi

ugyan mindent megteszünk azért, hogy ezek a viszo-
nyok jól alakuljanak, és minél több átjárás lehessen a
szomszédos országban élő honfitársainkhoz, illetőleg
a két ország turizmusa által a gazdaság is fejlődjön, de
annyira kellemetlen, hogy ilyen egyezménymódosítá-
sokba fuldokolnak bele komoly, a két ország életét
alapvetően befolyásoló tényezők. Köszönöm a figyel-
met. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga-Damm Andrea képvil-
selő asszony. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki
élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* To-
vábbi felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.
Jelzi az előterjesztő, Cseresnyés Péter államtitkár úr,
hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Ön é a
szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai
minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök
úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért szeretnék néhány
gondolatot elmondani önöknek, mert valakik - két
felszólalásból is kiderült - nem olvasták el figyelme-
sen az előterjesztést és annak a magyarázatát, ugyanis
nemcsak 3,5 tonna alatti forgalomra van ez a híd, ha-
nem a személyforgalomra általában. Tehát Hajdu
képviselőtársamnak mondom, hogy egy busz, amely a
turizmus egyik letéteményese a tekintetben, hogy a
turistákat az szállítja nagy tömegben egyik helyről a
másikra, átmehet a hídon, és az egy nagyon fontos do-
log - megjegyzem ezt jobbikos képviselőtársaim hoz-
zászólására is reagálva -, hogy a helyiek kérték azt,
hogy 3,5 tonna alatti tehérgépjármű-forgalom mehes-
sen csak át a hídon, afölötti teherforgalom ne használ-
hassa ezt a hidat. Tehát az ott élő emberek javasolták
ezt, az ott lévő emberek kérték ezt. Én azt hiszem, az
ott élő emberek tudják igazán a saját igényeiket meg-
fogalmazni és meghatározni, Budapestről nem biztos,
hogy nekünk jó ebbe beleavatkozni.

(11.30)

Tehát ez egy nagyon fontos értelmezési kérdés
volt, és azért tartottam fontosnak ezt elmondani, hogy
tisztázzuk ezt a kérdést, ami félreértésre adott okot.

A másik dolog, amit szeretnék tisztázni, az a bi-
zonyos 90 körüli szám, amit metszéspontként jellem-
zett. Itt átkelésről van szó, ez egy keret volt, meg kel-
lett határozni, hogy milyen lehetőségek vannak, ebből
a 90 helyszínből kellett meghatározni és kiválasztani
azokat a helyszíneket, amelyek alkalmasak arra, hogy
a későbbiekben átkelőhelyet létesítsenek rajtuk. Ez a
folyamat még történik, az előkészítések történnek, és
bár most egy megvalósítás előtt állunk, de azért szer-
etném mondani, hogy például Drégelypalánk, Ipoly-
hídvég, Órhalom, Ipolyvarbó kerékpárhíd-átkelő-
helyek előkészítés alatt vannak, és a kerékpáros híd a

Dunán Dunakiliti és Doborgaz között ugyancsak előkészítés alatt van, tehát folyik a munka folyamatosan, csak azt látni kell, hogy az előkészítő munka egyik pillanatról a másikra nem valósítható meg. Egy híd megépítése nem úgy történik, hogy kitaláljuk, és másnap nekiállunk építeni. Meg kell tervezni, elő kell teremteni rá a forrást; aki önkormányzatban vagy éppen beruházások levezénylésében dolgozott és részt vett már, az tudhatja, hogy egy álom, egy terv, egy cél elérése attól függően, hogy mekkora beruházásról van szó, rövidebb-hosszabb időt vesz igénybe, de semmiképpen sem az egyik pillanatról a másikra megvalósítható ügyként kezelhető.

Viszont Szávay István felszólalására más szemzőgből is szeretnék reagálni, hiszen a hosszú felszólalásában a szakmai hozzászólása mellett különböző, nemzetpolitikával kapcsolatos kritikákat is megfogalmazott. Nem akarnék minden egyes, egyébként nem idetartozó kérdésére, felvetésére reagálni, egy dolgot viszont szeretnék mondani - talán az elmúlt nyolc év tapasztalata alapján is mondhatom ezt, amióta a Jobbik benn van a parlamentben. A parlamentben vádaskodni, nagy szavakat mondani, vagdalkozni különböző kifejezésekkel, gondolatokkal rettenetesen megy nekik. Akkor, amikor például a nemzet érdekében cselekedni kell, például amikor az Alaptörvény módosítását meg kellett volna szavazni a kötelező betelepítés ellen, akkor már, amikor tenni kellett volna, nem volt akkora bátorságuk. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Addig, amíg szájhősködni kell, megy, amíg - ahogy mondtam - vagdalkozni kell mindenfajta felelősség nélkül, addig tudják mondani a véleményüket, a cselekedet már nem jellemző rájuk. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kereskedelemtől szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/869. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előadójának.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány még az előző ciklusban nyújtotta be az önkéntes fekvő törvényjavaslatot, amelynek célja, hogy hatályon kívül helyezze a napi fogyasztási cikket értékesítő nagy kereskedelmi vállalkozások veszteséges működésére vonatkozó tilalmat.

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény jelen törvényjavaslat általi módosítása kivezeti a kereskedelmi törvényből a 9/A. §-ában foglalt veszteséges működés kereskedelmi tilalmát. Előljáróban hangsúlyozandó, hogy a szabályozás beváltotta a hozzá fűzött reményeket, visszaszorította a belföldi adóelkerülési adógyakorlatot a címzettek körében. Ugyanakkor a szabályozással szemben felmerült uniós jogi aggályok orvoslása érdekében szükséges egy módosítás.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előtünk fekvő javaslat alapjául a kereskedelmi törvényben foglalt veszteséges működés tilalma szolgál. E szabályozás értelmében az a gazdasági társaság, amelynek nettó árbevétele több mint fele napi fogyasztási cikk kiskereskedelmi értékesítéséből származik, és két egymást követő üzleti évben elért nettó árbevétele mindkét üzleti évben külön-külön eléri a 15 milliárd forintot, de a mérleg szerinti eredménye mindkét üzleti évben nulla vagy negatív, a második üzleti évi beszámolójának elfogadását követően nem folytathat többet napi fogyasztási cikk kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozó tevékenységet.

E kereskedelmi tilalmat a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvénynek a tisztességes piaci magatartás megvalósulása érdekében a vállalkozások működésével összefüggő módosításáról szóló 2014. évi CXII. törvény vezette be. Indoklásában világosan kimondta, hogy a tőkeerős üzletláncok megengedhetik maguknak, hogy akár többévi veszteséget is felvállaljanak az árak lenyomásával, így ellehetetlenítve azokat a vállalkozásokat, amelyek nem tudnak az árversenyben részt venni, hiszen a nyereségből tartanak fenn magukat. A tilalom logikai alapja az volt az indoklás szerint, hogy nem életszerű olyan vállalkozást üzemeltetni, amely folyamatosan veszteséget termel. A tartósan veszteséges működés közvetett módon gazdasági erőfölénnyel való visszaélés, hiszen a tisztességes versenytársak tönkremennek, és a nagy tőkeerejű vállalkozások elfoglalják, elfoglalhatják a piacot.

A törvény indoklása utalt arra is, hogy miért került megállapításra azon kivétel, miszerint a gazdasági társaság megalakulásától számított első négy üzleti évben nem kell alkalmazni a tilalmat. Ezekben az években ugyanis jellemzően olyan egyszeri, nagy értékű beruházásokat hajtanak végre a kereskedők, amelyeket nem fedeznek a bevételek, de elengedhetetlenek a kereskedelmi tevékenység elindításához, és hosszú távon megtérülnek.

A szabályozás - megállapíthatjuk - sikeres volt. Eredményeiből a következő adatok emelhetők ki, néhány példát hadd mondjak el. Például 2013-ban és 2014-ben is negatív adózott eredményt produkált egy cég, 2015-től kezdődően kivétel nélkül pozitív mérleget közölt, tehát azóta pozitív a mérlege. 2010-től 2014-ig minden évben negatívan adózott egy másik kereskedelmi cég, 2015-től kezdődően folyamatosan növekvő, pozitív mérleget mutatott fel. Ugyanez igaz

két másik cégre is: míg a 2014. üzleti évben átlagosan mínusz 8 milliárd forint adózott eredménnyel zártak ezek a cégek, az egyik közülük 2017-ben már több mint 2 milliárd, a másik pedig közel 4 milliárd forintos pozitív mérleggel zárt.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A fenti eredmények ellenére az Európai Bizottság úgy látta, hogy a szabályozás nincs összhangban bizonyos uniós rendelkezésekkel, amelynek következtében kötelezettségzegési eljárás keretében vizsgálta a vonatkozó magyar szabályozást. Hangsúlyozandó, hogy a magyar kormány az eljárás teljes folyamatában kiállt a szabályozás uniós joggal való összhangja mellett, ugyanakkor végül amellel döntött, hogy a legutóbb javasolt és elutasított magyar szabályozási javaslat helyett egy új, az eddigi aggályokat figyelembe vevő javaslatot dolgoz ki. Ha azonban rövid időn belül nyilvánvalóvá válik - hangsúlyozom: ha rövid időn belül nyilvánvalóvá válik -, hogy a kidolgozásra kerülő javaslat nem éri el a kívánt célt, a szigorítás kérdése újra vizsgálható.

E szabályozástól is azt várja a kormány, hogy védve a tisztességesen versengő vállalkozásokat, hozzájárul a gazdaság egyre nagyobb arányú kifehérítéséhez. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseresnyés Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy igen érdekes törvénymódosítás fekszik előttünk, hiszen ritkán hangzik el egy törvénymódosítás kapcsán, hogy gyakorlatilag egy, az általam és az államtitkár úr által is elmondott abszolút sikeres törvényjavaslatot vonnánk most itt vissza az Országgyűlés előtt. És ez arra a másik, kicsit szélesebb ügyre világít rá, egyébként sokan sok mindent gondolhatunk az Európai Unióról és Brüsszelről, hiszen tudjuk, nap mint nap vitában állunk velük, de gyakorlatilag ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán látszódik az, hogy néha a süketek párbeszéde folyik Brüsszellel, és egy egyébként Brüsszel által is *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, egyébként egy általuk is *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* deklarált cél mellett miért is történik az, hogy a saját javaslataikkal ellenbe mennek.

(11.40)

Jól tudjuk, az, hogy az adóelkerülést az egész Európai Unióban is próbálják tiltani, sarkallt minket arra 2014-ben, hogy ezt a javaslatot beterjesszük, és

ahogy itt elhangzott, valóban, a Magyarországon működő nagy nemzetközi cégek közül jó néhány valószínűleg azon erőfőlényéből adódóan, hogy nemzetközi transzferek tekintetében jóval nagyobb mozgástérrel rendelkeznek, mint a hazai vállalatok, meg tudták azt oldani, hogy egyébként a nyereséges működésük mellett a magyarországi eredményeiket - valószínűleg adóoptimalizálás miatt - folyamatosan negatívan mutassák ki. Ugye, erre született az a javaslat, amit 2014-ben elfogadtunk és '15-től életbe lépett, amely gyakorlatilag megtiltotta azon cégek működését, amelyek két egymás utáni évben ilyen eredményt produkáltak.

A javaslat sikerét mi sem mutatja jobban, az államtitkár úr által elmondott adatokból is látszik, hogy a Magyarországon működő nemzetközi cégek, és én talán megtehetem, hogy nevesítem is őket, ilyen volt a Tesco, a Spar, az Auchan és az Aldi is, amely 2015 előtt folyamatosan negatív eredményeket produkált, ebből követően az adóbefizetése is ehhez igazodott, hogy, hogy nem a törvény elfogadása után mind pozitívrá változott. Mondaná az ember, hogy akkor miért is vagyunk ma itt. Hiszen azt gondolnánk, hogy van egy egyébként Brüsszel által is deklarált cél, próbáljuk a nagy nemzetközi cégeket arra rákényszeríteni, hogy vallják be az adójukat, ne trükközzenek vele, van egy jogszabály, ami eléri az eredményt - akkor miről is beszélünk? Hátradőlhetnénk, és azt mondhatnánk, hogy figyeljük az eseményeket, jó irányba haladunk. Ehhez képest az Európai Unió vezető tisztségviselői azt gondolják, hogy minden általuk meghatározott cél mellett, az adott jogszabály jól látható, pozitív hozzáadéka mellett is kifogásolják a törvényjavaslat működését, túlzottnak tartják.

Persze felmerül a kérdés, hogy mi is lehet ennek a szankciója, hiszen itt pozitív működő vállalkozásoknak a hátrányát kellene bebizonyítani az Uniónak. Tehát jó néhány kérdést felvet az Unió eljárása, azon túl, hogy az átlagpolgár számára vagy egy jogszabályhozó számára is értelmezhetetlen, amikor a saját céljaikkal szembemennek. De ahogy itt látható volt és hallható volt az anyagokból, az Unió ezt elég komolyan gondolta, és hosszú tárgyalás után sem volt hajlandó a magyar kormány számára egyébként pozitív visszajelzést küldeni a kiküldött alternatív javaslatokkal szemben. És valóban azt kell mondani, hogy a magyar kormány és a Fidesz-frakció is támogatja azt, hogy tegyünk egy gesztust akár Brüsszel, akár a nagy nemzetközi cégek felé, hogy a látható eredmények mellett kíváncsian várjuk, hogy az ezen jogszabály adta elrettentő erő nélkül is egyébként tartják magukat a tisztességes adózáshoz és a tisztességes bevallásokhoz. Én bízom benne, hogy igen, okulva az elmúlt három év tapasztalataiból. És még úgy is, ha ezt a törvényjavaslatot most visszavonjuk, jó eséllyel gondolhatunk arra, hogy ezen nemzetközi cégek, látva a magyar kormány elszántságát, és azt, amit államtitkár úr is mondott, hogy amennyiben szükséges, bármikor a koráb-

bihoz hasonló, az adóelkerülést elrettentő szabályozást tudunk bevezetni, jó útra térnek, és a jövőben valóban az eredményeikhez és a Magyarországon megtermelt profitjukhoz mértén fognak Magyarországon adózni és a könyvekben ezt kimutatni.

Tehát összességében a Fidesz-frakció nevében támogatjuk a jó szándékunk jeléül mind Brüsszel, mind az érintett cégek tekintetében ezt a módosítást; ha Brüsszelnek baja van vele, akkor próbáljunk más megoldást találni, vonjuk vissza. De még egyszer, ez az egész ügy jól jellemzi az Európai Unió számunkra néha érthetetlen logikáját, hogy egy eredményt elért, egy jó törvényt visszavonunk, még akkor is, ha egyébként a célokkal akár Brüsszelben, akár itthon is egyet tudunk érteni.

Tehát, tisztelt Ház, tisztelt Országgyűlés, ez egy jó tanulómese az Európai Unió szabályozásáról számunkra, főleg olyan területen, mint a napi fogyasztási cikkek kereskedelme, de lássuk valóban azt, hogy ez a jó szándék meghozza a gyümölcsét, és a nemzetközi cégek adózása az elmúlt három évhez igazodóan nem fog változni, tehát nem térnek vissza az adóelkerülés útjára.

Ebben bízva a Fidesz-frakció részéről támogatjuk a benyújtott javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szatmáry képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony és Z. Kárpát Dániel képviselő úr fogja majd ismertetni a frakció álláspontját, mindösszesen 15 percben.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva a kormánypárti képviselőket, államtitkár urat, el kell mondanom, hogy természetesen az Európai Unió kötelezettségzegési eljárásával összhangban a Jobbik-frakció is támogatja azt, hogy ez a jogszabályhely kivezetésre kerüljön, hatályon kívül helyezték.

Azt gondolom, fontos azt elmondani, hogy egy kereskedelmi törvényről beszélünk, amelyben egy adózási és számviteli eljárást rendeznek. A céllal egyetértünk, igenis fontos az, hogy szabályozzuk a vállalkozás folytatásának elvével összhangban, hiszen ez a számviteli alapelv, ezzel kapcsolatosan született meg ez a jogszabály, ugyanis, ha két éven keresztül negatív vagy nulla eredményt ér el egy vállalkozás, amely napi fogyasztási cikk értékesítésével szerzi nettó árbevételének több mint felét, akkor azt a tevékenységet köteles felfüggeszteni.

Nem véletlenül mondtam azt, hogy eredmény, ugyanis magában a jogszabályban is, ami most előttünk fekszik, hibásan szerepel az eredmény megnevezése: önök mérleg szerinti eredményt írtak, ez az adózott eredmény. Úgy gondolom, ezt fontos kiemelni,

hogy melyik eredménykategóriáról beszélünk. És államtitkár úr is mérleg szerinti eredményt mondott, ami már jó pár éve nincs a magyar számvitelben.

Úgyhogy nagyon fontosnak tartom elmondani azt, hogy ezeket a jogszabályokat a helyükön kell kezelni, nem biztos, hogy ennek itt a kereskedelemről szóló törvényben van a helye, hanem van erre egy 2018. január 1-jén hatályba lépett adózás rendjéről szóló törvény, vagy akár nézzük a számviteli törvényt, vagy pedig a polgári törvénykönyvben is vannak olyan rendelkezések, amely a vállalkozásokra, a gazdasági társaságokra vonatkozik, ott van ezeknek a helye, és ez nem véletlen. Engedjék meg, hogy egy személyes kedvencemet elmondjam itt a magyar törvényalkotásra, a kormánynak a nem túl szerencsés helyre elhelyezett adózási tevékenységéről. A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvényben találunk egy áfarendekezést, az önkormányzatoknak át kellett adnia ezeket a közművagyonokat, és térítésmentesen tették ezt a szolgáltatók felé. Ebben a jogszabályban találjuk azt, hogy ez közcélú adománynak minősül az általánosforgalmiadó-törvény szerint. Kérem én, ha van nekünk egy általános forgalmi adóról szóló törvényünk, amelyben le van írva, hogy mi minősül közcélú adománynak, taxatívra fel van sorolva, meddig tartott volna még az, hogy egy pluszpontot oda betesznek, hogy egyébként a víziközművagyon átadása bizonyos feltételek mellett, ami a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvényben van, azok ezzel kiegészüljenek.

Én azt gondolom, és egyet is értek, államtitkár úr mondta, hogy kidolgoznak majd egy újabb jogszabálytervezetet, amennyiben úgy látják, hogy ezek a vállalkozások ismételtén arra törekszenek, hogy negatívban vagy pedig nulla adózott eredménnyel zárják ezeket az éveket, de megvan ennek a helye, meglesz ennek a helye.

(11.50)

Én nagyon bízom benne, hogy a tisztelt kormány és az előkészítő szakemberek is oda fogják helyezni ezeket a szabályokat, ahová valók, az adózási és számviteli törvénybe, és annak a lehetőségeit ki fogják használni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereskedelemről szóló törvény 9/A. §-át hatályba léptető 2015-ös módosítás sikeresnek tekinthető, figyelembe véve, hogy 2015-től kezdődően egyetlen, a szabályozás hatálya

alá eső gazdasági társaság sem produkált negatív adózott eredményt, a korábbi évektől eltérően.

Az Európai Bizottsággal kapcsolatban itt már szóba került, hogy előbb egy EU-piloteljárás keretében, majd egy kötelezettségzegési eljárás keretében vizsgálta a nevezett szakaszban feltüntetett tilalmat, és annak során megállapította a Bizottság, hogy az nincs összhangban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkelyében rögzített letelepedés szabadságára, valamint a 63. cikkben rögzített tőke szabad mozgására vonatkozó alapelvi európai uniós rendelkezésekkel.

Magyarország Kormánya több javaslatot is felvett a szabályozás elfogadhatóvá tétele érdekében, azonban sajnálatos módon a Bizottságot nem lehetett meggyőzni a magyar álláspont európai uniós joggal való összhangjáról. Tekintettel azonban az Európai Bizottság döntésére, amelyet a magyar kormány tiszteletben tart, a T/896. számú törvényjavaslattal 2018. december 31. napjától hatályon kívül helyezi a kereskedelemről szóló törvény Bizottság által aggályosnak ítélt szakaszait, és az eddigi aggályokat figyelembe vevő javaslatot dolgoz ki és mutat be az Európai Bizottság számára.

Az intézkedés, arányos jellegéből fakadóan, várhatóan és reményeink szerint meg fog felelni a Bizottság és a kormány elvárásának, és az új adójogi szabályozás is azonos elrettentő hatást fog kifejteni és képes lesz az előző intézkedés gazdaságfehérítő erejét felmutatni, hiszen a hitelezővédelem, a belföldi adóbevételek védelme, a visszaélések elleni küzdelem szempontjából, valamint az adórendszer koherenciájának megőrzése érdekében a törvénymódosítás továbbra is szükséges, amelyet a KDNP támogat. Köszönöm szíves támogatásukat és figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Érdekes ez a törvénymódosítás, és először is mondom, hogy az MSZP frakciója ezt támogatni fogja.

A kiskereskedelmi törvény módosításánál én már itt lehettem a parlamentben, és elég érdekes vita zajlott itt akkor is. Örülök, hogy Sztarmár Kristóf az előterjesztő, mert ő el is mondta, hogy ezt a törvénymódosítást 2014-ben az Auchan, a Spar, az ALDI, a Tesco, a nagy áruházláncok ellen nyújtották be. És akkor itt nem beszéltünk arról, és mi akkor a parlamenti vitában is elmondtuk, hogy ez a törvénymódosítás nem szól mondjuk a CBA-ról, a COOP-ról, a Realról. Csak a CBA-t hozom fel, amelyik kimondott politikai szálakkal fűződik a kormánypárthoz. Akkor ezt mi el

is mondtuk a parlamenti vitában, és önök folyamatosan arra hivatkoztak, hogy önök a kis magyar boltokat védenék meg ezzel a törvénymódosítással; azért kell ilyen súlyosan beavatkozni ezzel a törvénnyel, mert Magyarországon előnyben kell részesíteni a hazai kisboltokat.

Akkor én felolvasnék önöknek egy cikket, ami az idén, 2018. május 22-én jelent meg, hogy mennyire sikeres volt az önök gazdaságpolitikája az elmúlt években azzal kapcsolatban, hogy hogyan tudták megvédeni Magyarországon ezeket a kisboltokat. „Csak tavaly 4 ezer kiskereskedelmi bolt zárt be Magyarországon. 2017-ben körülbelül 4 ezerrel csökkent a hazai kiskereskedelmi boltok száma. Egyre kevesebb a bolt Magyarországon, sőt azoknak a településeknek a száma is csökkent, ahol legalább egyetlen helyen lehetne vásárolni. Csak tavaly 18 faluban az utolsó kisbolt is bezárt.

Az üzletek megszűnése mögött két döntő ok szerepel: a munkaerőhiány és a minimálbér okozta költségnövekedés. A folyamat egyébként nem tavaly kezdődött. Az elmúlt öt évben lettek igazán drámaiak a mutatók. 2012 óta 21 ezer bolt szűnt meg, így 154 ezer helyett ma már csak 130 ezer boltba mehetnek vásárolni Magyarországon. Ráadásul ma 228 olyan település van az országban, ahol nincs helyben bolt, míg 5 évvel ezelőtt ez a szám még csak 156 volt.”

Én azt gondolom, hogy azok a törekvések, amikre önök hivatkoztak, hogy hogyan szeretnék Magyarországon megóvni ezeket a kiskereskedelmi üzleteket, mondhatni azt, hogy nem sikerültek, kedves képviselőtársaim. Amiket mi mindig elmondtunk: a minimálbér okozta feszültséget pontosan ezek a kisvállalkozások nem tudják Magyarországon megoldani, a rettenetes nagy munkaerőhiányt, amit évek óta mondtunk, hogy a kormánynak kezelnie kellene, ezek a vállalkozások egyszerűen már nem tudják Magyarországon kezelni.

És ha arról beszélünk, hogyan kellene megregulálni ezeket a nagy áruházláncokat - visszatérek az előző mondataimhoz -, akkor én azt gondolom, hogy nem tehetünk kivételt a magyar áruházláncok között sem. Azért egy pikáns mondatot hadd mondjak Sztarmár Kristófnak: amikor arról beszélünk, hogy Magyarországon mindenkinek be kell tartani az adózásban a törvényeket, akkor ezt önnek külön ajánlanám az ön cégeinél is, hogy ez mindenkire vonatkozik, ha fideszes, ha nem fideszes. Magyarországon mindenkire kellene hogy vonatkozzanak a törvények. Én azt gondolom, hogy ez alól senkinek nem szabad kivételnek lennie.

Üdvözlendő, hogy néha ajánlásokat fogadnak el az Európai Uniótól. Én azt gondolom, ezt más esetben is megfogadhatnák. Ha arról beszélünk, hogyan működnek Magyarországon a demokratikus berendezkedések, hogyan vettek el jogokat intézményektől, hogyan működik a szociális terület, hogyan működik a

korrupció Magyarországon, akkor nagyon sok ajánlást meg lehetne fogadni az Európai Uniótól, de akkor mást is felhozok, az ellenzékétől is nagyon sok ajánlást el lehetne fogadni, úgyhogy támogatni fogjuk ezt a módosítást.

Én meg arra kérem önöket, hogy a következő időszakban azokra a komoly problémákra is adjanak választ, hogy ne rosszabb adatokkal jöjjünk ide egy fél év múlva, hogy újabb és újabb kisboltok szűntek meg, és újabb települések kerültek megint olyan helyzetbe, hogy most már nemcsak az orvosi rendelő, nemcsak az iskola, nemcsak az óvoda zárt be, hanem most már az utolsó bolt is megszűnt. Én azt gondolom, hogy ezekre kellene önöknek hatékony választ adni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én megértem, hogy a Fidesz nem nagyon szeret Brüsszelbe járni, merthogy folyamatosan pofonokat kapott, és ez a törvény is arról szól, hogy az egyik elbukott kötelezettségszegési eljárás után kénytelen volt módosítani, illetve visszavonni azt a súlyosan diszkriminatív törvényt, amellyel megpróbálta a szövetségeseinek, a politikai barátainak, illetve a gazdasági támogatóinak kedvező szabályozást megvalósítani.

A Fidesznek nagyon rossz sorozata van most Brüsszelben, illetve Strasbourgan, mikor hogy. Elfogadták kétharmados többséggel a Sargentini-jelentést, amely megállapítja, hogy az elmúlt nyolc évben a magyar kormány a magyar nép ellen bűnök tucatjait követte el. *(Zaj a kormányzó pártok padsoraiban.)* Elfogadták kétharmaddal - a néppárti képviselők is - a Sargentini-jelentést. Tehát a Fidesz pártcsaládja is azt mondja, hogy vállalhatatlan Orbán Viktor és pártja politikája. Sőt, azt is elfogadták, hogy a Néppárt nem a Fidesz által egyetlen és kizárólagosan fontos témának gondolt migráció kérdéskörével kampányol, hanem megpróbálja azokat a pozitív eredményeket elmondani a kampányban, amik ehhez a pártcsaládhoz kötődnek, annak érdekében is, hogy Orbán Vikort és a Fideszt háttérbe szoríthassák ebben a kampányban. Sőt, ha kizárásra kerül sor, és szegénytelenül kivágják a Fideszt a saját pártcsaládjából, akkor ennek ne legyen az európai parlamenti kampányban semmilyen következménye.

(12.00)

Tehát egy ilyen kudarcszéria egyik eleme, ami itt most előttünk fekszik az asztalon, az, hogy a Fidesz

kénytelen visszavonni az itthon erőből átnyomott törvényjavaslatát, illetve éveken keresztül érvényben lévő diszkriminatív törvényét, amit egyértelmű, hogy a CBA-s Lázár-fivérek mondtak tollba, a Fidesz pedig jó hűbéresként vagy legalábbis a baksis reményében ezt a törvényt átvitte a Magyar Országgyűlésen.

A Párbeszéd lenne a legboldogabb *(Dr. Hoppál Péter: Ki az a Párbeszéd?)*, ha ez a törvény tényleg arról szólt volna, hogy megadóztassák a nagyvállalatokat. De tudjuk, hogy a Fidesz politikája arról szól, hogy a felső 1 százalékot segítik, a felső 1 százaléknak kedveznek, a nagyvállalatoknak és azok tulajdonosi körének kedveznek. Ezért csökkentették le a 19 százalékos társasági adót 9 százalékra, ezért adnak azon felül is adókedvezményeket úgy, hogy a tényleges adókulcs körülbelül 5 százalék a legnagyobb vállalatok esetében, de vannak, akik konkrétan nulla forint társasági adót fizetnek. Ezért vezették ki az offshore-adót, hogy azoknak a cégeknek, amelyek eddig is csak arra használták az országot, hogy minél kevesebb adót kelljen az itt kimutatott profitjuk után fizetni, hogy azt a pénzt se kelljen megfizetniük, és sorolnánk tovább, hogy hogyan kedvezményezi, mondjuk, a bankokat, amelyek 700 milliárdos rekordprofitot emeltek ki a magyar emberek és a magyar kis- és középvállalkozások zsebéből. Tehát a Fidesznek ez a politikája.

A Fidesznek nem az a politikája, hogy akár a kereskedelemben megadóztassa a nagyvállalatokat. Ez kizárólag azt a célt szolgálta, hogy a CBA tisztességtelen versenyelőnyre tehessen szert. Az a CBA, amelyről tudjuk, hogy körülbelül feleannyi, legalábbis fehéren feleannyi jövedelmet biztosít a munkavállalóknak, mint a kormánypártok által ostromozott más kiskereskedelmi láncok.

Tehát ha a Fidesz a 99 százalék érdekeit képviselné, akkor először is biztosítaná azt, hogy ne kelljen bezárniuk a kisboltoknak - számos településen, ahogy ezt Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam elősorolta, hogy hány tízezer helyen kellett lemondaniuk a vásárlóknak az alapvető cikkek beszerzésének a lehetőségéről -; vagy gondoskodna legalább a kiskereskedelemben dolgozókról, hogy ők tisztességes béreket kapjanak, tisztességes munkakörülményeket biztosítsanak számunkra, ami nem a vasárnapi boltzár, hanem például a vasárnapi 100 százalékos bérpótlék formájában valósulhatna meg; vagy például egy tisztességes munka törvénykönyve formájában valósulhatna meg, amire a Fidesz megint csak nem mutatott 2012-ben sem hajlandóságot, hogy a munkavállalók érdekeit figyelembe vevő munka törvénykönyvét fogadjon el. Ehelyett ott is a nagyvállalati lobbijának nyomásának, a munkáltatói oldal nyomásának engedve, a tőkét kiszolgálva hozta hátrányos helyzetbe a magyar embereket, a magyar dolgozókat, munkavállalókat.

Tehát rettentő boldog lennék - még egyszer -, ha azt a célt szolgálta és jól szolgálta volna az elmúlt

években ez a törvény, amit most kénytelenek visszavonni. De ez egy álságos, hazug indoklás, amit az elmúlt percekben a Fidesz-KDNP-s képviselőtársaimtól hallhattunk. A valós cél egyértelműen a diszkrimináció volt, illetve a Fidesz-szövetséges oligarchák támogatása, ezért a Párbeszéd nagy örömmel fogja támogatni azt, hogy ezt a törvényt eltöröljük, és nagy örömmel asszisztálunk a Fidesz kudarcorozatának, a Fidesz brüsszeli vereségsorozatának a következő állomásához, amely ezzel a szavazással fog megvalósulni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő percre kért szót Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azért itt a vezérszónoki kör végét elhallgatva szeretném kifejezni, hogy én nem tudok azonosulni a „minél rosszabb, annál jobb” elvével. Tehát én semmilyen esetben nem fogok örülni, ha brüsszeli nyomásra Magyarország Kormányának akármilyen szinten meg kell hátrálnia, sőt állítom, hogy ebben az esetben nem is kellett volna önöknek meghátrálniuk. Tehát az igazi férfiass, lélekbatársra való viselkedést most kellett volna tanúsítani. Lehet, hogy ön szerint ez vicces, államtitkár úr, szerintem komoly, húsba vágó kérdés.

Azt is szeretném elmondani, egyébként az önök védelmében részben, de ne fogadja el, ha nem akarja, nem is önnek szánom, hanem sokkal tisztességesebb hozzáállású kollégáinak, hogy itt egyáltalán nem csak a CBA-ról van szó. Magam a Fogyasztóvédelmi bizottság korábbi tagjaként részletesen megismerkedtem azokkal a jelentésekkel, amelyek a magyarországi fogyasztóvédelmi visszásságokat részletezték. El kell hogy mondjam, itt azért nem a CBA volt a vezető helyen.

El kell hogy mondjam, itt a külföldi hálózatok visszaélései voltak iparszerűek és milliárdokban mérhetőek, brutálisan magas összegeket érintve. Bizony egy másik magyar láncolat volt az, kisebb boltok egyébként óriási sorozatával, amely a fogyasztóvédelmi visszásságok nagy részét produkálta. Én azt látom, hogy ez a kérdés nem egyszerűen fekete vagy fehér. A CBA-hálózat tekintetében is nagyon tisztességes vállalkozók, nagyon tisztességes gazdálkodó egységek váltják egymást olyanokkal, akik sajnos valóban visszaéléseket foganatosítanak.

Ugyanakkor nagyon szeretném azt, ha ez a vita mindig is a magyar vállalkozó, a magyar dolgozó szempontjából kerülne megközelítésre, az ő előnyben részesítésük lenne az első szempont. Pontosan az fáj nekem, hogy erre lenne lehetőség, a magyar jogrendszer számtalan lehetőséget és egyébként teret nyújtana erre, és pontosan azt a bátorságot hiányolom a

kormányzatból, amely a külföldi hálózatoknak történő nekimenetel formájában nyilvánul meg, az utóbbi években ugyanis csak kozmetikai jellegű lépéseket láthattunk ezen a téren. *(Taps a Jobbik padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr jelentkezett rendes, hosszabb felszólalásra is. Z. Kárpát Dánielnek adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Naiv az ellenzéki képviselő, amikor normál felszólalásra jelentkezik, és azt hiszi, hogy még mást is érdekel ez a vita *(Derültség a Jobbik sorában.)*, adott esetben megtermékenyíti a korábbi vezérszónoki kör gondolatai korábbi képviselőtársaimat arra, hogy felszólalásra jelentkezzenek. Azt sem ígérem, hogy utoljára jelentkeztem *(Derültség a Jobbik soraiból.)*, hiszen ez a kérdés mindent megmutat a magyar gazdaságpolitikáról és a kormányzat farizeus hozzáállásáról.

Hiszen mi történt? A 2014-es irányt, a korábban kereskedelemről szóló, egyébként sokkal inkább adózási - ahogy kiváló képviselőtársam elmondta - törvényt én magam támogatni tudtam, ha nem is minden elemében, de az alapelveit maximálisan. Egyébként egy hosszú, bizonyos elemekben közös csatának a vége volt az, hiszen ha emlékeznek, Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársammal, akkori képviselőtársammal harcoltunk nagyon sokat azért, hogy külföldi láncolatok megbírságolása esetén az az összeghatár, amit ők maximumként kaphatnak, ne álljon meg a 100-200 milliós tételnél, 2, azaz kettőmilliárdig sikerült feltolni ezt az összegkeretet. Ebben lényegében közmegegyezés volt a jóézésű nemzeti érzelmű képviselők között itt a Házban.

Nagyon fájdalmas egyébként, hogy azóta ezek a konstruktív szakmai viták lényegében kihaltak. A Fogyasztóvédelmi bizottságot maga a Fidesz szántotta be. Maga a Fidesz szüntette meg az önálló Fogyasztóvédelmi bizottságot, olvasztotta bele a gazdasági megbizottságba, ahol ugyan albizottsági formában működhetett tovább a fogyasztóvédelmi kérdésekkel foglalkozó grémium háromfős tagsággal, annak az esélye, hogy ez működőképes üléseket tarthasson, lényegében nulla volt, és ha az ülés nem határozatképes, akkor arra szakértőt odahívni, médiát odahívni lehetetlen. Tehát engedte a Fidesz kilúgozni ezt a területet. Már akkor láttuk, 2014-ben, amikor ez a jó szándékú elmozdulás megtörtént, hogy igen, a külföldi háttérű kereskedelmi láncokat kordába kell szorítani, a tevékenységüket, ha túlkapasok jellemzik, akkor szankcionálni kell.

No de mi történt ezután? Még a kormány brüsszeli meghátrálása előtt ezek a multicegek az okos szakjogászaik révén kitalálták, hogy a portfóliójuk megfelelő diverzifikációjával pontosan akkora üzemegekre tudták lebontani a saját tevékenységüket,

amely az úgynevezett különadó, az ételmisszerlánc-felügyeleti díj és egyebek hatálya alól kiesik, tehát lényegében ugyanúgy a közteherherviselésen kívül tudtak maradni, mint a korábbiakban.

Ilyen esetben mit csinál egy kormányzat, amely figyelni a saját tevékenységét? Egy monitoringrendszerrel működött. Megvizsgálja, hogy az, akire kivettem azt az adóterhet, a célnak megfelelően részt vesz-e a közteherherviselésben. Amikor önöknek látniuk kellett - ha nem látták, akkor mi elmondtuk önöknek itt a parlamentben már akkor is -, hogy ez történt, akkor be kellett volna hogy hozzanak egy újabb törvényjavaslatot, és rendbe kellett volna tenni ezt az egész szisztémát oly módon, hogy a piacfelügyelet viszonyait rendezzék, és megvizsgálják, hogy adott esetben állnak-e piaci folyamatok egy áremelés, egy adóbefizetés, az adó be nem fizetése mögött. Nyilván akkor lehetett volna lépni a piacon keresztül anélkül, hogy bármely parlamenti képviselőnek közvetlenül piaczgazdasági viszonyokba bele kellett volna vagy bele lehetett volna nyúlnia, amit egyébként én sem támogatnék.

Szeretném elmondani, hogy ezek a multicégek, ezek a közületek tökéletesen kikerülték a közteherherviselést, sőt a kormányzat stratégiai szerződésai, az ott tanúsított viselkedése megmutatja, hogy a kormányzat igazából simogatja ezeket a cégeket.

(12.10)

Tehát ijesztő volt az az összevetés, hogy az általam nagyon nem tisztelt Gyurcsány-, Bajnai-kormányok fémjelezte időszakhoz képest ez a mostani Fidesz-kormány munkahelyenként sokkal magasabb támogatást, vissza nem térítendő támogatást biztosít a multinacionális társaságoknak, mint a balliberálisnak nevezett elődei. Ezt fejelik meg a sok esetben titkos stratégiai szerződésekkel, és a stratégiai szerződések legnagyobb bűnét se felejtjük ki ebben a körben! Ez pedig az volt, hogy a munkabérek lassú felzárkóztatását még csak stratégiai célként sem tűzték ki.

Pontosan erre volt válasz a Jobbik béruniós kezdeményezése, és bár Magyarország Kormánya nem hallotta meg az idők szavát, még az általam szintén olyan nagyon nem tisztelt brüsszeli apparátus céljai közé is legalább ideológiai szinten bekerült a bérlki-egyenlítődség, tehát a gazdasági téren harmatgyenge Brüsszel is megelőzte önöket ezen a területen. Hiszen önöknek a magyar emberek munkabére a multinacionális cégeknél, a CBA-nál, a Tescónál, de egyébként még a Coopnál dolgozók bére sem érdeklí annyira, mint hogy a külföldről idejövő közületeket adókedvezményekkel, vissza nem térítendő támogatásokkal simogathassák.

Tehát ezen törvényjavaslat kapcsán is arra szólítjuk fel önöket, hogy Brüsszelben vigyék ezt a folyamatot sokkal tovább, hiszen legyünk őszinték: mi következett volna abban az esetben, ha önök most ellenállnak, vitába bocsátkoznak, verik az asztalt? Az történt

volna, hogy a magyar hatóságoknak két hónap áll rendelkezésükre, hogy válaszoljanak az EP által ismertett kifogásokra. Ez egy felszólító levél gyakorlatilag, amiről most beszélünk. Önök mit csináltak? Az első csettintésre visszavonják az egész törvényt, eltörölnék mindent, és visszaállítják az eredeti állapotot. Aztán nyilván megpróbálnak trükközni majd más törvényjavaslatokban, hogy amit lehet, megtartsanak belőle, Brüsszel engedélyével.

Ezzel szemben, ha erre a felszólító levélre nem érkezik válasz, vagy Magyarország újabb észrevételeket kap, amelyek nem tekinthetők kielégítőnek, az Európai Bizottság még akkor is csak úgy dönthet - egyébként feltételes módban -, hogy az eljárás következő lépéseként úgynevezett indoklással ellátott véleményt küld Budapestnek. Tehát önök most az indoklással ellátott véleménytől félnek annyira, hogy azonnal megpróbálják megszüntetni a közteherherviselés felé mutató törekvéseket is Magyarországon ahelyett, hogy végre bokszolnának egy jót Brüsszellel, egy érdemi téma kapcsán, ami a magyar emberek pénztárcájáról, mindennapi megélhetéséről, a munka törvénykönyvéről is szólhat, a munkahelyi biztonságról is szólhat. Idehozhatnánk a munkahelyi balesetek számát, szintén fogyasztóvédelmi kérdés is, amely másfélszeresére növekedett 2010 óta, mióta önök vannak kormányon.

Ezekkel kellene nekünk foglalkozni, ezek a valódi húsbavágó kérdések! És még ha ez az indoklással ellátott vélemény megjött volna, ezt követően a Bizottság sokadik lépésként tehetné meg, szintén feltételes módban, azt, hogy az Európai Unió Bírósága elé viszi ezt az ügyet, amely bíróság még mindig dönthet akár-hogy. Tehát számtalan nyitott kérdés, nyitott kapu van ebben az egész szisztémában, és bőven lehetőségük lenne önöknek, hogy küzdjenek a magyar érdekekért.

Úgy gondolom, hogy ez egy hiteles küzdelem lenne, ha mondjuk, Szatmáry államtitkár úr, akinek az e téren elvégzett munkásságát nagyon tiszteltem, kiállna, és azt mondaná, hogy a magyar érdekekért, a magyar vállalkozók érdekében ilyen-olyan brüsszeli, strasbourggi erővel összezsap, az én támogatásomat bírja ebben. Tudom, hogy nem divat a mai politikai világban az, hogy egyik párt tagja a másik munkásságát támogatja, én vállalom, hogy a magyar emberek érdekében ebbéli munkásságukban bármely képviselőt támogatok ebben a Házban. Remélem, hogy ez kölcsönös lenne adott esetben.

De el kell hogy mondjam azt is, ehhez lélekbatörtség kell, és ehhez az kell, hogy az önök felső vezetői végre hozzák meg azt a döntést, hogy nem csak a politika színpadán próbálnak csatázni. Kicsit visszás számomra, amikor én támogatom egyébként a miniszterelnököt a kvóta elleni küzdelemben, tényleg támogatom, csak visszás számomra, hogy 2015-ben az ENSZ-ben a Fidesz vezetője világkvótát szeretett volna.

Eltelt pár év, és most homlokegyenest az ellenkezőjét látjuk. Értem én, hogy telnek az évek és múlnak az idők, éonok váltják egymást, de akkor is, képviselőtársaim, azért a hitelesség alapvető kellék kellene hogy legyen ezen a téren!

Még egyszer mondom, arra szeretném biztatni a kormányt, hogy a magyar vállalkozók, a magyar láncolatok, a magyar dolgozók érdekében álljon ki, Brüsszellel szemben is álljon ki, a Jobbik támogatni fogja Magyarország Kormányát ebben a csatában akkor, ha az valóban a magyar emberek érdekeinek képviseléről szól, a magyar vállalkozókról szól.

Hozzáteszem: értem én, hogy itt lex CBA-nak nevezik páran azt a javaslatot, ami előttünk van. Én sokkal inkább azt közelíteném meg és abból az irányból az egészet, hogy a multinacionális üzletláncok, hálózatok, érdekeltségnek való hadüzenet nélkül Magyarországon közteherviselés nem jöhet létre. Ha pedig közteherviselés nincs, úgy az egyirányú pénzszivattyú, amelynek Magyarország sok-sok évtizede kárvallottja, nem állhat meg. Márpedig közös célunk nemcsak lehetne, de kellene hogy legyen, hogy ez a pénzszivattyú végre megálljon, és ez a kifosztó mechanizmus megszűnjön, mert Magyarország ennek jó sok évtizede kárvallottja.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Két percre még mindig? *(Z. Kárpát Dániel bólint.)* Öné a szó, Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megalázon tartom azt, hogy majd a zárszóban szeretnének néminemű reakciót nyilvánítani azt illetően, amit elmondtunk. Abszolút gyáva, férfiatlan magatartás, főleg egy olyan államtitkártól, akik végigröhögsélte az ellenzéki felszólalások és az egyik vezérszónoki felszólalás egy részét. Lehet, hogy ez baromi vicces önnek, államtitkár úr, de a helyzet az, hogy itt magyar emberek munkahelyeiről, megélhetéséről van szó!

És akkor még egy dologra kérem, ha ön adja a választ, jó? Reagáljon, kérem szépen, Orbán Viktor Szaúd-Arábiában elmondott kiváló beszédére, ahol mi volt az a két momentum, amivel a működő tőkét igyekezett Magyarországra csalogatni? Az olcsó munkabérek - ez volt az egyik fele -, a másik pedig a kellőképpen rugalmas munka törvénykönyve.

Államtitkár úr, magyarázza meg nekünk, hogyan gondolták önök a „rugalmas” szó jelentésének kiterjesztését ebben a kérdésben. Hogy gondolják önök, a magyar emberek munkahelyein megfelelő körülmények állnak-e fenn, az a biztonságos közeg éri-e őket, amit megérdemelnek, és egyáltalán, ha már itt tartunk, érdekelne a bérfelzárkóztatás kérdése is.

Tehát nemcsak a Jobbik béruniós kezdeményezése, de mondjuk, egyfajta európai felzárkózás kérdése Kelet-Közép-Európa viszonylatában mennyire mozgatja meg önöket, illetve milyen elképzeléseik vannak ebben a kérdésben?

Várom érdemi reakciójukat. Ha vita formájában nem sikerült férfias módon, úgy, hogy mi is reagálhassunk erre, akkor legalább itt fékezett habzással tegyék meg a kedvünkért, és ezen fékezett habzású választ nagyon-nagyon fogom várni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat és az esetleges, a későbbiekben figyelembe vehető javaslatokat is éppen azért, mert többségében egyébként a módosítást a hozzászólók támogatták, és megértették még annak idején a 2014-es módosításnak a célját, elismerték az eredményét; hisz' ahogy hallhattuk a bevezetőben és a hozzászólásokban is, azzal, hogy jó néhány áruházlánc negatívból pozitívba hozta át az eredményét, azt bizonyítja, hogy a törvényjavaslat célja jó volt, és eredményes is volt egyben. Reméljük, a következő időszakban ez a trend folytatódik, és ha más tapasztalat és más pozitív eredmény nem is következett ebből a törvényből, amit kétlek, egy biztos: a törvény segítségével sikerült bebizonyítani azt nemzetközi kereskedelmi cégeknek Magyarországon, hogy lehet jól is vezetni egy kereskedelmi áruházláncot, lehet nyereségesen áruházláncokat vezetni Magyarországon, és nem folyamatosan nullás vagy éppen mínuszos eredménnyel tenni mindezt.

De két, sőt lehet, hogy három tapasztalat is leszűrődhet a mai hozzászólásokból. Az egyik. Sajnálom, hogy Bangóné képviselőtársunk nincs már itt. *(Bangóné Borbély Ildikó a képviselői helyétől néhány sorral hátrébb beszélget képviselőtársaival.)* Az egyik talán az, hogy az MSZP, lehet, hogy nem összességében, de az itt felszólaló képviselőjük sajnálja a minimálbér, a garantált bérminimum emelését azoktól az emberektől, akik ezt megkapták. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem ezt mondtam, államtitkár úr!)* Úgy néz ki, hogy ezzel okolják... Elnézést, hogy nem láttam, mert hátrébb ül. Úgy látszik, hogy nem érzik, nem beszélgetnek az emberekkel, és nem látják, hogy milyen óriási eredmény az elmúlt időszakban a minimálbér, a garantált bérminimum emelése; nemcsak őket segítette, hanem a magasabb bérszinten keresőket is, hisz az elmúlt időszakban jelentős mértékben növekedett a reálbér Magyarországon.

(12.20)

A másik tapasztalat pedig az, hogy Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője örül annak, ha multinacionális cégek innét szívlapáttal, teherautóval viszik ki a pénzt, és mondjuk, nem adóznak - majdnem hogy ezt is kimondta: nem adóznak - Magyarországon, hanem külföldre viszik az adóforintjaikat, és az ott élő állampolgárok javára tudják fordítani azokat az adóforintokat, amiket egyébként jogosan az itteni polgárok javára lehetne fordítani. Tehát ő örül annak - ez a felszólalásából kiolvasható és kihallható volt -, hogy a francia, a német, a brit polgárok javára szolgálnak a magyar polgárok által befizetett pénzek utáni adók. Ez nem az első eset, amikor ön a saját hazája ellen szól föl és tesz a sokszor majdnem hogy anarchista módon történő megnyilvánulásaival, de hát ezt tudjuk, ezt elkönnyelve vesszük mi komolyan az ön hozzászólásait, és az önök hozzászólásait.

És egy harmadik, egy kettő és feledik tapasztalat az, hogy mindenki nagy-nagy türelemmel hallgatta a kormánypárti oldalon Z. Kárpát Dániel századik vagy nem tudom hányadik, ugyanabban a témában és ugyanazokkal a gondolatokkal elmondott hozzászólását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Macedón Köztársaság Kormánya között a rendőri együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1357. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma Európában és az egész világon is a biztonság a legfontosabb közösségi érték. Ez az, amely meghatározza a mindennapjainkat, s meghatározza boldogulásunk feltételeit is. Az elmúlt nyolc év erőfeszítéseinek megfelelően, annak köszönhetően és annak eredményeképpen azt mondhatjuk, hogy ma Magyarország Európában és a világon is az egyik legbiztonságosabb ország. A magyar kormány minden olyan intézkedést és határon átnyúló együttműködést támogat, amelynek célja a biztonság fenntartása, a szervezett bűnözés elleni küzdelem és a terrorizmus megelőzése.

A parlament előtt fekvő megállapodás erősíti a macedón és magyar rendőri szervek közötti együttműködést, amelynek elsődleges célja a terrorizmus és

a szervezett bűnözés elleni közös fellépés összehangolása. Ilyen típusú megállapodás megkötésére már számos környező országgal sor került, például Ausztriával, Szlovákiával, Szlovéniával, Romániával és Szerbiával is. Az egyezmény alapján, annak elfogadása esetén lehetővé válik, hogy a két állam hatóságai tapasztalatokat és információkat cseréljenek egymással, elsősorban a tervezett terrorcselekmények megelőzésével, az elkövetett terrorcselekmények és a kapcsolódó más bűncselekmények során használt módszerekkel és technikai eszközökkel kapcsolatban. A felek hatóságai tájékoztatást és adatszolgáltatást nyújtanak a szervezett bűnözés területén elkövetett bűncselekményekről és azok elkövetőiről. A megállapodás végrehajtása során a két ország hatóságai kölcsönösen megosztják egymással információikat, tapasztalataikat és adataikat az illegális bevándorlás, az emberkereskedelem és embercsempészet elleni küzdelem területén is.

Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Országgyűlés előtt fekvő jelen megállapodás helyes célokat szolgál, megfelel Magyarország nemzeti érdekeinek és a magyar emberek biztonságát tartja szem előtt. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot vitassa meg és fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Fenyvesi Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

FENYVESI ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2015-ben kezdődött migrációs hullám az illegális határátlépésen túl számos egyéb kockázati tényezőt is magával hozott. Az illegális migrációval kapcsolatos kockázatok, veszélyek nem csupán abból állnak, hogy nem tudjuk, kik lépnek be az adott országba, milyen háttérrel vagy milyen szándékkal. Az átlépésnek komoly ára van, amit ilyen vagy olyan módon, de behajtanak a határon átkelni vágyó emberektől, és az embercsempészek ezen a téren is könyörtelenek.

A balkáni útvonal lezárását követően jelentősen visszaesett az illegális határátlépő személyek száma, de az ehhez kapcsolódó veszélyek nem szűntek meg. Ott, ahol nincs fenntartva a rend, bűnözői csoportok kezdik kiterjeszteni tevékenységüket. Kábítószer-kereskedelem, embercsempészet, vagyon elleni bűncselekmények - csak hogy néhány olyan problémát említsek, amelyek ellen együttesen kell küzdenünk.

Macedóniával már több éve kiváló az együttműködés a biztonság területén. Idén már nyolcadszorra teljesítették szolgálatot a macedón határon a magyar rendőrök, akik macedón kollégáikat a jogellenes határ-átlépések felderítésében, az embercsempészek

előállításában és az illegális bevándorlók feltartóztatásában támogatták. A Macedón Köztársaság belügyminisztere 2017. augusztus 24-én Magyarországra látogatott, és egy kormányközi, rendőri együttműködést érintő megállapodást tett.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar és a macedón kormány elkötelezett a kétoldalú kapcsolatok fejlesztése iránt annak érdekében, hogy fenntartsák a közrendet, hogy együtt hatékonyan léphessenek fel a terrorizmus, a szervezett bűnözés, valamint az illegális határátlépésekkel kapcsolatos egyéb bűncselekmények elleni küzdelemben. Ez a közös fellépés egyebek mellett tartalmazza a kölcsönös segítségnyújtást, az eltűnt személyek keresését, az ellopott tárgyak vagy gépjárművek felkutatását vagy éppen az információ- és tapasztalatcserét a két fél közötti megállapodásban szereplő elvek és adatvédelmi szempontok figyelembevétele mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a megállapodás tovább javítja a remek magyar-macedón együttműködést, és hatékonyabbá teszi a közös fellépést az előbb említett bűncselekmények visszaszorítása érdekében. Az előbb elmondottak fényében kérem, támogassák a megállapodást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fenyvesi Zoltán képviselő úr. Most megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már a migrációról propagandisztikus jelleggel ismét szó esett itt a Ház falai között, akkor arról is érdemes említést tenni, hogy ha mellé vesszük a letelepedési kötvények rendszerét, valamint az illedelmesen kopogtató migránsokat, akkor már messze nem olyan pozitív az a kép, amit államtitkár úr és fideszes képviselőtársam, Fenyvesi Zoltán is igyekezett felvázolni.

De kimondottan az előttünk fekvő javaslat, megállapodás vonatkozásában valóban beszélhetünk pozitívumokról, és a Jobbik természetesen minden olyan egyezményt üdvözölni tud, amely elősegíti azt, hogy a megállapodásban felsorolt bűncselekmények körében más országokkal, így ebben az esetben Macedóniával együtt tudjunk működni azért, hogy a bűncselekményeket mielőbb fel lehessen deríteni, a további bűncselekmények elkövetésétől meg lehessen óvni hazánkat és a magyarokat.

Ezen egyezmény nélkül is mód lett volna azonban arra az elmúlt három évben, hogy a kormány a balkáni térség országainak bűnüldözési szerveivel együttműködve segítsen felderíteni azokat az embercsempész hálózatokat, amelyek nem vitásan segítettek a migránsok határainkhoz történő eljuttatásában. Különösen igaz ez az előttünk fekvő egyezmény egyik tárgya, országa, a Macedón Köztársaság esetében, amely

az egyik fő migrációs útvonalon fekszik. Konstruktívan tehát jelezném államtitkár úr felé, így a kormány irányába, hogy e téren mindenképpen lenne még teendője Magyarországnak, hiszen a rengeteg Ázsiából és Afrikából érkezett bevándorló magyar határhoz juttatásában közre kellett működniük olyan jól szervezett társaságoknak, amelyek a kiindulási ponttól a végéig kísérték ezeket az embereket. Sajnos, nem hallunk tömegesen embercsempészek elleni büntetőeljárásokról sem hazánkban, sem a környező országokban.

(12.30)

Ezért szeretnénk elérni, hogy a különböző, a bevándorlási útvonalakkal érintett országokkal ne csak egyezményeket kössünk, ezek nagyon fontosak, és természetesen elengedhetetlen, hogy rögzítsük azokat a pilléreket, amelyek mentén a bevándorlás témájában együtt tudunk működni velük, hanem a mindennapokban a folyamatosan jelen lévő bűncselekmények felderítésében is hatékonyra váljon az országok együttműködése, legyen szó szintén európai uniós tagállamokról vagy éppen tagjelölt országokról, mint esetünkben is.

Ne csak egyezmények jelezzék az államok szándékát arra, hogy polgáraikat megvédik a migráns-tömegek szervezett bűnbandák segítségével történő áthaladásától, hanem ténylegesen meg is valósuljon ez a tevékenység. Ilyen rendőri együttműködések, mint az elhangzott az exozében, már más, tőlünk délre fekvő országokkal és nyugatra fekvő államokkal is léteznek, mégsem látjuk érdemi eredményét annak, hogy ezek fennállnak, és mind a megelőzés, mind a megtorlás vonatkozásában az országok hatóságai határozottan közreműködtek volna.

Természetesen az egy jó példa, ami elhangzott itt Macedónia vonatkozásában, ahol éppen egy névváltoztatás zajlik, és úgy tűnik, hogy az Európai Unióhoz történő csatlakozási szándékuk ilyenformán felgyorsulhat, és most már úgy tűnik, hogy belátható időn belül valósággá válhat, legalábbis az, hogy a tárgyalások érdemben folytatódni tudnak, hiszen a görögökkel fennállt ez a komoly név vita; de most Észak-Macedónia tekintetében sikerült megegyezni, és most már a másik térfélen pattog elsősorban a labda. Fontos lenne tehát, hogy azok a bizonyos együttműködések, amelyekre utalás már elhangzott, a gyakorlatban is érdemi eredményt tudjanak hozni.

Tehát azt kéri a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselőcsoportja, hogy a hasonló egyezmények támogatható megkötése mellett, hiszen fel sem merült az részünkről, hogy ne igennel szavaznánk ennek a megállapodásnak a kihirdetésére, érdemben lépjen fel a kormány az embercsempészek és más bűnözők ellen, hiszen ezzel nagyban hozzájárulnának a migrációs nyomás enyhítéséhez. A nagyarányú felderítés és a szigorú büntetés jelentős mértékben eltántorítaná azokat, akik így próbálnak profitra szert tenni.

Ezzel a témakörrel tehát érdemben kezdeni kell valamit, ezekkel a jelzésekkel, kérésekkel fordulva a kormányhoz tudjuk támogatni az egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Staudt Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bana Tibor képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Helyes célokat szolgál, és megfelel a magyar emberek érdekeinek - milyen egyszerű lenne a világ, ha minden egyes ügyben ezzel a mondattal fel tudnánk állni, és azt tudnánk mondani, hogy igen, igaza van, és mehetnénk is tovább. A probléma az, hogy a politika nem ilyen egyszerű dolog, mindig vannak apró részletek, amelyekbe ha belemélyedünk, akkor azt látjuk, hogy mást gondolunk ugyanarról. De ez nem az a pont lesz, ezt csak azért mondtam el, mert ezzel fejezte be, és nagyon megragadott ez a gondolat.

Nagyon sajátos helyzetben vagyunk. Nyilván itt, a vezérszónoki körben az a helyes, ha megpróbáljuk valamilyen formában azokat a tételeket bemutatni, amelyekben vitánk van. Én magam is abban a vonulatban szeretnék hozzászólni, hogy tulajdonképpen egy helyes és jó irányról van szó, szükségesek ezek a kétoldali kapcsolatok. Egy fura okfejtést külügyi bizottsági tagként szeretnék önöknek elmondani. Mindig dilemmáztam azon, hogy miért van az, hogy az ENSZ-ben Macedón Volt Jugoszláv Köztársaságként szerepel Macedónia. Mi elfogadtuk a Macedón Köztársaság kifejezést.

Most mit fogunk csinálni? Jobbikos képviselőtársam kezdte ezt feszegetni, hogy mi van, ha tényleg át tudják tolni a macedón parlamenten? Bár jelzem, hogy a macedón elnök egyelőre vétózza a döntést. Tehát ha Észak-Macedónia lesz, akkor nem kell-e majd újra tárgyalnunk. Az előbb nem volt itt államtitkár úr, egy Ipoly-hídról volt szó, ami azért pörög itt a parlamentben most már nem tudom, mióta, mert 12 tonnásról 3,5 tonnásra csökkentik az átengedőképességét. Nehogy úgy járjunk ezzel, hogy ez egy kiváló egyezmény, és utána csak azért, mert nevet változtatott adott esetben a Macedón Köztársaság, újra vissza kell ehhez térnünk.

Én magam is azt szeretném mondani, hogy egy izgalmas térség, izgalmas világ, és akkor járna jól Európa, akkor járna jól a Dél-Balkán, ha a lehető leggyorsabban a térség tagállamai tagjai lennének az Európai Uniónak és a NATO-nak, mert az ad garanciát mindarra, hogy amit itt ön elmondott, ami szerepel az egyezményben, valósággá válhat.

Nekem az a kérdés motoszkált a fejemben, hogy vajon a macedón rendőrségnél és a magyar rendőrségnél, a belügyi szerveknél vagy az egyéb ilyen illetékes szerveknél, így fogalmaz az egyezmény többször,

van egy külön magyar referens a néhány ezer rendőr között, nem tudom, hány lehet Macedóniában, de nyilván nem lehet egy rendkívül erős hadserege és rendőrsége, ott van egy külön ember, aki minden reggel felkel és azt mondja magának, hogy ez a magyarokra tartozik, vagy nem tartozik a magyarokra - hogyan tud ez az életben működni? Itt is igaz az, az elmúlt napokban, ha jól látom, a nagypolitikai viták lényege az, hogy ha van egy 12 pontból álló jelentés, abból az egyik pontot kiragadjuk és arra kommunikációs technikákat fűzünk fel; itt is 16 pontban fogalmazzuk meg az együttműködés lényegét, de jól láthatóan itt mindenki, aki itt hozzászólt, csak és kizárólag az illegális migrációról beszélt.

De summa summarum, nem akarom ezt a fejtegetést tovább folytatni, csak és kizárólag kértem, kértünk szót, hogy jelezzük, az ilyen típusú megállapodásokat fontosnak tartjuk, az ilyen típusú kétoldali megállapodások különösen a szomszédságközeli állapotban rendkívül fontosá teszik azt, hogy azokban az aprónak tűnő, ámbar az emberek életét jelentősen meghatározó bűncselekményekben a hangulatot javítsák. Úgyhogy, államtitkár úr, azt szeretném itt önnel és a tisztelt Háznak mondani, hogy a Szocialista Párt frakciója támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Molnár Gyula képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra és további képviselői felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megkérdem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Jelzi, hogy igen. Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Könnyű dolgom van, hiszen a megszólaló képviselőtársaim a frakcióik nevében támogatásukról biztosították a törvényjavaslatot; így Fenyvesi Zoltán a Fidesz képviselőjében, köszönöm, képviselő úr.

Bana Tibor képviselő úr a Jobbik képviselőcsoportja nevében szólott hozzá, és az embercsempészet elleni küzdelmet kérte számon. Szeretném tájékoztatni önöket, hogy Magyarország Kormánya jelentős mértékben segíti a macedón határvédelmet, hiszen rendőreink rendszeresen segítik a macedónok határvédelmét, rendszeresen jelen vannak a határ védelme érdekében. Úgy gondolom, köszönet illeti ezért rendőreink szolgálatát, hiszen így nemcsak a macedónokat, Macedóniát, hanem a mi biztonságunkat is védik.

Ami pedig az embercsempészet elleni küzdelmet jelenti, tisztelt képviselő úr, szeretném elmondani, hogy a magyar rendőrség megerősített erőkkel vesz részt ebben a küzdelemben. Nagyon fontos feladatának tartja az embercsempészek elleni küzdelmet.

Rendszerek az elfogások, rendszerek a kísérletek, kezdjem ott. Hiszen a balkáni, a nyugat-balkáni útvonal jelenleg is él, jelenleg is veszélyt jelent. A magyar határon a hármass védelem, az élőerős védelem, a kerítés, illetve a jogi védelem egysége bizonyítja és biztosítja azt a helyzetet, hogy a jelenlegi biztonságos helyzet fennáll. Ennek ellenére az embercsempészek valóban mindig próbálkoznak, és mi, a rendőrség mindent megtesz annak érdekében, hogy ezeket meghiúsítsa, ezeket elfogja. Fontos a felderítés is, ahogy ön mondta, és mi azt gondoljuk, hogy mindig többet kell tenni, mindennap többet kell tenni a biztonság érdekében, az embercsempészet elleni küzdelemben, a határok megvédése érdekében, mint amit tegnap tettünk.

Tehát, ezt egy olyan tevékenységnek, olyan értéknek tartjuk, amire vigyázni kell, amire áldozni kell, amelynek forrásait, feltételeit biztosítani kell. Úgyhogy ezt tudom mondani, képviselő úr, hogy a magyar rendőrség mindent megtesz az embercsempészet elleni küzdelemben. A bíróság feladata pedig az ítéletek kiszabása. Az, ugye, külön hatalmi ág, azzal én most nem kívánok foglalkozni.

Molnár Gyula MSZP-s képviselő úr támogató nyilatkozatát köszönjük. Azt vetette föl, hogy Macedónia névváltoztatása esetén újra kellene-e tárgyalni. Nem kell újratárgyalni, mert már aláírták, akkor Macedón Köztársaság volt a neve, ahogy az egyezményben is olvashatja. Egyébként most is ez a neve, ezért a nemzetközi jog szabályainak megfelelően nem kell újratárgyalni.

(12.40)

Ezt az információt kaptam a munkatársaimtól, amit én most megosztottam önnel. Biztos vagyok benne, hogy ez helytálló információ. Köszönöm a támogatását. Valóban, arra is szeretnék reagálni, hogy az egyezmény hiányában is sok mindent meg lehetett tenni, eddig is megtettünk. Azt vetette fel képviselő úr, hogy van-e olyan kvázi magyar referens, illetőleg macedón referens az adott szerződő felek tekintetében. Azt gondolom, eddig elmondtam, hogy nagyon sok országgal kötöttünk már hasonló megállapodást, és ennek egy kialakult nemzetközi gyakorlata van, amely a szerződésekben részes országokkal is működik, így Macedóniával kapcsolatban is működni fog.

Úgy gondolom, hogy ennek a szerződésnek az elfogadása is egy fontos lépés a biztonság tekintetében, úgyhogy köszönöm a hozzászólásokat, és arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat és a frakciókat, hogy a javaslatot fogadják el. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Magyarország és a Portugál Köztársaság között létrejött, a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1359. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat elfogadása, az egyezmény megkötése hozzájárul a honvédelem, a belügyi, rendőri együttműködés, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés és terrorizmus elleni harc területén való együttműködés erősítéséhez és annak sikerességéhez.

A minősített adatról szóló törvény 2010. évi hatálybalépését követően kezdődött meg az a szakmai munka, amelynek célja a partnerországokkal történő együttműködés során keletkezett és kicserélt minősített adatok védelmének a biztosítása. Ennek megfelelően hazánk már 22 ország kormányával kötött a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló törvényben már kihirdetett egyezményt. Ilyen országok, akikkel egyezményt kötöttünk: például Szlovákia, Lengyelország, Csehország, Lettország, Franciaország, a Koreai Köztársaság, a Belga Királyság, Olaszország, Szlovénia, a Spanyol Királyság és a Svéd Királyság is.

Több ország esetében a hasonló egyezményekkel kapcsolatos tárgyalásokat előkészítő munka már lezárult. Az egyezmények végleges szövegének megállapítása jelenleg is folyamatban van. A Magyarország és a Portugál Köztársaság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt a szerződő felek 2018. június 28-án Lisszabonban aláírták. Az egyezmény célja elsődlegesen, hogy az országok közötti együttműködés során keletkezett vagy kicserélt minősített adatok számára védelmet biztosítsanak. Ennek keretében szabályozzák a felek közötti biztonsági együttműködést, és kijelölik a hatáskörrel rendelkező hatóságokat. Rendelkeznek az egyes minősítési szintek egymásnak történő megfeleltethetőségéről és a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandó eljárásról.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg tárgyalat megállapodás megfelel Magyarországnak nemzeti érdekeinek, erősíti az országok közötti bűnügyi együttműködést. Erre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot tárgyalják meg, támogassák, és majd fogadják el.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Konrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló törvényt, amely a korábbi Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló törvényt váltotta fel. Ennek köszönhetően a minősített adatoknak nemcsak jogszabályi, de intézményrendszere is megteremtődött, ezzel eleget téve jogharmonizációs kötelezettségeknek.

A 2009. évi CLV. törvény azért is bír kiemelkedő jelentőséggel, mert megteremtette azokat a jogi alapokat, amelyek nemcsak a kétoldalú titokvédelmi egyezmények megkötését tették lehetővé, hanem már azok alkalmazását is engedték. Ennek fényében számos európai országgal került sor ilyenfajta megállapodások aláírására, mint például a Szlovák Köztársasággal, a Lengyel Köztársasággal, a Cseh Köztársasággal, valamint a Macedón Köztársasággal.

Tisztelt Képviselőtársaim! E kétoldalú megállapodás biztosítja azt, hogy hazánk eleget tesz nemzetközi kötelezettségvállalásainak, továbbá előmozdítja a minősített adatok cseréjével és a kölcsönös védelmével történő mélyebb kooperációt. A megállapodás pontosítja, hogy az olyan fogalmak, mint a minősített szerződés, a minősített adat vagy éppen a minősített adat biztonságának a megsértése mit takarnak. Rögzíti egyebek mellett az egyezményben foglalt tevékenység közben betartandó biztonsági alapelveket, és szabályozza a minősített adatok megsemmisítését, sokszorosítását.

Összefoglalva tehát megállapítható, hogy eme egyezmény egyebek mellett megteremti azokat a védelmi kereteket, amelyek a két szerződő fél között minősített adatok kicserélésére vagy keletkezésére vonatkoznak, illetve meghatározza az együttműködést és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb elmondottak fényében kérem, támogassák az egyezményt. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Manninger Jenő képviselő úr. Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az már elhangzott, az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt, ez az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvény, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló törvény helyébe lépett. Ennek következtében vált lehetővé, hogy

Magyarország megkezdje más országokkal a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokat. Ezek eredménye az előttünk fekvő megállapodás is.

2010 óta hazánk számos európai országgal kötött már ugyanilyen jellegű egyezményeket. A portugál és a magyar kormány 2018. június 28-án írta alá ezt az egyezményt, a kormány pedig szeptember 11-én nyújtotta be a javaslatot. Pozitívum az, hogy ehhez az időponthoz képest viszonylag gyorsan elének került és tárgyalni tudunk róla. Bár ebben az esetben egy olyan jellegű javaslatról van szó, amit, azt gondolom, hogy konszenzussal fog elfogadni az Országgyűlés, hiszen legfeljebb apróbb pontokon lehetnek vitás kérdések, hiszen alapvetően sztenderd szabályokat tartalmaznak ezek az egyezmények.

A 10. cikk (1) bekezdésére szeretnék csak utalni, jelezve azt, hogy érdemes megnézni azt, hogy itt szakmailag pontosan rögzítettük-e azt, ami hazánk érdekeit is teljes mértékben szem előtt tartja a minősített adatok cseréje és védelme tekintetében, hiszen a minősített adatról készült másolatok és fordítások szerepelnek itt a törvényjavaslatban, az eredeti minősítési jelölés és az így készült adat védelme vonatkozásában. A sokszorosított és fordított példányok számát a hivatalos célból szükséges mértékre kell korlátozni, ez szerepel itt. Csak arra szeretnék rávilágítani, hogy mindenképpen érdemes olyan szempontból körüljárni ezt a pontot, hogy semmiképpen ne sérüljenek hazánk érdekei, hiszen adott esetben előfordulhat olyan helyzet is, hogy arra nem jogosult személyekhez juthatnak el ilyen adatok.

Tehát a sokszorosított példányok számát mindenképpen a szükséges mértékre kell korlátozni, és ebből a szempontból egyértelműsíteni kell az iránymutatást. Ez az előttünk fekvő és a Portugál Köztársasággal megkötött megállapodáshoz is kapcsolódik, de összességében is jelzem azt, hogy amikor hasonló jellegű egyezményekről tárgyalunk és országgyűlési szinten vitázunk, akkor ennek a szempontnak mindenképpen hangsúlyosan meg kell jelennie, s fontos az, hogy külön jegyzőkönyvet vegyünk fel a sokszorosított vagy fordított példányok átadásáról, pontosan kinek a javára készültek ezek, ki vette át őket. Tehát itt jogilag mindenképpen érdemes megerősíteni ezt a pontot, hogy megnyugtatóan történjen ezeknek az adatoknak az átadása, és hazánk nemzetbiztonsági érdekei ne sérüljenek sem ebben a vonatkozásában, sem más hasonló megállapodások tekintetében.

(12.50)

Tehát ezzel a rövid jelzéssel, amit államtitkár úr felé meg kívántam tenni, még egyszer aláhúzom azt, hogy a Jobbik frakciója támogatni tudja ennek a megállapodásnak a kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bana Tibor képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétpercesre senki nem jelentkezett, további felszólásra sem.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni Manninger Jenő képviselő úrnak, aki a Fidesz képviselőcsoportja nevében támogatásról biztosította és a támogatását kérte a javaslatnak, valamint Bana Tibor képviselő úrnak, aki a Jobbik képviselőcsoportja nevében szolt a javaslatához. Köszönöm az észrevételét, köszönöm a támogató nyilatkozatát, és kérem az ő támogatásukat a szavazáskor is, és kérem a többi frakció, illetőleg képviselőtársunk szavazatát is, illetőleg támogatását a javaslatok elfogadásához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földművesek emléknapiáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Turi-Kovács Béla, Simon Miklós, Farkas Sándor, Jakab István, Czerván György, Bencsik János és Font Sándor, Fidesz, valamint Szászfalvi László KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/893. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor azt mondom, hogy régi adósságunkat rójuk le egy olyan magyar társadalmi csoport, sőt Magyarország tartópillérei iránt, akkor nem túlzok, ha azt mondom, hogy ez a régi adósság itt nálunk körülbelül ezeréves, az emberiség történetében meg úgy 12 ezer éves.

Valóban, az emberiség története, civilizációja, kultúrája akkor indult el, amikor valahol ott a Közel-Keleten, ahol ma is háború dúl, és ahol nem akar béke lenni, de ahol az emberek egyszer rájöttek arra, hogy lehet úgy földet művelni, hogy arra kultúrát, civilizációt lehet építeni; akkor indultunk el valami felé, az emberiség jövője felé.

Magyarországon akkor, amikor megteremtettük ezt az országot, létrejött ez az ország, nagyon rövid idő alatt, mintegy másfél évszázad alatt kialakult egy olyan társadalmi rend, ahol léteztek azok, akik a társadalmat fenntartották, eltartották, dolgoztak keményen azért, hogy a társadalom egésze megmaradjon,

és csak kevés avagy semmilyen joggal nem rendelkeztek. Igen, ők voltak a földművesek, akiket nevezünk csak a nevén, egyszerűen ők voltak a paraszti társadalom. Ez a társadalom volt az, amelynek abban a tudatban kellett élnie, hogy az ő jövőjét nem maga, hanem mások határozzák meg; akinek abban a tudatban kellett élnie, hogy csak fölötte valók vannak, ők valahol alattvalók. Azt gondolom, hogy ez a társadalom, ez a társadalmi forma hosszú évszázadokon keresztül azért tudott fennmaradni, mert ebben a társadalmi rétegben még így is benne volt egy erős hazaszeretet, egy olyan erős hazaszeretet, amely számtalanszor bizonyította, hogy igen, ők a haza megtartóerői.

Gondoljuk csak végig történelmünk néhány nagy eseményét! Gondoljuk végig: vajon lehetett volna Bocskai-szabadságharc a magyar paraszt, a magyar földműves nélkül? Lehetett volna Rákóczi-szabadságharc a magyar paraszt, a magyar földműves nélkül? És nem ők harcolták végig azokat a háborúkat, amelyek minden ellenkező híreszteléssel szemben nemcsak az osztrák birodalom, hanem Magyarország megtartó részei is voltak? Igen, ilyen volt akár az örökösödési háború, a hétéves háború, a Napóleon elleni háborúk, mind megtartóerejű háborúk voltak ezek, ahol a magyar paraszt helytállt, ahol a magyar paraszt nemcsak az élelmet biztosította, nemcsak az anyagiakat adta, hanem hőiesen harcolt is. És erről szólt a két világ-háború is, még minden értelmetlensége mellett is. Amikor egy-egy hősi emlékművet megtekintünk valahol, bármelyik településen, bármelyik falun, mégis mit látunk ott fölvesve? Nem a helyi földművesek, a helyi parasztemberek neve van ott, akik az életüket áldozták azért, hogy ez az ország megmaradjon?

Arról szól hát ez a mai javaslat, hogy adjunk ennek a társadalmi rétegnek egy méltó emléknapot, adjunk egy olyan napot, amely napon arra emlékezünk, hogy a magyar társadalomnak ma is van egy olyan rétege, van egy olyan társadalmi és magyartudattal megáldott rétege, amely hajlandó áldozni ezért az országért, hajlandó ennek az országnak áldozni az élete nagyobb felét.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, amikor erről a társadalmi rétegről beszélünk, akkor nem egyszerűen a mai földművesekről beszélünk, akkor én a magyar faluról is beszélek. Minden embernek, aki ott él ebben a közegben, és aki a földművelésnek szenteli így vagy úgy az életét, az életformáját, valahol itt ebben az emléknapiában benne kell hogy szerepeljen. Azt gondolom, még ennél is többről van szó. A magyar társadalomnak az a része, amelyet ma szeretünk értelmiségnek nevezni, még ha gyakran nem is úgy viselkedik, mintha értelmiség lenne, nos, a magyar társadalomnak ez a nagyobbik része vajon honnan jön, honnan jött? Onnan, ahonnan a mi paraszti őseink jöttek. Onnan, ebből a társadalomból jöttek, és ezek a megtartóerői most is, és maradnak ennek az országnak szilárd pillérei a jövőben is. Erről is szól akkor, amikor

azt kérjük az Országgyűléstől, hogy ezt az emléknapot szavazza meg az Országgyűlés.

És miért Nagyatádi Szabó István? Talán egy felirattal tudnék válaszolni, amelyet szeretnék pontosan idézni. Erdősokonya református temploma melletti szoborkertben áll egy Nagyatádi-szobor, és ezen van egy felírás: „Az én politikai működésem nyomán sem vér, sem könny nem fakadt”. Erről az emberről van szó, arról, aki első között vagy talán legelsőként bekerült abba a politikai közegbe, amit döntéshozónak szeretünk nevezni. Kikerült abból a közegből, ahonnan egy hatholdas parasztembernek akkor kivergődni majdnem olyan nehéz volt, mint ma is. Igen, egy hatholdas parasztembernek el kellett jutnia addig, hogy ebben az országban a döntéshozók közé kerüljön.

A sors úgy hozta, hogy a magyar tragédia olyan helyzetet teremtett 1920-ban, hogy az a Kisgazdapárt, amelyen tegnap egy immáron törpepárttá alakult baloldali párt olyan jól mosolygott, nevetett, nos, az a Kisgazdapárt akkor meghatározó ereje volt ennek az országnak. Senki, Bethlen István sem indíthatott volna kormányt a Kisgazdapárt nélkül, és Nagyatádi Szabó Istvánnak, akinek többsége volt abban a parlamentben, volt annyi szolgálatkészsége a haza iránt, hogy azt tudta mondani, hogy igen, elfogadom, hogy ez a közösség, ez a keresztény és ez a paraszti közösség úgy fogja ezt az országot szolgálni, tudja szolgálni olyan módon is, hogy mi talán kevesebbet, egy kicsit kisebbet kapunk a hatalomból, mint amennyit megérdemelnénk a szavazatok alapján. Ez az igazi nagylelkűség, és ez az, ami ebben az országban oly ritka.

Igen, tisztelt Ház, én azt gondolom, hogy ez a Nagyatádi Szabó István méltán lesz majd a megemlékezések középpontjában a jövőben is. Méltán lesz ott azért, mert ebben az országban sok mindenre szükség van, de a méltóságra és az ezzel párosuló szerénységre talán a leginkább, és nagyon gyakran éppen ott, ahonnan a frusztráció hozza azt, hogy nagyon nehéz szerénynek lenni, tudom, de meg kell próbálni.

(13.00)

Tisztelt Ház! Az elkövetkezendő időben én azt remélem, hogy évről évre valamiben majd egyet tudunk érteni. Évről évre egyet tudunk abban érteni, hogy a magyar társadalom csak akkor tud igazán fennmaradni, hogyha azt az építő és tartó pillérét, amelyet ez a társadalmi réteg, a magyar földműves társadalmi réteg jelent, ezt megtartjuk, erősítjük, és fejlesztjük. Nem voltam, és nem vagyok híve annak, soha nem is leszek, hogy a földműves-társadalmat valahogy úgy határoljuk be, hogy az ne legyen nyitott az egész magyar társadalom irányába. Ez az egész magyar társadalom számára elérhető és nyitott olyan pálya kell legyen, amely meghatározóan vesz részt az ország életében.

Tisztelt Ház! Végül el kell mondanom azt is, hogy az, hogy ma itt vagyunk, és én azt gondolom, kötelességem ezt elmondani... - valakinek, aki sokáig itt volt a Házban, és akinek a személye oly ambivalens sokak előtt, és akinek köszönhettem személy szerint jót is rosszat is, mégis elindított egy gondolatot, a földművesek napja gondolatát, igen, dr. Torgyán Józsefről van szó. Ő volt az, aki először úgy gondolta, hogy ezt a napot ide kell hozni a Ház elé.

És én örömmel teszek eleget ennek a kötelezettségemnek, függetlenül attól, hogy mi történt, a személy és a személyek közötti összecsapások, különbözőségek semmit nem számítanak, ha a hazáról van szó. Semmit nem számítanak akkor, ha a megtartóerőről van szó, mert a következőkben is arra van szükségünk majd, hogy az Isten adjon jó termőföldet, ahhoz jó esőt, megfelelő napsütést és kellő ész és bölcsességet annak a parasztembernek, földművesnek, aki majd megadja a mindennapi kenyerünket. Kérem, támogassák a javaslatot. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Turi-Kovács Béla úrnak. Most pedig megadom a szót, amennyiben kéri, a kormány nevében Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A földtulajdon és az agrárstruktúra Európa történelme során a társadalmi, a politikai, a gazdasági és a jogi kérdéseknek a fókuszában állt. A vita arról, hogy kié legyen a föld, évezredek óta folyik, és sokáig a magyar társadalom- és gazdaságfejlődés olyan megoldatlan problémája volt a földkérdés, amely egyben a földművelő parasztságnak, a magyar társadalomban betöltött helyének és valós szerepének az elismerését is akadályozta.

A földkérdés és az annak megoldására irányuló törekvések a magyarországi polgári fejlődés elindulásakor, az 1848-as jobbágyfelszabadításkor kaptak igazi lendületet. Ekkor, az 1848. évi IX. törvénycikkkel számolták fel a parasztok földesúrtól való feudális kori függőségét és minden a földesúrnak járó szolgáltatást. Az 1867-es kiegyezés hosszú időre stabilizálta az agrárfejlődés 1848-ban kialakult kereteit.

Az 1918. októberi őszi forradalom tett először kísérletet a földreform végrehajtására. Az 1919. évi XVIII. néptörvény, amelyet a Magyar Tanácsköztársaság hatályon kívül helyezett, és helyette a földszocializálását rendelte el, alapvetően a viszonylag nagyobb, 500 kataszteri holdat meghaladó birtokokra vonatkozott. A földkérdés megoldását 1919 után már nem lehetett figyelmen kívül hagyni. A Nagyatádi Szabó István földművelésügyi miniszter - aki egyben a Kisgazdapárt megalapítója is volt - által előterjesztett, majd az Országgyűlés által elfogadott 1920. évi XXXVI. törvénycikk, amelynek végrehajtására 1920.

június 20. és 1929. december 31. között került sor, ennek korabeli megítélésében is kritikus volt, és sokan erősen kritizálták.

Fejes János 1943-ban megjelent, a magyarországi földbirtokhelyzet 250 éves folyamatát elemző könyvében így ír: „A nagy port felvert földreformot a nemzeti közvélemény csak látszátföldreformnak ítélte, mert csak egymillió hold földet osztottak ki mintegy 420 ezer egyén között, és ebből a nagybirtok csak 650 ezer holdat adott, a többit kisebb birtokosoktól vették el. Végeredményben a nagybirtok szerencsésen megúszta a földreformot.” - idézet vége. Ez a kritikai felfogás tükröződik a népi írók, többek között Szabó Dezső, Szabó Zoltán, Kovács Imre és Erdei Ferenc munkáiban is. Ugyanakkor elvitathatatlanul fontos mérföldkő volt a Nagyatádi-féle földreform, amely a magyar történelemben elsőként enyhítette a földtulajdoni viszonyokban fennálló aránytalanságokat és igazságtalanságokat.

Tisztelt Országgyűlés! Megvizsgálva, ezen a napon nem található az országgyűlési határozatban rögzített más emléknep. Az előterjesztők határozati javaslatára alkalmas arra, hogy elismeréssel éljünk a mezőgazdaságban, az agráriumban a földdel foglalkozó dolgozók munkája előtt, valamint növeljük az ágazat társadalmi presztízsét, amelyhez én is kérem a szíves támogatásukat, hozzáállásukat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Én is köszönöm szépen, államtitkár úr. Üdvözlöm önöket.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk a munkánkat. Most megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/893. számú, a földművesek emléknepjáról szóló határozati javaslat célja, hogy az Országgyűlés szeptember 17-ét, Nagyatádi Szabó István születésnapját a földművesek emléknepjévé nyilvánítsa.

A magyar földműves évszázadokon keresztül fenntartója és megtartója volt az országnak, verejtékes munkájával és a háborúban kiontott vérével kiszolgáltatótan is a haza szolgálatára állt. 1848 februárjában, majd áprilisában a jobbágyi kötöttségek túlnyomórészt eltörlésre kerültek. A magyar földműves elindulhatott a polgárosodás útján. Az alapvető termelőeszköz, a föld mérhetetlenül igazságtalanul osztott meg. A magyar földműves, a magyar paraszt továbbra is a földért volt kénytelen küzdeni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Erős elme, erős lélek, erős akarat, erről még hallani fogtok! - így szölt annak idején Tisza István Nagyatádi Szabó Istvánról. Ő volt az első országos magyarországi parasztpárt megalapítója, a demokratikus földreformprogram kidolgozója, 1910-ben az első paraszti származású képviselő a magyar parlament történetében. A forradalmak után, 1920-ban az ország legnépszerűbb politikusa és a legnépszerűbb párt, a Kisgazdapárt vezetője volt. A nevével fémjelzett Nagyatádi-féle földreform megvalósításáért az 1920-as években földművelési miniszterként folytatott hosszú küzdelmet. A földreformja a nagybirtokosok ellenállása miatt csak kis részben valósulhatott meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a törvényjavaslat indokolásában is olvashatják: Nagyatádi Szabó István, aki hatholdas kisparaszti családból származott, és csak 6 elemi osztályt tudott elvégezni, egész életének és politikai munkásságának középpontjába a termőföld igazságosabb elosztását helyezte. A földbirtok helyesebb megosztását szabályozó rendelkezésekről szóló 1920. évi XXXVI. törvénycikk, amelyért Nagyatádi oly sokat küzdött, csak enyhíteni tudta a földtulajdoni viszonyban fennálló aránytalanságokat és igazságtalanságokat.

Ez a földosztás, amely Nagyatádi Szabó István nevéhez kötődik, minden hibája és minden gyengesége ellenére reményt adott arra, hogy az igazságosabb földtulajdoni viszonyok elérhetőek legyenek. Nagyatádi Szabó István születésnapján, szeptember 17-én a földműves-társadalomról emlékezünk meg, amely a jó és a balsorsban egyaránt mindig készen állt a haza szolgálatára.

(13.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a határozati javaslat elfogadását, amely méltó emléket kíván állítani a magyar földműveseknek, Nagyatádi Szabó Istvánnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nem kívánom megismételni itt kormánypárti képviselőtársaim nemes és fennkölt gondolatait, amelyekkel természetesen egyetért a Jobbik frakciója, és mi is úgy gondoljuk, hogy Nagyatádi Szabó István munkásságának ezúton is érdemes emléket állítani, és az emléknep is egy támogatandó gondolat, úgyhogy ezt így előljáróban már le kívánom szögezni. Ugyanakkor azért mégiscsak meg kell itt említeni néhány dolgot, ami szerintem egy ilyen

emléknap vitájában nem maradhat ki itt a Magyar Országgyűlés falai között. Mégpedig, hogy egy picit aktualizáljuk a kérdést, és nézzük meg, hogy ha már nagyon helyesen egy emléknapot szentelünk a magyar földműveseknek, a parasztságnak, az ő nemzetmegtermékenyítő akarataknak és hitüknek, akkor nézzük meg azt, hogy mi a jelen helyzet, és hogy áll most a családi gazdaságoknak például az állapota, miként tudnak boldogulni Magyarországon.

Itt Turi-Kovács Béla képviselőtársam kezdte az egész előterjesztést, és ahogy mondtam, mélységesen egyetérték az ő gondolataival, de nagyon tetszett például az a szélesítő látásmód, értelmezés, amivel elmondta azt, hogy bizony itt nemcsak a földművesekről van szó, hanem gyakorlatilag a magyar faluról, a teljes vidékről, és ha megnézzük az élelmiszert, magát a tájat vagy éppen a múltat, akkor bizony a városi lakosságra is ugyanúgy kiterjeszthetők ezek a gondolatok. Ezért tartottam nagyon fontosnak, hogy benyújtсам ezeket a módosító indítványokat, amelyek szerintem ezt az emléknapot képesek lennének a mai magyar valóságba is behelyezni és értelmet adni neki, és nemcsak arról szólna onnantól kezdve egy emléknap, hogy fennkölt gondolatokat el tudunk mondani évről évre a magyar földművesekről, hanem talán hasznunkra is válnának ezek a módosítások.

Farkas Sándor államtitkár úrtól hallhattuk, hogy egy nagyon fontos, évszázados kérdés, hogy kié legyen a föld. Ezt mi is így gondoljuk, csak arra nem számítottunk, hogy éppen a Fidesz-KDNP-kormányok lesznek azok, akik erre a kérdésre egy olyan választ adnak évszázadok elteltével, amit nagyon nem vártunk tőlük, és ami gyakorlatilag 180 fokkal szembemegy azzal, amit még ellenzékben hangoztattak. Azaz mi nagyon nem azt a választ vártuk volna, amit például az állami földprivatizáción keresztül adtak önök erre a kérdésre, hogy nem azoké lett a föld végül, akik helyben élnek, akik magyar családokként megművelik azt, hanem az esetek nagy részében - az olyan területekre gondolok itt, amelyek egyben komoly értéket, százmilliósi értékeket jelentenek -, tehát ezek az óriási birtokok egy nagyon szűk réteghez kerültek. Gyakorlatilag az Ángyán-jelentéseken keresztül vagy a mi vizsgálatainkon keresztül világos képet kaphat mindenki arról, hogy megyei bontásban gyakorlatilag egy 2-3 fős megyénkénti családi körből, gazdasági körből van szó, akik ezeket a területeket megszerezték, és ez nagyon-nagyon távol áll attól a Nagyatádi-féle gondolatától, aminek apropójából itt ma összeültünk.

Szintén elhangzott államtitkár úrtól, hogy a feudális függés csökkentése milyen fontos volt Nagyatádi számára és egyáltalán a pártja számára. Jó lenne, ha ebből az örökségből egy picit önök is átvettek volna, a gyakorlatban pont az ellenkezőjét látjuk. Tehát már-már kezdünk mi is elhinni, hogy megszűnik hazánkban a feudális függés, mikor az a bizonyos elmúlt 8 év - mármint nem az, amire önök gondolnak, hanem

amit most tényleg az elmúlt 8 évben megéltünk fizikailag - pont az ellenkező folyamatokat indította be, azaz hogy a feudális függés vidéken évről évre nő. Ez tetten érhető az európai uniós források brutális aránytalanságán, azaz hogy ezen támogatások kétharmadát gyakorlatilag a legtehetősebb 10 százalék zsebeli be ma Magyarországon, de tetten érhető az önök birtokpolitikájában is, amire már utalást tettem, azaz éppen ellenkező folyamatok indultak be, éppen a legtehetősebbekhez, a legtökeerősebbekhez kerültek az állami földterületek.

De akár a bürokrácia helyzetét mérlegelve szintén azt tudom mondani, hogy azok a cégek köszönik, jól érzik magukat, és azok a nagy földbirtokosok, akik megtehetik, hogy könyvelőt tartanak, akiknek van egy olyan embere főállásban, akinek semmi más dolga nincs, mint a lobbijét kifejtetni a különböző kormányzati szerveknél, azok jól vannak. De akik nem rendelkeznek akkora birtokmérettel, hogy erre képesek legyenek, ők bizony szenvednek a mai napig komolyan a bürokráciától, ami kifejezetten családi-gazdaság-ellenes. Épp ezért bátorkodtam tehát ezt a néhány módosító indítványt benyújtani.

Például, ahogy már említést tettem róla, a támogatások tisztességes elosztását szeretném elérni, és akkor, azt hiszem, ahogy a beadvány is fogalmaz, méltó módon tudnánk megtartani ezt az emléknapot, ha erre sokkal inkább odafigyelnénk. Tudom én azt, hogy ezt nem lehet egyik napról a másikra megoldani, de hogy a 8 év azzal telt el, hogy rosszabb arányokról tudok beszámolni, mint amikor elkezdtük ezt 2010-ben, azért azt hiszem, hogy erre egyikőjük sem lehet büszke.

Ha már ez a kiterjesztő értelmezés szóba került, és érdemes tényleg a vidék helyzetét is idehozni, akkor el kell mondani, mondjuk, Ausztria példáját, mert mégiscsak hasonló földrajzi helyen van, és hasonló sok tekintetben hazánkhoz. Mondjuk el, hogy a 70-es évek végén, a 80-as évek elején az osztrák vidék és az osztrák városok közötti életszínvonalbeli különbség, az olló persze más szinten volt már akkor is, de mindenképpen ugyanilyen tág volt, mint hazánkban, csak hogy ők a hazai és az európai uniós forrásokat arra használták fel, hogy azt az ollót csökkentsék, és ma már közhely, de kimondhatjuk, hogy Ausztriában vidéken élni, gyakorlatilag egy olyan életminőséget jelent, amit nagyon sok osztrák városi polgár áhítattal követ és szeretne elérni. Jó lenne, ha abba az irányba mozdulnánk el, hogy ez az emléknap ezen emberek, ezen polgártársaink számára is valódi emléknap legyen, akik vidéken élnek, és hasonló körülményeket szeretnének a környezetükben megtapasztalni.

A bürokráciát már említettem, erre is nyújtottam be egy konkrét módosító javaslatot, hiszen ez például az esetek döntő részében pénzbe nem is kerül, csupán hozzáállás kérdése, és mindjárt méltóbb módon emlékeztethetünk meg.

Szövetkezet: szintén egy olyan dolog, ami hozzájárulhat ahhoz, hogy egy ilyen emléknapot tartalommal töltsünk fel, és évről évre majd ezeken az emléknapi megemlékezéseken el tudjuk mondani azt, hogy mennyi mindent léptünk előre ahhoz képest, ahol mondjuk, a korábbi években tartottunk, de itt sem lehetnek büszkék magukra. Államtitkár úr nagyon jól tudja, hogy 2010 óta minden félévben több alkalommal rákérdezek szóban, írásban arra, hogy mikor lesz az az ígért szövetkezeti törvény. Nem én követeltem először a Magyar Országgyűlésben, önök ígértek meg ezt gyakorlatilag félévről félévre. Ebben sem léptünk előre, nincs semmi, miközben tudjuk azt, hogy mennyi terület van, ahol gyakorlatilag egy jó szövetkezeti törvény képes lenne az egyébként már-már csirájában meglévő akaratot, gondolatokat, a mind ágazati, mind területi szinten meglévő kezdeményezéseket segíteni, és versenyképes hálózatot tudna létrehozni itt a magyar vidéken a családi gazdálkodók számára.

Még egy példát engedjen meg, államtitkár úr, ami szintén színesebbé és sokkal átélhetőbbé tenné ezt az emléknapot, ha például a nemzeti vidékstratégiát végre elkezdene végrehajtani. Szintén 2010-re kell visszanyúlnom, ahol önök úgy fogalmaztak, hogy ez a vidék alkotmánya lesz, és ennek megvalósítása, amit 2020-ra lőttek be, hogy akkor lesz ennek a programnak vége, majd eléri azt a közös álmod - talán mondhatom így, mert a Jobbik-frakció is ebben maximálisan támogatta önöket -, elérjük azt, hogy a magyar vidék egy minőségileg sokkal jobb helyzetbe kerül, mint azt 2010-ben tapasztalhattuk. Tehát már ott tartunk, és én is jól tudom, bizony túl vagyunk a 2018-as esztendő felén, és elég közel vagyunk ahhoz a bizonyos 2020-as dátumhoz, ehhez képest a vidékstratégia nemhogy időarányosan nem követi a megvalósulását, hanem el sem indult még, sőt továbbmegyek, nem merték még az Országgyűlés elé se hozni ezt a stratégiát. Mennyivel jobb lenne, ha legalább már időarányosan állnánk, és itt el tudnánk mondani büszkén ezen emléknaphoz akár, hogyan is áll az aktuális évben a vidékstratégia végrehajtása.

A földprivatizációról már tettem említést, de azt hiszem, hogy Nagyatádi Szabó István nevében is mondhatom, ha szabad ilyen itt megjegyezni, hogy nagyon-nagyon nem lenne büszke erre a földprivatizációra. Az a fajta földosztás, amit ő elképzelt, és tudom én, hogy csak nagyon részleg sikerült végrehajtani - javarészt önhibáján kívül -, ezzel a logikával, amit ő képviselt, pont szembe menve, önök szánt szándékkal egy teljesen más logikával hajtották végre ezt a földprivatizációt.

(13.20)

Egyáltalán nem méltóak tehát ahhoz, hogy az ő nevét szájkra vegyék, és vele próbálják fémjelezni ezt az emléknapot.

Ha már itt tartunk, és államtitkár úrnak van szerencséje ezt az emléknapot itt védeni kormányoldaltól, akkor talán érdemes megemlítenem egy másik módosító indítványomat is. Ebben arra teszek javaslatot, hogy egy olyan rendszert hozzanak létre, amelyben a családi gazdaságok sajátjuknak tudják érezni ezt az emléknapot, és ne csak az a néhány család, akit személyesen ismernek.

Mire gondolok itt? Például Mezőhegyes esetére. Államtitkár úrnak talán ezt jogosan vetem itt fel, hiszen kormány megbízottként is részt vett ebben a munkában. Nagyon érdekes lenne hallani és nagyon kíváncsi lennék arra, hogy mondjuk, Turi-Kovács Béla képviselőtársam hogyan gondolja, miként illeszkedik az emléknaphoz logikájába és Nagyatádi emlékébe az, ami Mezőhegyesen történt. A szocialista kormányok külföldi érdekköröknek privatizálták szerintem teljesen indokolatlanul Mezőhegyest, majd önök ugyan visszavették, de először a földterületet leválasztották róla, privatizálták a haverjaiknak, majd valamilyen okból megdöntötték magukat. Olyan brutális bánatpénzt fizettek ezeknek a fideszes helyi kiskirályoknak, hogy még bíróságra sem mentek, egész egyszerűen örömmel visszaadták az államnak a földet, 20 évnnyi nyereséget plusz a föld árát megkapták. Majd felújították, nem tudom pontosan, hány milliárdból, ami nem az én hibám, mert egyszerűen ahány írásbeli kérdésre választ kapok, az mind ellenkező számokat tartalmaz, tehát maradjunk annyiban, hogy jó sok állami, azaz közpénzből, milliárdokból felújították az épületeket.

Nagyon előremutató működést véltünk felfedezni, én is azt mondtam, hogy szüksége van a magyar nemzetnek egy ilyen bemutatóközpont, ahol a középiskolától egészen a felsőoktatási intézménybe járó, agrárium iránt érdeklődő ifjúság megtapasztalhatja a XXI. századi technológiákat éppúgy, mint a múlt értékeit. Ehhez képest most az újabb kétharmad birtokában becsempésztek egy olyan módosítást, amely lehetővé teszi, hogy Mezőhegyest gyakorlatilag privatizálni fogják. Azt, hogy pontosan kinek, egyelőre én még nem tudtam meg, de gondolom, sok tippje nincs is senkinek, mert az az egy, maximum két kormányközeli oligarcha közül lehet majd választani, gondolom, hogy kik fogják Mezőhegyest továbbvinni. Azaz közpénzmilliárdokból visszavásárolták, felújították, majd a haverok vihetik az egészet.

Mindez a szemlélet, mindez a hozzáállás Nagyatáditól és a Jobbiktól is nagyon-nagyon messze van, ezért ez a szemléletváltozás és ezek a módosítók azok, amelyek szükségesek szerintem ahhoz, hogy ez az emléknaphoz ne csupán egy fontos és szép lehetőség legyen arra, hogy megemlékezzünk a magyar földművesekről és parasztságról, hanem hogy fel is tudjuk tölteni tartalommal, és úgy tudjunk beszélni erről az emléknaphoz és erről a társadalmi rétegről, ahogy azt megérdemli és ahogy az szükséges lenne. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP vezérszónoka jön. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a földművesek emléknapijáról szóló országgyűlési határozati javaslat nagy jelentőségű, szimbolikus javaslat. Megtisztelő számomra, hogy annak egyúttal előterjesztője is lehetek.

Ez az emléknapi szándékaink szerint egyrészt emlékállítás; emlékállítás Nagyatádi Szabó Istvánnak, az első parasztszármazású politikusnak, a „csizmás” miniszternek. Tisztelgünk az ő emléke és életműve előtt, amely példát adott és példát ad mindannyiunknak. A földművesek napja a javaslat szerint szeptember 17-e, Nagyatádi Szabó István születésnapja. Nagyatádi Szabó Somogyországban, a választókerületembe tartozó Erdőcsokonyán, a mai Csokonyavisontán született 1868. szeptember 17-én. A település lakói, önkormányzata ma is büszkén és méltó módon ápolja emlékét, amelyet ezúton is tisztelettel megköszönök. Felújított lakóházában emlékház lett kialakítva, és így állítanak maradandó emléket neki, amelyet megköszönök az Arany-Korona Alapítványnak.

Végül, de nem utolsósorban én is köszönetet mondok Torgyán József volt földművelésügyi miniszter úrnak, aki ezt a javaslatát éppen Csokonyavisontán jelentette be annak idején.

Tisztelt Ház! Nagyatádi Szabó István politikai tevékenységének legnagyobb teljesítménye a földprogramja volt, de Nagyatádi nem kívánta a tulajdonviszonyok radikális, erőszakos megváltoztatását, ám széles körű földreformot hirdetett, amelyet csak részlegesen tudott megvalósítani. Ez mégis sikeresnek mondható és mégis előremutató volt.

Kevesebbet beszélünk róla, de Nagyatádi kezdte meg az Alföld fásítását, csatornázási és öntözési programokat indított el, valamint szövetkezetek és téli mezőgazdasági iskolák létrehozását is szorgalmazta. Széles körű tevékenységének, színes életének csak két fontos vonását szeretném most kiemelni. Kitartóan, állhatatosan és keményen harcolt azokért, akiket képviselt: a kisemberekért, a kisgazdákért és családjaikért. De ezzel együtt Nagyatádi tudott és akart együttműködni más társadalmi csoportokkal.

Nagyatádi Szabó István nem osztályharcos volt, hanem nemzetét, hazáját szerető hazafi. Rájött arra, hogy a kemény, konzekvens elvhűség mellett csak a társadalom többi rétegével együtt lehetséges a közös társadalmi célok megvalósítása. Ezt jelképezi a Nagyatádi Szabó István Kossuth téri szobrán található relief, amely hála istennek most már a kommunista időszakban történt leverettetés után visszakerült, és amely a gróf Bethlen István miniszterelnökkel történt szimbolikus kézfogását ábrázolja.

Nem véletlen, hogy temetésén Bethlen István miniszterelnök búcsúbeszédében így fogalmazott: „Senki sem szerette jobban a magyar hazát, a nemzetet, mint Nagyatádi Szabó István. Szerette népét, mellyel összeforrt, melynek javára demokráciát kívánt. Szabó István a magyar földreform megalkotója és megtestesítője.”

Tisztelt Országgyűlés! Másodszor ez a határozati javaslat emléket állít, illetve tiszteleg a földművesek, a mezőgazdaságból élők, a magyar paraszttársadalom előtt. Ez a réteg, ez a közösség mindig nemzetmegtartó erő volt történelmünkben. Az indoklásban ezt a jelentőséget néhány mondatban röviden méltatjuk is. Ennek a határozati javaslatnak, a mostani vitának nem hivatása nyilvánvalóan az agrárium helyzetének megvitatása, de annyit el kell mondanunk, hogy az elmúlt évek alatt nagyon komoly lépések történtek ezen a területen. Hogy csak egy programot emeljek ki: a „Földet a gazdáknak!” program keretében a rendszerváltozás óta legnagyobb földbirtok-politikai intézkedésként a magyar földművesek egyharmada, 30 ezer gazda, gazdálkodó család tudott állami földet vásárolni, amelynek eredményeképpen 200 ezer hektár föld került a legjobb helyre, a magyar gazdák tulajdonába. Ezek szerint 30 ezer család. Azt gondolom, hogy egy ekkora nagyságrendű program, mellette sok más kiváló programmal együtt persze, egészen más történelmi kontextusban és előzmények után, de mindenképpen méltó Nagyatádi Szabó István munkásságához és emlékéhez.

Tisztelt Ház! Megtiszteltetés volt számomra, hogy mind a múlt évben, amikor Csokonyavisontán, Nagyatádi Szabó István szülőfalujában az első, mind az elmúlt szombat Vasadon a második földművesek napján személyesen jelen lehettem. Azt mondhatom, hogy fontos, felemelő és persze szimbolikus találkozások és ünnepek voltak ezek a napok, kiváló alkalmak Nagyatádi Szabó István kultuszának ápolására, és a magyar földművesek, földművelők, családi gazdálkodók előtti tisztelettételünk ünnepe is. Persze ez az emléknapi nem pusztán visszatekintést jelenthet majd az elkövetkezendő időszakban, hanem a mai gazdálkodók, földművesek megbecsülését és kitüntetését is, és az emléknapi ma is nemzetépítő és közösségépítő alkalmakká válhatnak.

Azt kérjük a kormánytól, hogy az elkövetkezendő időszakban segítsék és támogassák, hogy minél feljebb módon és minél méltóbban tudjunk emlékezni erre a társadalmi csoportra és segíteni az ő mai tevékenységüket és mai munkájukat. A KDNP támogatja természetesen ezt az előterjesztést, és erre kér minden más frakciót is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most

előre bejelentett felszólaló képviselő felszólalásával folytatjuk a munkánkat. Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen magát a javaslatot támogatni fogja a Jobbik Magyarországért Mozgalom parlamenti frakciója. Na de hát akár ennél az egy mondatnál be is fejezhetném és helyet foglalhatnék újra, de természetesen nem ezt fogom tenni, hiszen szeretnék átfordulni egy olyan logikára, egy olyan gondolati sorba, hogy vajon Nagyatádi Szabó Istvánnak tetszene-e, amit most lát, ha élne, vagy ha odafönről látja, akkor vajon mit szól ehhez, akár a rabló-földprivatizációhoz, ami megint csak a haverok gazdagodását szolgálta, akár például az agrárium jelenlegi helyzetéhez. És akkor vegyük sorba, konkrétan számokat fogok mondani - a számok nem hazudnak, a számok makacs dolgok.

Mit szólna vajon Nagyatádi Szabó István ahhoz, hogy 18 forint a léalma felvásárlási ára, nemcsak és kizárólag, de elsősorban Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét sújtó módon? Mit szólna ahhoz, hogy az önök prominensei - Budai Gyulával az élen - tíz évvel ezelőtt halált megvető bátorsággal, verekedésig, már önpusztító módon kiabáltak, ordítottak, visítottak, hogy a 30 forint alatti léalmaár az hazaárulás? Akkor a 18 forint micsoda? (*Derültség a Jobbik soraiban.*) Vagy a 13? (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Infláció!*)

A parasztgazdák megdicsőülése? Kiemelt támogatása? Szabadságharc? (*Dr. Kovács Zoltán: Tárgyra térés!*) Az ő védelmük? Az próbálja beküldeni, aki földet nemcsak virágcserepben látott (*Derültség a Jobbik soraiban.*), arra kérem tisztelt képviselőtársaimat. 13 forintról indult a léalma felvásárlási ára az idén, aztán 20 forint... (*Dr. Kovács Zoltán: Mi köze van ehhez...?*) Tudom, hogy nehéz hallgatni a kritikát, de itt még kénytelenek lesznek végighallgatni, ha tetszik, ha nem. Mit szólna ehhez Nagyatádi Szabó István? Úgyhogy az ő emlékét gyalázzák meg akkor, amikor ilyen agrárpolitikát folytatnak!

Aztán megjelent halált megvető bátorsággal ismét hat fideszes Szabolcs megyei képviselő - talán egyiknek van köze a földhöz, az összes többinek a világon semmi köze -, feltornázták a 13-at 20-ra. Ezzel el volt intézve a történet. Most ez 18 forint. Akkor mesélek önöknek néhány dolgot, csak hogy érezzék a rémtetteik meg a bűneik súlyát. Körülbelül 13 forint, tisztelt hölgyeim és uraim, a betakarítás és a beszállítás költsége, és akkor még az előállítás költsége abban nincsen benne, tudják? Mert amikor azt mondják, hogy 13, meg onnan lett 20 forint: hát persze, majdnem 50 százalékos emelés, azt így lehet mondani, na de gyenge a bázisadat, és a csigától gyorsabban futni nem túl acélos teljesítmény, és ahhoz nem kell Ato Boltoknak vagy Ben Johnsonnak lenni, mint ahogy

önök ezt próbálják beállítani magukról. És most ez ismét lecsökkent 18 forintra, tudják? Ezzel kellene foglalkozni, amellet, hogy persze egyszerű ötlet az emléknap.

Vagy mit szólna Nagyatádi Szabó István ahhoz a termelési szerkezethez, ami például a zöldség-gyümölcs ágazatban kialakult, tisztelt hölgyeim és uraim? Hogy a korszerűtlent támogatják. Vajon Nagyatádi Szabó István is támogatná, ha élne és döntéshozó lenne? A korszerűtlent támogatják, a korszerűt meg akadályozzák. Elmondom, hogy miről beszélek, elmondom, hogy mely tények támasztják ezt alá. AKG-val együtt durván 300-400 ezer forint/hektár - maradjunk az almánál - egy hektár alma éves támogatása. Ugyanannyit kap a korszerűtlen is, mint a korszerűs. Mi következik ebből, némi túlzással? Maradjanak azok az ültetvények, amelyek többségében nem étkezési almát termelnek, hanem léalmát, amelyekre körülbelül úgy kell felmászni, mint Mauglinak a dzsungelben az őserdő fáira, kis túlzással persze - nyilván próbálom színesíteni meg sarkítani a mondanivalómat.

És mi a fő probléma? Az, hogy a 2004-2006-os, a 2007-2013-as és a 2014-2020-as programozási időszakban is a korszerű ültetvények létesítését szolgáló pályázati források eleve alacsonyok voltak, rendkívül alacsonyok voltak a keretösszegek, de önök, mint ahogy egyébként balliberális elődeik is, nemcsak a termeléstől veszik el lassan a kis és közepes parasztgazdák kedvét, hanem lassan az életkedvüket is elveszik. Ezt jobb, ha így rögzítik, ahogy mondom, ez úgy van, higgyék el. Az más dolog, hogy egyelőre nem kell újabb parasztfelkeléstől tartaniuk, mert jobban félnek a gazdák önöktől, tisztelet a kivételnek. Akinek nem inge, ne vegye magára természetesen, minden szavamat értsék így.

Adminisztratív, túlszabályozott, rendkívül lassú az elbírálás, a kifizetés még inkább. Vegyék tudomásul, hogy akár Csenger környékén - csak maradjunk a választókerületemnél -, Nyírmada környékén, Mátészalka és Kocsord környékén számos olyan gazda van, akár önökhöz közel álló, korábban még önöket támogató gazda is, aki lassan tönkre fog menni, mert bár támogató döntést kapott, a kifizetési kérelem kapcsán is mindent teljesített, amit előírtak, hitelből megfinanszírozta a beruházást, amellyel rengeteg munkahelyet teremtene egy egyre inkább elnéptelenedő környéken, azért kockáztat, nemcsak a saját maga érdekében, hanem hogy a népességmegtartó képessége egy kicsit erősödjön a mi elszegényedő vidékünknek, és mivel nem fizetik ki nekik, a bank pedig követeli a jussát, lassan tönkre fognak menni, főleg, ha ilyen felvásárlási árakkal terrorizálják őket. Szóval eleve alacsony források, eleve nagyon nehéz felhasználni, hozzáférési lehetőség, ez pedig egyenesen odavezet, hogy a termőterületeink az utóbbi 30 évben körülbelül megfelelődték. A nagy részük egyébként Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében van, most főleg az almáról

beszélék, de majdnem az összes gyümölcsfajtára ezt rá lehetne húzni. Én csak azért hozom példának az almát, mert családi gazdaságunkon keresztül is erre nagyobb nyilvánvalóan a rálátásom, és nemcsak dobálózni akarok a szavakkal meg a súlyos kifejezésekkel, hanem amit elmondok, azt tényekkel igyekszem alátámasztani.

Aztán nézzük a kárenyhítési rendszer körül kialakult helyzetet. Az emléknapi alkalmából, az emléknapi meghirdetése, létrehozatala, majdani, közeljövőbeni megszavazása kapcsán tegyük fel a költői kérdést: vajon Nagyatádi Szabó István ilyen kárenyhítési rendszert álmodott volna-e meg? Nagyon egyszerűen megfogalmazva: ha egy gazdának többmilliós vagy több tízmilliós termés kiesése van, jellemzően aszály, tavaszi fagy vagy jégkár vagy viharkár kapcsán - ez a négy a leggyakoribb -, akkor, ha minden kötelezettségét teljesítette, tehát egy forintot ő befizet, mellétesz az állam is egy forintot, akkor néhány tíz- vagy esetleg egy-két százezer forint kifizetést kap. Erre is vannak dokumentumok, ezeket is alá tudom támasztani tényekkel. Magyarul, semmire nem elég, ugyanis olyan számítási képletet alakítanak ki, az elmúlt öt év átlaga, kiveszik a legrosszabb és a legjobb évet, és szépen úgy átlagolják, hogy gyakorlatilag a parasztnak az jár, ami önök szerint megfelelő, a majdnem semmi. Lehetne ezen változtatni, csak talán az ellenzéki javaslatok irányába befogadóbbnak kellene legalábbis egy picikét lenniük.

Aztán itt van a talajgenerátoros védelmi rendszer. Milliárdokat öltek bele, nem mondom, hogy teljesen... - az ötlet kiváló, ezt el kell ismerni, hogy dicsérőleg is fogalmazzak. A hatásokkal vannak picikét problémák. És ha megint csak a választókerületemre kanyarodhatok vissza, mert nyilván az a szívemnek legkedvesebb terület, akkor kérném önöket nagy tisztelettel, hogy Kárpátalja, de főleg a Partium irányába szíveskedjenek a jelenlegi határainkon átnyúló együttműködés keretében azért a rendszer telepítését felgyorsítani, ugyanis Csenger és Rozsály környékét folyamatosan mindig azért veri el szőnyegbombázás-szerűen, mert a jelenlegi határvonalhoz képest 20-30 kilométeres mélységben is kellene védekezni. Ha ezt megtennék, akkor például Rozsályban nem néznének úgy ki a lakóházak épületei, mintha harci helikopterekről ágyútűz vagy pergőtűz alá kerültek volna, mint történt ez 2016. június 21-én a kora hajnali és a késő délelőtti órákban.

Aztán beszéljünk olyan kérdésekről, amelyekről ritkán esik itt szó, ez pedig a térszűnözés, tisztelt hölgyeim és uraim. Nem tudom, feltűnt-e önöknek, megint hozzászám kellő mértéktartással, hogy tisztelet a kivételnek, és akinek nem inge, ne vegye magára, nem általánosítok (*Dr. Hoppál Péter: Á, nem!*) és nem egyöntetűen tartom bűnözőknek a térszűnítőket, de sajnos a többségüknek minimum súlyos felelőssége merül fel, nemcsak polgári jogi, anyagi, hanem akár

büntetőjogi értelemben is, amikor a telephely-korszerűsítési pályázatok kapcsán mutyiznak egy-egy jó ízűt. Arról szól a történet - elnézést a kifejezésért, Kósa Lajost fogom idézni -, nekik mindent, a térszűnítőknak, a tagságnak meg coki. Körülbelül így lehet jellemezni ezt a hozzáállást. Ha egy tésztag egy átlagos esetben göngyöleget kér vagy bármilyen munkaszerződési vagy egyéb segítséget szeretne kérni, általában a térszűnítő többségének az az álláspontja, hogy fordulhatnak esetleg a római katolikus vagy éppen a református egyházhoz segítségért, de ők ebben nem illetékesek. Ők, amiben nem látják a szerepüket, abban nem is igyekeznek különösebben dolgozni.

(13.40)

Ha már az önök szeretve tisztelt vezére most éppen jelentéstevő pozícióban elment, ugye, az orosz cárhoz, akkor kíváncsi lennék arra, hogy vajon esetleg eszébe jut-e megemlíteni - bár a miniszterelnök úr sajnos nem túl érzékeny az agrárium problémái iránt -, hogy a magyar-orosz kapcsolatoknak nem feltétlenül Paks II. kapcsán lenne a legnagyobb értelme, hanem ha már értelme lenne ezt a kapcsolatrendszer egy kicsit felpozícionálni vagy azt az izzószálat kicsit hevíteni, akkor az pontosan az agrárkapcsolatok kérdése. Tudom, hogy ez nem önöktől függ, embargók vannak, nemzetközi tilalmak. De adott esetben, ha fordul a világ, mert a szeretve tisztelt vezetőjük jövő májusban erre számít, 9-10 hónap van hátra, tisztelt hölgyeim és uraim, akkor érdemes lenne esetleg előkészíteni azokat a lehetőségeket, amelyekre egyébként tisztességes keretek között számíthatnának Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, akár Somogy megye és más megyék mezőgazdasági termelői, főleg a kis és közepes családi gazdaságok, hogy ne a felvásárló maffiának legyenek kiszolgáltatva, és ne 18 forintos léalmával kelljen számolniuk és 60 forintos étkezési almával, amely 60 forintos étkezési almát több száz forintos darabáron adnak el a multik. Tudom, hogy uniós tilalom van az úgynevezett védett áruk kapcsán, tudom, na de, ha valamiért, akkor ezért érdemes lenne szabadságharcot folytatniuk. Na de, hát ahhoz bátorság is kellene meg, tudják, egyfajta elkötelezettség. Én tudom, hogy Béla bácsiban ez megvan. Én nem kételkedem abban, hogy ő elkötelezett ez iránt az ügy iránt.

Itt az újabb lehetőség egyébként, egy új miniszter került pozícióba. Ő ilyen értelemben tiszta lappal indul előttünk. Nagyon bízunk benne, hogy ebből minél többet megvalósít. Valóban neki még van némi tekintélye a mi szemünkben. Bizonyítson! Reméljük, hogy bizonyít és nem ellenbizonyít ezzel kapcsolatban. Az orosz kapcsolatokat a felvásárlási árak javítása, az értékesítési lehetőségek megteremtése érdekében érdemes lenne erőltetni. Ha valami, ez nagyon népszerűvé tenné önöket a magyar parasztság szemében.

Az egyik legnagyobb probléma, ami nem csak a fővárost és nem csak az építőipart és a vendéglátóipart érinti és sújtja, a munkaerőhiány problémája. Képzelmük el, hogy Budapesttől közel 300 kilométer távolságra, a keleti határ szélén a munkanélküliség és a munkaerőhiány együtt vannak jelen. Ennek nemcsak az elvándorlás, a kivándorlás az egyik fő oka, hanem az önkéntes által nagyon rosszul megszervezett közmunka. Hozzáteszem megint biztonsági betétként, nehogy félremagyarázzák a szavaimat, a Jobbik nem közmunkaellenes. Nem azt mondjuk, hogy be kell tiltani vagy meg kell szüntetni a közmunkát. Azt állítjuk, hogy szükség van rá, de jelentősen át kell alakítani - mert sok esetben leszoktatja a munkáról az alacsonyabb státuszú rétegeket - úgy, hogy meg lehetne már most is teremteni a lehetőségét, a jogi keretei megvannak annak, hogy a közmunkás az ideny-munka, a szezonmunka idejére fizetés nélküli szabadságra megy, alkalmazásba kerül a gazdánál, nem szakad meg a jogviszony a közmunka tekintetében, jogfolytonosan fennmarad, amikor az idenymunka véget ért, szépen visszamegy, a kecske is jóllakik, a káposzta is megmarad.

Igen ám, csak ez a gyakorlatban nem így néz ki. Ennek a közmunka gyakorlati megszervezésében vannak az okai, meg annak, hogy egész egyszerűen a munkavállalókat is olyan szinten elrontották, hiszen könnyű szavazóbázist jelent sajnos a szegény sorsú közmunkás emberek döntő többsége, hogy úgy próbálnak kedvezni nekik, hogy a gyakorlati megvalósulás során bizony nem nagyon hajlandóak elmenni fizetés nélküli szabadságra, ők szeretnének egyszerre két jogcímen is javadalmazást felvenni. Látva az önkökhöz tartozó családok rablóhadjáratát, ez némileg érthető, hogy éreznek valami erkölcsi felhatalmazást, hogy ha odafent, Pesten lehet az uraknak, akkor vidéken nekünk miért nem jut némi morzsa. Eleve mérgezi a társadalmat, ami az elmúlt 30 évben ebben az országban történt.

De a lényeg, hogy ha ezt nem fogják megszervezni, akkor a munkanélküliséggel leginkább sújtott vidékeken a munkaerőhiány olyan lesz, hogy lehet, hogy már jövőre meg fogjuk érni azt, hogy a gyümölcsök még szenteste is a fán lesznek, mert nem lesz, aki leszedje. Ez nem a nagygazdaságok, hanem a kis és közepes családi gazdaságok számára is elképesztő problémákat fog okozni.

Tudják jól, hogy generációs problémák vannak a mezőgazdaságban. A fiatalok közül nagyon kevesen akarják átvenni ezt a nagyon szép, de nagyon nehéz, nagyon embert próbáló hivatást, hiszen ez egy hivatás, nem csak egyszerű munkahely vagy foglalkozás. Mind szellemileg, mind fizikailag elképesztő, átlag fölötti képességet kíván, ha az ember ezt jól akarja csinálni. Ha a mostani generáció, amely leginkább a hatvanas vagy a hetvenes éveit tapossa, kiöregszik vagy eltávoznak közülünk, akkor ki fogja ezt a nemes hivatást továbbvinni?

Mindazokkal, amiket elmondtam, ha nem tudják megoldani, a felvásárlástól a pályázati rendszeren át a munkaerőhiányig, sorolhatnám, nem akarom ezt még egyszer megismételni, akkor a maradék népeség-megtartó képessége is elvész a vidéknek. Ha ezek a gazdák, miután az életkedvük is lassan elmegy, nem csak a termeléshez való kedvük, leteszik a lantot (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letel-tét.*), akkor gyakorlatilag a vidék még megmaradt munkahelyteremtése is meg fog szűnni, és akkor újra fogjuk termelni a közmunkát és az azzal kapcsolatos reménytelenséget. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padso-raiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Turi-Kovács Béla képviselő úr, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, ma itt, a Ház falai között vagy azon kívül kevesen vannak, akik a szövetkezésről többet beszéltek, mint én, itt belül és kívül. Sokszor elmondtam, és újra elmondom, hogy szövetkezés nélkül sem a szükséges tőkekoncentráció, sem az a fajta munkamegosztás, amire szükség van, aligha jöhet létre. Pusztító erővel van jelen, ez tény, a magyar társadalomban mindaz, amit belevittek egy kolhoz tudattal. Csak közösen tudjuk ezt a magyar társadalomból száműzni és megértetni, hogy közös érdek a szövetkezés. Ugyanígy van még számos kérdésben. De kérdezem én igen tisztelt jobbikos képviselőtársaimtól: nincs itt valamilyen műfajzavar? Ez az, amit most itt hallunk, nem egy politikai vitanap része? Hát jöjjön politikai vitanap, álljunk oda, mondjuk el azt, amit a magyar mezőgazdaságról, a magyar vidékről gondolunk, tegyük meg az indítványokat, de tessék mondani, karácsony szentestéjén kell elmondani mindazokat a bajokat, amelyek egy családban, mondjuk, tényleg léteznek, vagy akkor valami olyasmire készülődünk, amely mindannyiunknak örömet okozhat?!

Arról van szó, hogy amikor egy olyan emléknapot szeretnénk, amely az egész magyar társadalmon belül elfogadott, akkor talán egy kicsikét, egy nagyon kicsikét felül kellene emelkedni mindazokon a mindennapos, egyébként létező, többnyire létező politikai gondokon, amelyekkel mindannyian szeretnénk talán foglalkozni majd egy politikai vitanap keretein belül. Én ismételtén azt kérem, hogy ez a nap hadd legyen annak a napja, amikor a magyar földművest megpróbáljuk arra a piederstálra emelni, amelyet már réges-régen megérdemelt. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik, két percben!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Turi-Kovács Béla szavaira szeretnék reagálni, hogy szerintem ezeket

egy Fidesz-frakcióülésen kellene elmondania. Örülök, ha ön sokat beszélt a szövetkezetekről, de azért akkor a munkáját próbálja meg egy kicsit a képviselőtársaira is rábízni, próbálja egy kicsit őket noszogatni ez ügyben, mert 2010 már nagyon régen volt. Valóban, ahogy ön is elmondta, jelenleg az európai uniós köztöttségek és a szabadkereskedelmi megállapodások tengerében nagyon más lehetősége nincs is a magyar vidéknek és mezőgazdaságnak, csak ha ezeket a modelleket komolyan vesszük, újraértelmezzük, jogi alapokat adunk neki és persze mellé forrásokat is biztosítunk.

Én is örülnék, ha csak fennkölt szavakban kellene most a magyar családi gazdaságok és a földművesek helyzetéről beszélni, de azért ne hallgassuk el a valóságot, mégiscsak ellenzéki képviselők vagyunk. Azzal kezdtük mindannyian, hogy természetesen támogatjuk ezt az emléknapot, egyetértünk annak a tartalmával, indoklásával és a szükségszerűségével is. De az már engedtessek meg itt, a magyar parlamentben, hogy elmondjuk azokat a kritikákat és problémákat is, amelyek akadályozzák azt, hogy teljesen őszintén csak az ünnep jellegét vegyük ennek a javaslatnak. Lássuk a tartalmát, és lássuk azt is, hogy Magyarországon családok ezrei, akiket ünnepként kellene hogy ez az emléknep érintsen, miért nem fogják tudni ugyanúgy fennköltten értelmezni ezt a javaslatot, és miért ne képviselnék az ő érdekeiket, hiszen ők küldtek minket ide, az Országgyűlésbe.

Tehát én egyáltalán nem úgy tekintek erre, mintha mi az emléknepnek keresztbe tennénk, vagy éppen megcsúfolnánk az emléknep létét, hanem éppen ellenkezőleg, azért dolgozunk, és azért mondjuk el ezeket, hogy eljőjön majd egy olyan időszak, amikor valóban csak a szépre, a jóra tudunk emlékezni egy ilyen emléknep kapcsán. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most normál szót kérő képviselő felszólalásával folytatjuk. Apáti képviselő urat tájékoztatom, hogy a következő körben tudok neki szót adni kétperces felszólalásra. Varga László képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

(13.50)

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt előterjesztő Képviselőtársaim! Én az előttem szólókhhoz képest jóval rövidebben kívánok ezúttal szólni, és inkább maradnék az előterjesztésnél. Tegnap a Mezőgazdasági bizottság ezt az előterjesztést megtárgyalta, és az a gondolat akkor is megfogalmazódott bennem, hogy amikor 110 éve Nagyatádi Szabó István képviselő lett, itt a Házban oligarchák, földesurak, óriási vagyonnal rendelkező emberek, illetve az ő érdekeiket képviselő voltak elsőprő többségben. Ő mégis komoly erőfeszítéseket tett saját elképzeléseinek a megvalósítása

érdekében, egy olyan korban, amikor a fennálló társadalmi rendet sokan megváltoztathatatlanak gondolták, elsősorban persze az ebből hasznot élvezők, azok a nagyvagyonos emberek, akik itt a Házban is a többséget alkották, illetve az ő érdekeikben eljárók.

Ebben a korban sok versengő elképzelés volt arra, hogy hogy lehet ezt a társadalmi rendet progresszív módon megváltoztatni a sok vidéken élő szegény ember érdekében is. Az a kérdés, hogy jó, előremutató volt-e ekkor Nagyatádi Szabó István elképzelése. A válasz erre röviden: igen. S ugyan egy nagyon rövid időszakban, nagyon korlátozottan kapott lehetőséget arra, hogy az elképzeléseit megvalósítsa, 1920-tól, de mégis kapott, és azt gondolom, hogy az életműve túlmutat az életén, és a XX. század egy jelentős részében meghatározó.

Már lassan száz év, egy évszázad távlatából szerintem azt kell vizsgálnunk, a személye alkalmas-e arra, hogy egy ilyen, az egész nemzetnek fontos emléknep kapcsán az ő születési dátuma egy emléknep legyen. Én azt mondom, hogy vizsgálva az életművét és annak a haladó voltát, a válasz erre is igen. Tehát röviden azt tudom mondani az előterjesztőknek, államtitkár úrnak és az itt lévő képviselőknek, hogy azt fogom javasolni a saját frakciónak, hogy támogassuk ezt az előterjesztést, legyen ez a nap a magyar földművesek számára egy olyan emléknep, amely inkább az egységről és az előremutató elképzelésekről szól, mint a csatározásokról. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czerván György képviselő úr, Fidesz!

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Ahogyan a fegyvert fogók századokon át a külső ellenség ellen védték az országot, a földművelő nép - mint Acsády Ignác A magyar jobbágyság története című nagy munkájában érzékletesen írja - úgy küzdötte a munka terén örökös, tömérék életet fogyasztó harcait a vad természet szilajságával, midőn duzzadó erejének tetemes hányadát arra áldozta, hogy irtsa az erdőt, zabolázza a vadvizeket, fölszárítsa a mocsarakat, ingoványokat, lápokokat, melyek a dús talajt ellepték. Évszázadról évszázadra, soha nem lankadó eréllyel, zajtalan, de hősi kitartással folytatta e dicső feladatát.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy a magyarság a történelem viharaiiban megtarthatta a hazát, azt nemcsak honvédő harcainak, hanem éppoly mértékben termelő munkájának köszönhetette. A mindenkori korkívánatoknak megfelelő államszerkezeti intézmények is önmagukban csak üres váz lettek volna a meghódított föld békés birtokbavétele, a földet művelők nemzedékeinek tettereje és szorgalma nélkül, amelyek nemcsak az ország védelmi képességét biztosították, de alapjaiban a nemzet megmaradásának is legfőbb záloga voltak. Wass Albert szavait szeretném idézni: „Hont foglalni alkalmas a kard, s

annak védelmezésében hasznos is. Megtartani a hont azonban csak kaszával lehet. Kaszával, ekével, izzadásos, becsületes munkával. Hont veszejt, ki másra bízza a munkát.”

Tisztelt Országgyűlés! Ezekkel a gondolatokkal üdvözlöm az előttünk fekvő előterjesztést, amely elfogadásához kérem a támogatásukat, hogy a társadalomnak ezen legfőbb nemzetmegtartó ereje, a földművesek népének megbecsülése önálló formát nyerjen, és ezzel egyúttal egy új fejezetet is megnyissunk a magyar hagyománytörténetben. Köszönöm a figyelmüket, és kérem, hogy fogadják meg korelnök úr, az általam nagyon-nagyon tisztelt Turi-Kovács Béla javaslatát, és ne keverjenek bele ebbe az emelkedett vitába mindenfajta aktuálpolitikát.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Apáti István képviselő úr, Jobbik!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Turi-Kovács Béla Képviselőtársam! Egyrészt van egy praktikus meg egy becsületbeli oka, s legalább még két plusz extra oka annak, hogy én 15 percben felszólaltam, és azt mondtam, amit mondtam. Az egyik, hogy nagyon kevés az ellenzék számára nyitva álló időkeret, felület, lehetőség arra, hogy egy egészséges és normális kritikát ki tudjon fejteni, ugyanis az önök szeretve tisztelt vezére és az ő tetteistársai az elmúlt nyolc évben kizártak, bezártak, elzártak, kitiltottak, betiltottak szinte minden olyan médiát, kigyomláztak, tönkretettek, szőnyegbombáztak minden olyan területet, felületet, ahol elmondhatnánk a véleményünket. És hát, szemesnek áll a világ alapon, természetesen igyekszünk kihasználni azokat a lehetőségeket, amelyeket még kegyeskedett az itteni cár atyuska meghagyni számunkra. Hát nem fogunk egy ekkora ziccet kihagyni! Azért kicsit jobban foci-zunk, mint a magyar focisták, két méterről az üres kaput csak eltaláljuk! *(Szórványos derűlttség.)* Ha ez se sikerülne, ha ilyen szerény képességekkel sem rendelkeznének, akkor mindegy lenne, eltolnánk a biciklit, aztán tényleg nyomás haza almát szedni! Akkor gondolkozhatnánk így is!

A másik pedig egy becsületbeli ügy. Tudják, tisztelt képviselőtársaim, becsületbeli ügynek tekintem, hogy ha már egyszer otthon mi magunk is családi gazdaságként működünk, ez biztosítja a család megélhetését, tősgyökeres paraszti családból származom, akkor ezeket a problémákat, ha már a Jóisten úgy adta, és a választópolgárok hozzásegítettek ahhoz, hogy parlamenti mandátummal rendelkezem, akkor elmondom ezeket a problémákat. S amennyi csak telik a lehetőségünkből vagy az én lehetőségemből, igyekszem javítani az ország egyik legszebb, s egyben legszegényebb, elszegényített, kirabolt környékének a fejlődése, fejlődése érdekében.

Meg az is becsületbeli ügy, hogy behozom, amit Csengerben, Csengerújfaluban, Kocsordon, Mátészalkán, Nyírmadán, Leveleken, Apagyon rám bízta a gazdák az elmúlt hetekben, hónapokban, hogy feltétlenül hozzam be ennek az üzenetét ide, meg településvezetők, nevük elhallgatását kérő településvezetők. Jellemző egyébként, ez csak a fortélyos félelem kapcsán jut eszembe, hogy nem merik vállalni az arcukat, a nevüket és a kritikáikat. Sokszor jelzem nekik, hogy miért nem küldték e-mailt vagy miért nem írtok papír alapon, hagyományosan levelet. Hát, azt ők nem merik, mert kifordítják őket a bundájukból, ha túlságosan kritikusak mernek lenni; tisztelet a kivételnek.

Meg tudják, van egy másik része is a becsületbeli ügynek. Mi úgy érezzük itt nyolc éve, hogy ahogy egy terhes nő, bocsánat, egy állapotos nő, egy áldott állapotban lévő, hogy a legszebben fogalmazzak, kettő helyett eszik, úgy egy jobbikos képviselő legalább kettő helyett dolgozik, az egyéni választókerületekben is, attól függetlenül, hogy országos listáról tudott a többségünk mandátumot szerezni. Bármennyire is nagyon büszkék arra, hogy egyéni mandátummal rendelkeznek, néhányuknak van is erre oka, ezt percig nem vitatom, tehát nem általánosítok és nem a kollektív bűnösség vélelmét próbálom előszedni a középkor homályából, de azért a többségük a megvásárolt szavazatok meg a kampánylogisztika alapján igencsak szerény kellene hogy legyen egyéni mandátumügyben. Ezt már csak zárójelben jegyzem meg. Tehát köztisztviselő bolondok lennénk, már elnézést a kifejezésért, ha ezeket a lehetőségeket itt nem használnánk ki.

(A jegyzői székben Szávay Istvánt Arató Gergely váltja fel.)

És azzal kezdtük, hogy támogatjuk, jó ötletnek tartjuk, és biztos, hogy mindannyian meg is fogjuk ezt szavazni. Ezzel a világon semmi gond nincs. Csak most is úgy tesznek, hogy a kellemetlenségekről ne beszéljünk az emelkedettség okán, seperjük a szőnyeg alá, ismét húzzuk hetekig-hónapokig a problémákat, ne is beszéljünk róluk, mert az úgy jó önöknek.

Azt meg próbálják már egy kicsit végiggondolni, nemcsak az agrárium problémái kapcsán, hanem általában a kormányzásuk kapcsán, hogy önök csak a sikerekért felelősek? Nem sok van belőlük, mondjuk, rövid a felsorolás, de a gondokért, problémákért pedig vissza lehet mutogatni iksz évre vagy évtizedre? Hát hogy van ez, tisztelt hölgyeim és uraim? A kilencedik évüket kezdik meg megszakítás nélkül, harmadszor nyertek kétharmadot, öt évig folyamatosan kétharmaduk volt, most körülbelül fél éve lassan már megint két harmaduk volt, hát akkor kire, mire mutogatnak? Vagy amikor hirtelen probléma alakul ki, akkor a nemzetközi helyzetre meg az Európai Unióra hivatkoznak?

Hát ott kellene ketrecharcosnak lenni, odakint, amikor a magyar parasztság megvédéséről lenne szó,

amikor piacszerzésről lenne szó, ott kellene rugdosni a combosokat Brüsszelnek! Úgyhogy én nagyon kérem önöket arra, számíthatnak egyébként ránk minden olyan esetben, amikor normális, a kis- és középaraszság érdekeit szolgáló javaslatok jönnek be, hogy szedjék össze a gondolataikat, rendezzék sorba, és az emléknapi megszavazása után soványdisznóvágtában kezdjük hozzá az általam is felsorolt problémák megoldásához, annak érdekében, hogy a magyar vidék ne ürüljön ki, mert nincs időnk még egy ciklust meg még egy ciklust tologatni, halogatni. Nincs.

(14.00)

A legősibb és legszebb mesterséggel, hivatással fel fognak hagyni a magyar parasztok, mert egész egyszerűen nem fogja nekik megérni. És nem fogják már sokáig benyelni azt, hogy verejtékes munkájuk gyümölcsét bűnözők arassák le. És nem azért dolgoznak, vegyék tudomásul, nem azért akarnak dolgozni, hogy estére, a nap végére jól elfáradjanak, és ezzel elégedetten hajtsák álomra a fejüket. Úgyhogy ezután hajrá, veselkedjünk neki, és kezdjük meg már az őszi során megoldani ezeket a problémákat, hogy jövőre egy sokkal kedvezőbb helyzetről tudjunk beszámolni! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselők! Néhány másodperces hezitálásom oka az, hogy idáig jelentkezett egy képviselő úr, aki azóta nem jelentkezik, következésképpen nyilván mondanivalója okafogyottá vált, vagy legalábbis azt nem akarja elmondani. Mind ezt azért mondtam ilyen hosszan, hogy fölkészüljek arra, hogy lezárjam a napirendet. *(Derűtség.)*

Mínt hogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, formailag is meg kell kérdeznem még egyszer, kíván-e még valaki szólani. A kormány nevében államtitkár úr jelentkezik. Parancsoljon! Őné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Teljes mértékben egyetérték azokkal a képviselőtársaimmal, akik támogatólag szölkáltak, és természetesen az ellenzéki pártok képviselőinek is köszönjük azt a támogatást, amit kinyilvánítottak. De azt hiszem, egyetlen olyan ellenzéki képviselő úr volt, aki talán a legkorrektebben fogalmazta meg ennek a napnak a jelentőségét, és az ő ellenzéki felszólalásával, úgy gondolom, a legkézenfekvőbben nyilatkozott. Ő nem volt más, mint Varga László képviselő úr.

Már csak azért is, mert megértem az ellenzéki pártból, a Jobbikból azokat a felszólalókat, akik elmondták személyes tapasztalataikat, elmondták azokat a gondolatokat, amelyeket ők látnak, netalántán még tapasztalnak is. De egyet azért szeretnék az önök figyelmébe ajánlani. Ma az Agrárminisztériumban, az

agrárirányításban, úgy gondolom, komoly szemléletváltás történt, és ezt nem véletlenül mondom. Az Agrárminisztérium vezetésében egyre többen vagyunk azok, akik azért ismerik a vidéket. Nem mintha eddig nem ismerték volna, de onnan jöttünk. Tehát ezeknek a problémáknak egy részét, amelyeket önök fölvetnek, én sarkítottak érzek. Gondolom, azért is mondják, hogy még erősebb legyen ebben a parlamentben a hang. Azért, mint vidéki képviselő, ugyanúgy járom a választókörzetemet, most már államtitkárként járom az országot is, és azért érzek egy bizonyos bizalmat, érzek egy bizonyos, azt is mondhatnám, meglepőedséget, amit természetesen nem szabad túlértékelnünk. *(Dr. Apáti István: Kegyelmi állapot.)* De ezt nem annak venném. Azért szakmailag ennél többre értékelem azokat a hangokat, amiket megkapunk.

Az, hogy Szabolcsban vannak nehéz helyzetek, van az almaültetvényeseknek, gyümölcsstermelőknek ilyen problémájuk, sajnos mindannyian tudjuk, de úgy gondolom, nem ennek a napnak a feladata, hogy ezeket a kérdéseket most részletesen megvitassuk. *(Magyar Zoltán: Elmúlt 8 év.)* Az, hogy elmúlt 8 év, tisztelt képviselő úr is tudja nagyon jól, hogy számtalan lehetőség, alkalom volt arra, hogy akár egy agrár-gazdaságról szóló jelentés, akár más témakörben, földtörvény módosításakor, törvények módosítása során mindenki, mindannyian elmondhattuk a véleményünket. Szerintem lesz is erre még nem kevés alkalom, mivel az agrártárca törvényalkotási programjában, azt hiszem, az őszi folyamán többször elmondhatják.

Még egyszer kérem önöket, hogy a mai benyújtott törvényjavaslatot próbáljuk minél tisztességesebben, méltón elfogadni, és majd azon alkalmakkor ezekről a kérdésekről tárgyaljunk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mínt hogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, az általános vitát lezárom.

Tájékoztatom önöket arról, hogy az előterjesztőnek joga van most válaszolni a vitában elhangzottakra. Megkérdezem Turi-Kovács Bélát, az előterjesztők nevében kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy nem. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **EUROFISH Nemzetközi Szervezet létrehozó Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásiig. A kormány-előterjesztés T/1356. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét megadom a szót államtitkár úrnak, Farkas Sándor képviselő úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az eredetileg közép- és kelet-európai fókuszú, a FAO-val és az Európai Unióval is szorosan együttműködő EUROFISH nemzetközi szervezethez történő csatlakozás és az annak tevékenységében való aktív részvétel világszínvonalra emelheti a magyarországi édesvízi akvakultúrás haltermelést. Az e szervezethez való csatlakozásunk terve nem mai keletű, ugyanis Magyarország a EUROFISH megalakulását eldöntő 2000. évi meghatalmazotti konferencia résztvevője volt, ahol ki is nyilvánította csatlakozási szándékát, azonban mindeddig nem ratifikálta a szervezethez való csatlakozását.

A EUROFISH a FAO egy korábbi projektjéből fejlődött ki, eredetileg azzal a céllal, hogy szolgáltatásával segítse az EU-tagjelölt országokat az EU halászati követelményrendszerének átvételében. Később a szervezet mandátuma további feladatokkal is bővült, így jelenleg főként az információterjesztés, a tagországok gazdasági szereplőinek promóciója és ágazati projektek támogatása terén nyújt segítséget a tagországoknak. Kéthavonta megjelenő szakmai folyóiratában, a EUROFISH Magazinban ismertetőket, tájékoztató és promóciós anyagokat jelentet meg a tagországok halgazdálkodásáról, ami segíthet abban, hogy javítsuk a magyar halgazdálkodási ágazat európai láthatóságát, eljuttassuk a számunkra fontos üzeneteket az európai szakmai közvéleményhez.

A konkrét események, hírek mellett 10-20 oldalas átfogó anyagokat is megjelentet az országok halgazdálkodásáról, amelyekben megszólaltatják az ágazat kormányzati és gazdasági szereplőit is. Ezekben az anyagokban nagy nemzetközi promóciós potenciál van. Alkalmassak arra, hogy széles körben megismertessék a hazai halgazdálkodási ágazat sikereit, üzleti és befektetési lehetőségeit. A EUROFISH Magazin és a szervezet honlapja segíthetik a 2020 utáni halászati és akvakultúra-támogatások érdekében folytatott erőfeszítéseinket, fórumot biztosítva az olyan közös állásfoglalások közzétételéhez is, mint például a nemrég magyar kezdeményezésre tíz ország által aláírt nyilatkozat az édesvízi akvakultúra támogatásának fontosságáról.

A EUROFISH segíti a tagországok cégeinek megjelenését is a fontosabb nemzetközi szakmai kiállításokon és vásárokon, ez a lehetőség hazánk számára is nyitva áll, így a magyar halgazdálkodási ágazat megjelenhetne olyan rendezvényeken, amelyek fontosak lennének a hazai halak és haltermékek promóciója miatt, de amelyeken a magas költségek eddig meggátolták a részvételt. A EUROFISH a tagállamok igényei szerint és felkérésre további szolgáltatásokat is nyújt, piackutatásokat végez, konferenciákat, workshopokat, szemináriumokat, találkozókat szervez, szakmai kiadványokat jelentet meg, valamint segíti a tagországok szakigazgatását halgazdálkodási, akvakultúra-,

kereskedelmi, marketing-, élelmiszer-biztonsági és minőségügyi projektek előkészítésében és a rájuk vonatkozó információk terjesztésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fenti előnyök felismerése azt eredményezte, hogy az eredetileg közép- és kelet-európai fókuszú EUROFISH tagjainak száma az alapítás óta folyamatosan növekedett, és mára a nyugat-európai országokra is kiterjed.

(14.10)

A szervezetnek jelenleg 12 tagja van, amelyek között ott vannak az európai kontinens akvakultúrájában leginkább meghatározó államok is. Magyarország csatlakozása jelentősen segítené a hazai halgazdálkodási szakigazgatás európai érdekérvényesítő képességét, a hazai termelők láthatóságát, az ágazat számára előnyös projektekhez való hozzáférést, valamint nemzetközi hálózatépítési lehetőségeinket.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal, szavazatukkal támogassák az EUROFISH nemzetközi szervezetet létrehozó megállapodás kihirdetését és ezzel Magyarország csatlakozását a szervezethez. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz vezérszónoka, Pócs János képviselő úr kap szót. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy Magyarország csatlakozzon az EUROFISH szervezethez. Ez elősegíti, hogy a világszínvonalba emeljük hazánk édesvízi akvakultúrás haltermelését.

Ahogy a miniszterhelyettes úr is mondta, az EUROFISH a közép- és kelet-európai halászat fejlesztéséért létrehozott nemzetközi szervezet, amely szorosan együttműködik az Európai Unióval és a FAO-val, vagyis az ENSZ Élelmiszerügyi és Mezőgazdasági Világszervezetével.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk már az EUROFISH megalakulását eldöntő 2000. évi meghatalmazotti konferenciának résztvevője volt, ahol nyilvánította a csatlakozási szándékát, azonban a csatlakozáshoz kapcsolódó ratifikálásra még akkor nem kerülhetett sor. Az EUROFISH a FAO egykori korábbi projektjéből fejlődött ki, eredetileg azzal a céllal, hogy szolgáltatásával segítse az EU-tagjelölt országokat az EU halászati követelményrendszerének átvételével. Később a szervezet mandátuma további feladatokkal is bővült, így jelenleg főként az információterjesztés, a tagországok gazdasági szereplőinek promóciója, az ágazati projekt támogatása terén nyújt legnagyobb segítséget a tagországoknak.

Az EUROFISH havonta megjelenő szakmai folyóirat, magazin, amelyben ismertető, tájékoztató, promóciós anyagok jelenhetnek meg a tagországok halgazdálkodásáról, ami segíthet abban is, hogy javítsuk a magyar halgazdálkodási ágazat európai láthatóságát, eljuttassunk számunkra fontos üzeneteket az európai szakmai közvéleményekhez, a konkrét események, hírek mellett 10-20 oldalas átfogó anyagok is megjelenhessenek az országok halgazdálkodásáról, amelyekben megszólaltatják az ágazat kormányzati és gazdasági szereplőit is. Ezekben az anyagokban nagy nemzetközi promóciós potenciál van, alkalmasak arra, hogy széles körben megismertessék a hazai halgazdálkodási ágazat sikereit, üzleti és befektetési lehetőségeit.

Az EUROFISH magazin és a szervezet honlapja segítheti a 2020 utáni halászati akvakultúra támogatása érdekében folytatott erőfeszítéseinket, fórumot biztosítva olyan közös állásfoglalások közzétételéhez, amelyek - például a nemrégiben magyar kezdeményezésre tíz ország által aláírt nyilatkozat - az édesvízi akvakultúra támogatásának fontosságáról szólnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az EUROFISH a tagállamok igényei szerint felkérésre további szolgáltatásokat is nyújt, piackutatásokat végez, konferenciákat, workshopokat, szemináriumokat és B2B-, business-to-business-találkozókat szervez, szakmai kiadványokat jelentet meg, valamint segíti a tagországokat a szakigazgatási, halgazdálkodási, akvakultúra-, kereskedelmi, marketing-, élelmiszer-biztonsági és -minőségügyi projektek előkészítésében, a rájuk vonatkozó információ terjesztésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az EUROFISH sikere azt eredményezte, hogy az eredetileg közép- és kelet-európai fókuszú EUROFISH tagjainak száma az alapítás óta folyamatosan növekedett, és mára a nyugat-európai országokra is kiterjedt. A szervezetnek jelenleg 12 tagja van: Albánia, Dánia, Észtország, Horvátország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Norvégia, Oroszország, Románia, Spanyolország, Törökország, amelyek között ott vannak az európai kontinens akvakultúrájában leginkább meghatározó tagállamok is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk csatlakozása jelentősen segítheti a hazai halgazdálkodási szakigazgatás európai érdekérvényesítő képességét, a hazai termelők láthatóságát, az ágazat számára előnyös projektekhez való hozzáférést, illetve a nemzetközi hálózatépítés lehetőségét. Ezen gondolatok jegyében kérem tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslat elfogadását.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Öné a szó, parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr!

Azért élek most a vezérszónoki jogommal és beszélek a pulpitusról, hogy ne kelljen önnek háttal ezt megtennem, azonkívül pedig ez az első vezérszónoki felszólalásom itt a parlamentben.

A törvényjavaslattal egyetértek, azt támogatom. A Közép- és Kelet-európai Halászat Fejlesztéséért elnevezésű nemzetközi szervezet, más néven EUROFISH -megállapodás 3. cikkében található célok, úgymint a tagok közötti szakmai és gazdasági együttműködés elősegítése, a halászati erőforrásokban rejlő lehetőségek maximális kihasználása, a magánszektor beruházásainak előmozdítása, hozzájárulás a kereskedelem ösztönzéséhez, valamint a régió belüli és külső exportlehetőségek maximális kihasználása mindmind ösztönzik a magyarországi halgazdálkodás és akvakultúra fejlesztését. Erre szükség is van, mert mint ahogy az EUROFISH -megállapodás is fogalmaz, nemzeti fejlődésünk alapvető ágazatáról van szó.

Itt szeretném mindjárt megjegyezni azt az örömteli változást, hogy a magyar emberek halfogyasztása az utóbbi időben növekvő tendenciát mutat. Ebben bizonyára a halhús áfatartalmának 5 százalékra csökkentése is szerepet játszott. Az alig 6 kilogramm/fő éves átlagos halfogyasztásunk, amibe beleértendő az importált tengeri halak, mint például a hekk és az úgynevezett seafood is, még így is messze van a 24 kilogramm/fő éves európai uniós átlaghoz viszonyítva. Sajnálatos módon azt is meg kell jegyezni, hogy az export-import mérlegünket tekintve sem állunk jól. 30 millió euró értékben importálunk halat az országba, és csupán 10 millió euró értékben adunk el külföldre. Könnyen megállapítható tehát, hogy a magyarországi halfogyasztást ösztönözni, a halgazdaságunkat pedig a továbbiakban is fejleszteni szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Mi történt ezzel szemben? 2015 májusában megszűnt a kereskedelmi célú halászat a természetes vizeinken. Ki kell mondani: ez egy politikai döntés volt, amely egyértelműen a horgásztársadalomnak kedvezett. Ennek a döntésnek voltak és vannak károsultjai. 200 halász család veszítette el a megélhetését, és ők a mai napig nem kaptak semmilyen kompenzációt. A társadalmi béke kedvéért véleményem szerint felelősséget kellett volna vállalni a kormánynak a szakmájuk gyakorlásától megfosztottak kárpótlásában és egyúttal halászati eszközeik megvásárlásában. Félő ugyanis, hogy ezek a bajba jutott emberek korábbi munkaeszközeiket idővel pénzzé teszik, és a jövőben rapszicok fognak ezekkel illegálisan halászni.

A természetes vizeinkből, így többek között a Dunából, a Tiszából és a Balatonból hálóval kifogott halat jelenleg nem lehet kereskedelmi forgalomba hozni. Somogy megyei képviselőként ki merem jelenteni: a vicc kategóriája, hogy a Balaton-parti éttermekben, halsütődékben 2013 decembere, a balatoni

halászat betiltása óta nem lehet balatoni halat kapni. Turisztikai és országimázs szempontból is elfogadhatatlan, hogy a térségben lakók és az idelátogató vendégek nem fogyaszthatnak a jó minőségű, kulináris élményt nyújtó balatoni halból. Nem véletlen, hogy pár évvel ezelőtt maga Orbán Viktor miniszterelnök úr is hangot adott felháborodásának az ügyben. A kormány azóta lépett, és lehetővé tette, hogy a balatoni halgazdaság ma már árulhasson balatoni eredetmegjelölésű halat.

(14.20)

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom a figyelmet, hogy ez a szemfényvesztés tipikus esete. Ezek a halak ugyanis nem a magyar tengerből származnak, hanem a Balaton vízgyűjtő területén található tógazdaságokból.

De visszatérve eredeti témánkra, a EUROFISH-megállapodásra és az abban célként meghatározott, a halászati erőforrásokban rejlő lehetőségek maximális kihasználására, ha már erről beszélünk, javaslom, hogy induljon el egy szakmai alapú párbeszéd azzal kapcsolatban, hogy első lépésben legalább a tóban található úgynevezett invazív fajok - az ezüstkárász, a busa, a törpeharcsa és az angolna - kereskedelmi célú halászata legyen megteremtve. Ezek a nem őshonos, biológiailag káros, ám megfelelő módon elkészítve igen ízletes fajok kihalászára a tóból különösen ajánlatos. Közülük ugyanis némelyik táplálékkonkurenciája a rendkívül kedvelt süllőnek, némelyik pedig kifejezetten zavarja a horgászok rekreációját. Ki merem mondani tehát, hogy mind a horgászok, mind a halászok, mind a balatoni turizmus-vendéglátás érdeke, hogy tudjunk fogyasztani az imént felsorolt halfajokból.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik Magyarországért Mozgalom kitűzött célja a magyarországi halfogyasztás növelése és az egészséges táplálkozás népszerűsítése. Megállapítható ugyanis, hogy azok az emberek, akik számottevően több halat esznek, számottevően tovább is élnek. A EUROFISH-megállapodás közvetett módon ezt a célt is szolgálja, ezért javasolni fogom a Jobbik-frakciónak, hogy támogassa azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Normál szót kérő felszólaló Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy bár Steinmetz Ádám képviselőtársam vezérszónokijában elmondta, fogjuk támogatni ezt az egyezményt, de tényleg ki kell emelni néhány dolgot, amit sajnálatos módon a magyar hallal kapcsolatban a kormányzat nem lépett meg, pedig igazán szükség-szerű lenne.

Hallottuk azokat a brutális különbségeket, ami az európai átlag halfogyasztás és a magyar között található. Ha minden évben képesek lennénk csak egy kilogrammal éves átlagban növelni a magyarok halfogyasztását, akkor is 18 évbe kerülne, míg utolérnénk az európai átlagot. Ezt különösen azért szomorú magyar képviselőként elmondani, mert nem innen indultunk. Tehát ha megnézzük akár a kétszáz évvel ezelőtti beszámolókat vagy a még korábbiakat, az átlag magyar ember fehérjebevitelét döntő részben egyébként a tojás és a tej mellett éppen a hal adta, tehát igenis megvannak azok a népi receptek és egyáltalán szokás is, amire alapozva talán képesek lennénk ezt az alacsony, 6 kilogramm/éves halfogyasztást feltornászni. Ennek valóban pozitív első lépcsője lehet az áfacsökkenés, de ennél sokkal-sokkal több kell.

Csak gondoljunk bele abba, hogy például egy átlagos halásztelepülés a Duna vagy a Tisza partján ha kifogott annak idején egy nagyméretű tokot, abban annyi ikrát talált, azaz annyi kaviár-alapanyagot talált, ami az éves adóbevételét fedezte. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy ezek gyakran 4-5-6 mázsás halak voltak, tehát felért egy komoly disznóvágás-sorozattal a falu életében, ha mondjuk, egy ilyen tokot kifogtak, és igenis múlik ez a magyar kormányon is, hiszen lehetőség lenne nemzetközi tárgyalásokba kizdeni a tekintetben, hogy mondjuk, a Vaskaput mikor leszünk képesek átalakítani olyan formában, hogy ezek a tokfélék újra képesek legyenek felúszni a tengerből, a Fekete-tengerből, és képesek legyenek a Tiszaháton vagy éppen a Szigetközben ikrázni, és ezáltal újra minőségi életet és lehetőséget vinni ezekbe a folyókba.

Szintén sokat kell beszélnünk a magyar halról már csak azért is, mert a tengerek gyakorlatilag kiürültek, és ott is most már a különböző ketreces tartási technológiák biztosítják azt a halmennyiséget, amit megtalálunk, de hát minket ez nem vigasztal. Sokkal jobb lenne, ha a behozott tengeri hal konkurenciájaként egyre inkább érdemben megjelenhetne a magyar hal a táplálkozásunkban.

Szintén elhangzott az invazív fajok helyzete. Én sem győzöm aláhúzni azt, hogy túl a horgászok helyzetén és aggodalmain, micsoda természetkárosítást okoz az a rengeteg invazív faj, ami megjelent, és már nyilván a szárazföldön is szembetűnő, de a vizeinkben fokozottan, a halak, a puhatestűek, a rákfélék, de most már a kételtűek tekintetében is. És itt, a halaknál tudunk a leginkább legcélravezetően fellépni, pontosan a halászat ilyen jellegű használata mellett, aminek aztán persze kereskedelmi haszna is lehetne, természetesen. De itt legfőképpen, hangsúlyozom, az invazív fajok visszaszorítására szeretnénk felhívni a figyelmet, vagy akár ikrázóhelyek létrehozatalára, megteremtésére is. Nagyon sokszor elég annyi, hogy egy természetes vízhez hozzákapcsoljunk egy korábban leválasztott holtágat, és már képesek vagyunk a térség halainak olyan ikrázóhelyet teremteni, amely aztán egy

önfenntartó rendszerbe csap át. Rengeteg jó tanulmány és szakdolgozat témája ez, érdemes innen is meríteni.

És ha már halfogyasztás, azt sem szabad elhallgatni, hogy azért sokat változtak a XXI. századi igények is. Tehát ma már nem azt a kort éljük, amikor valaki bemegy egy nagy bevásárlóközpontba, és jellemzően szívesen vásárol élő halat. Tudom, hogy itt a jogszabályi lehetőségek is jelentősen szűkültek, és ez így is van rendjén, mert ahogy mondtam, változtak az igények. Tehát igenis az ma már teljesen evidens egy átlag háziasszonynak, hogy ha bemegy egy-egy ilyen kereskedelmi lánchoz, akkor ott megkapja a feldolgozott, előkészített magyar halat, olyan filé formájában akár, hogy egy konkrét példát mondjak, amely nem tartalmaz szálkát, vagy olyan elődolgozott formában, amit sajnos a tengeri halaknál megkapunk - mondjuk, például a konzervet hadd mondjam vagy a pasztát, kenyérrre kenhető pasztát példaképpen -, és a magyar halaknál nem nagyon. Talán egy győri próbálkozás van, ami előremutató, de sokkal inkább állami forrásokkal kellene támogatni, és az élelmiszeripar más területeihez hasonlóan itt is arra hívnám fel a figyelmet, hogy adjunk lehetőséget arra, hogy a kis és közepes, magyar tulajdonú élelmiszer-feldolgozó üzemek ki tudják bontani a szárnyaikat, és igenis magyar halalapanyagból XXI. századi értelemben is értelmezhető élelmiszereket, előkészített alapanyagokat tudjanak gyártani.

Ez lehet az, ami biztosítja számunkra azt, hogy legalább ezt az éves, egykilónkénti/fő halfogyasztási többletet elérjük; enélkül nem fog menni. Ugyanúgy, ahogy ma már nem divat az, hogy kimegyek a piacra és veszek egy csirkét úgy élve, és hazaviszem, megkopasztom, elvágom a torkát és feldolgozom; ugyanúgy a halnál sem elfogadható, és nem divat már az, hogy haza kelljen vinnem szatyorban azt az élő állatot - ami ráadásul felvet egyéb állatvédelmi aggályokat is -, majd husággal agyonverem, pikkelyezem, és nekiálllok feldolgozni. Ez egész egyszerűen nem működik, és nem követtük le, nem hagytuk, hogy lekövesse az ágazat ezt elődolgozott élelmiszer formájában.

Tehát szeretném, hogy ha már erről a nemzetközi egyezményről van szó, akkor ezekre a kérdésekre is kitérnénk, és itt is felhívánk a figyelmet ezekre a hiányosságokra. Arra biztatjuk a kormányt, hogy mondjuk, a következő évi költségvetésbe fogadja be az ez irányú módosító javaslatunkat. Mert egyébként minden évben nyújtunk be ilyeneket, és akkor majd ezt a nemzetközi egyezményt is talán kicsi tartalommal fel tudjuk tölteni, és büszkén tudunk majd az eredményeire visszagondolni néhány év múlva. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével?

(Senki sem jelentkezik.) Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt, azt hiszem, a kormány nevében megköszönhetem, hogy támogatásukról nyilatkoztak a törvénnyel kapcsolatban, de azt azért szeretném ismételtelen elmondani, hogy értem az önök buzgóságát és aktivitását ezen a területen, de ez a törvény megint nem erről szól, amiről önök itt jelen pillanatban beszéltek. Az természetes, hogy a halfogyasztás ösztönzése és a minél szebben-jobbán feldolgozott haltermékek kerüljenek a pultra, ebben nincs vita közöttünk, ezt szeretném mondani, de nem ennek a törvénynek a tárgya.

Ennek a törvénynek, ahogy láthatták, egy angol szövegezésből átfordított, a 2000-es évek elején elfogadott törvény, amit mi szeretnénk ma igazából a parlament elé vinni. Amiket önök javasolnak, élő problémák, ezeket elfogadom, de nem ennek a törvénynek a tárgyát képezik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(14.30)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Táj Egyezményt módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről és a Firenzében, 2000. október 20-án kelt, az Európai Táj Egyezmény kihirdetéséről szóló 2007. évi CXI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1355. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként az Agrárminisztérium államtitkárának, Farkas Sándor képviselő úrnak, előterjesztőnek adom meg a szót. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Magyarországon 2008. február 1-jén lépett hatályba az Európai Tanács európai táj egyezménye. Célja, hogy elősegítse a táj védelmét, kezelését és az európai tájtervezést, illetve hogy tájvédelmi kérdésekben az európai együttműködést megszervezze. Iránymutatást tartalmaz az ezzel kapcsolatos jogkörök lehetséges megosztását illetően, felhívja a figyelmet a képzési feladatok fontosságára, valamint előírja, hogy az érdekelt felek aktív részvéte-

lével a magyarországi tájakat számba vegyék, értékeljék és regisztrálják ezek állapotának későbbi esetleges változásait.

Ez volt az első olyan nemzetközi egyezmény, amely kizárólag a táj védelmével, kezelésével és továbbfejlesztésével foglalkozik. Az egyezmény a tagok teljes területére vonatkozik, és kiterjed a természetes, rurális, urbánus és elővárosi területekre, amelyekbe beletartozik a föld, az állóvizek és a tengerek területe is. Az Európai Tanács miniszteri bizottsága 2016. június 15-i ülésén jóváhagyta a kulturálisörökség- és tájvédelmi szakértői bizottság és az illetékes döntéselőkészítő csoport által is megvizsgált jegyzőkönyvet. A bizottság döntése alapján a jegyzőkönyv nyitva áll az egyezmény részes államai számára megerősítésre, elfogadásra vagy jóváhagyásra. A jegyzőkönyv 2018. augusztus 1-jén lépett hatályba.

A jegyzőkönyv a részes felek számára új kötelezettséget nem ír elő, tartalmi módosítást nem vezet be, az egyezmény területi hatályát terjeszti ki, megnyitva azt nem európai államok részére és az Európai Unió felé. Ezzel összefüggésben megváltozik az egyezmény neve: Európai Tanács tájegyvezménye. Az egyezmény végrehajtásáról a természetvédelemért felelős miniszter gondoskodik, a kulturális örökség védelméért felelős miniszterrel egyetértésben, továbbá a területfejlesztésért és területrendezésért felelős miniszterrel együttműködve.

Az egyezmény 6. cikk b) pontjában foglaltak végrehajtása felelősségi körben az oktatásért felelős minisztert érinti, ezért indokolt a törvény vonatkozó rendelkezéseiben az oktatásért felelős minisztert is nevesíteni.

Tisztelt Országgyűlés! Figyelemmel az alap-egyezmény törvényben történő kihirdetésére, amire a Firenzében, 2000. október 20-án kelt európai tájegyvezmény kihirdetéséről szóló 2007. évi CXI. törvényben került sor, a jegyzőkönyv a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény alapján az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó szerződésnek minősül, így annak kötelező hatályát is az Országgyűlésnek kell elismernie, és a kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor. Kérem a tisztelt képviselőtársaimat a betervezett törvényjavaslat támogatására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz vezérszónoka, Pócs János képviselő úr következik. Képviselő úr!

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A több évszázados emberi tevékenység által jelentős mértékben átalakított, az északi és a hegyvidéki tájak kivételével igen sűrűn lakott kontinensünkön a táj védelmét, fejlesztését az Európai Unió különböző szer-

vezetei fontos feladatuknak tekintik. A gazdag európai tájörökség megőrzését szolgálja az Európai Tanács európai tájegyvezménye. Az egyezményt 2000-ben fogadta el az Európai Tanács miniszteri bizottsága tíz ország részvételével. 2014-ben már 40 ország csatlakozott az egyezményhez. Hazánk 2005-ben írta alá az egyezményt, majd 2008-ban lépett az hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat célja: az európai tájegyvezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről és a Firenzében, 2000. október 20-án kelt európai tanácsi egyezmény kihirdetéséről szóló 2007. évi CXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat annak érdekében került a tisztelt Ház elé, hogy az egyezmény területi hatályának kiterjesztéséhez, valamint a törvény hazai végrehajtásának felelősségi körében az oktatásért felelős miniszter nevesítéséhez hozzájáruljunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2007. évi CXI. törvény értelmében Magyarországon 2008. február 1-jén lépett hatályba az Európai Tanács európai tájegyvezménye, amelynek végrehajtásáról a természetvédelemért felelős miniszter gondoskodik, a kulturális örökség védelméért felelős miniszterrel egyetértésben, továbbá a területfejlesztésért, a területrendezésért felelős miniszterrel együttműködve.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvénytervezet célja, hogy az Európai Tanács európai tájegyvezményét módosító 2019-es számú jegyzőkönyvet kihirdesse, és ezáltal a jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerésére felhatalmazást adjon.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat tartalma, a törvénytervezetben foglalt jegyzőkönyv a részes felek, így Magyarország számára új kötelezettséget nem jelent, tartalmi módosítást nem vezet be. Az egyezmény területi hatályát terjeszti ki, megnyitva azt a nem európai államok részére az Európai Unió felé. Az alap-egyezmény neve a következőre rövidül: az Európai Tanács tájegyvezménye. A törvénytervezet tartalmazza a jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövegét és a hivatalos magyar nyelvű fordítását. A jegyzőkönyv hatálybalépése naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleménye alapítja meg. Az egyezmény 6. cikk b) pontjában foglaltak végrehajtása felelősségi körben az oktatásért felelős minisztert érinti. Ezért a törvénytervezet vonatkozó rendelkezésében az oktatásért felelős minisztert nevesíti. Ez a módosítás a törvény kihirdetését követő napon lép hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az alapegyezmény törvényben került kihirdetésre 2007-ben, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. §-ának bekezdése a) pontja alapján az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó szerződésnek minősül. Így annak kötelező hatályát is az Országgyűlésnek kell elismernie, és a kihirdetésre csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek jegyében kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának nevében Keppli Lajos képviselő úr a vezérszónok. Parancsoljon!

DR. KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Mivel, ahogy azt korábban hallottuk az előterjesztőtől és a kormánypárti frakció vezérszónokától, egy abszolút formális egyezménymódosítás elfogadásáról van szó, ezért elintézhetném azzal az egyetlen mondattal, hogy a Jobbik frakciója természetesen támogatni tudja az egyezményt, annál is inkább, mivel maga az indokolás is tartalmazza, hogy a részes felek számára új kötelezettséget nem tartalmaz, tartalmi módosítást nem vezet be, csupán a nem európai államok számára lehetővé teszi az egyezményhez történő csatlakozást, megnyitva az utat az egyezmény és az Európai Unió felé.

Azt természetesen mindannyian tudjuk és tapasztaljuk, hogy mind a természeti, mind a kultúrtájak tekintetében Magyarország a tájvédelemmel kapcsolatban bizony járhatna előrébb is, és volnának még feladataink a tekintetben, hogy mindenféle szempontból megfeleljünk, nem is annyira az Európai Unió, mint inkább a saját elvárásainknak.

(14.40)

Hiszen azért azt le kell szögezni, hogy a tájvédelem is az utóbbi években nem azt az utat járta be, amit egyébként be kellett volna járnia. A szakmai kifogásainkat már számtalanszor itt a parlament előtt elmondtuk, amikor ilyen vagy ehhez hasonló célú vagy témájú javaslat volt. A korábbi napirendben is az államtitkár úr kifogásolta, amikor eltértünk konkrétan a javaslatban foglaltaktól, de egy általános vita során azért ez megengedhető.

Én most ezzel a kicsi kritikai észrevétellel be is fejezném az úgynevezett vezérszónoki felszólalást, amit nem neveznék most vezérszónoki felszólalásnak, hiszen mindössze a támogatásunkat fejeztük ki és egy picit kritikai hangot, hogy a tájvédelem és a kapcsolódó területek terén bőven van még tennivalónk. Ezeket majd egy későbbi javaslat során, illetve akár módosító indítványok formájában - nem ehhez a javaslatához természetesen, hiszen ez csak egy nemzetközi egyezmény kihirdetése - meg fogjuk tenni, ahogy korábban is megtettük. Úgyhogy ez esetben csak annyit szeretnék kifejezni, hogy ezt a teljesen formális egyezménymódosítást támogatni fogjuk természetesen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy kétperces felszólalásra V. Németh Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője kért szót. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban egy formális módosításról van szó, amely nem indokolna hosszas kifejtést, hosszas támogató mondatokat, azonban Keppli képviselő úrnak egy érdemi mondatba hadd kapaszkodjak bele, mégpedig abba, hogy az elmúlt években a tájvédelem nem kellően működött. Persze a természet és a környezet iránt elkötelezett emberek számára ennek így kell lenni, de azért hadd jegyezsem meg, hogy Magyarország megalkotta nagyon korszerű dokumentumként a tájstratégiáját, és ezt átvezeti a szakpolitikákba is.

A nemzetközi mércére egy példát hadd mondjak: az Európa Tanács tájdíját Magyarország kapta három évvel ezelőtt a „Mesés Hetés” nevű programban, tehát Magyarországon kifejezetten vannak a tájvédelemben sikeres területek, ezt díjazta az Európa Tanács. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Mínt hogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, az általános vitát lezárom. Az államtitkár úr értelemszerűen jelzi, hogy nem kíván reflektálni.

Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirendi utáni felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman, a Jobbik képviselője, aki német nyelven ismerteti felszólalását: „Eine Epoche ging zu Ende, in Memoriam Otto Heinek - Egy korszak véget ért, in memoriam Heinek Ottó” címmel. Herr Abgeordnete! Sie haben das Wort! Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): *(Felszólalását német nyelven teszi meg, amelyet szinkrontol-mácsolás kísér.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Honfitársaim! Nagy megrendüléssel vettük tudomásul a hírt, hogy a magyarországi német kisebbség vezető képviselője, Heinek Ottó barátom elbúcsúzott tőlünk. A Jobbik-frakció nevében szeretnék a tisztelt Ház figyelmét is felhívni erre, és elmondani azt is, hogy ez a személyiség Magyarország érdekében, illetve különösen a magyarországi német kisebbség érdekében milyen sokat tett.

Engedjék meg, hogy némileg személyes érveket is felhozzak. Nem sokkal a politikai fordulatot követően a soproni önkormányzat képviselőjeként találkoztam Heinek Ottóval, az asztal két oldalán ültünk. Annak

idején Heinek Ottó a magyarországi kisebbségi hivatal munkatársaként dolgozott, aztán 1999-et követően Heinek Ottó már az elnöki pozícióját töltötte be a kisebbségi önkormányzatnak. A magyarországi németek kapcsán különböző szerepekben nagyon sokszor találkoztunk egymással, különösen európai szinteken. Nekem volt olyan szerencsém, hogy az európai német kisebbségek munkaközösségében és az etnikai és nemzeti kisebbségek bizottságában az Európai Parlamentben Heinek Ottóval együtt küzdöttünk a nemzeti kisebbségek jogaiért Európában.

Mindenki, velünk együtt, aki Heinek Ottót ismerte, tudja, hogy milyen komoly érdemeket szerzett annak érdekében, hogy a magyarországi németek kulturális autonómiája megvalósuljon. Az egész oktatási rendszer kiépítése a magyarországi németek szempontjából ebben az új korszakban, ahol óvodák, illetve iskolák is létesültek a német kisebbség támogatásával, egy teljesen új kulturális korszakot nyitott, egy pozitív korszakot nyitott a kisebbségi csoportok számára, és összességében a nemzetközi hálózat kialakítását is szolgálta Heinek Ottó támogatásával.

Heinek Ottó az elmúlt évek fejlődését, a közös hazánk nem demokratikus fejlődését is nagy aggodalommal követte, a hagyatékához tartozik az is, hogy ezen tendenciák ellen fellépjünk. Az ő nyugodt és szerény módja, ahogy dolgozott, és egy pillanatra sem vesztette szem elől a közös célokat, nagyon hiányozni fog mindannyiunk számára. Hálás vagyok a sorsnak személy szerint is, hogy egy darabig közös utat járhatunk. Mindenkinek hiányozni fog a személye. Nyugodjék békében Heinek Ottó! Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Schönen Dank für Ihre Worte!

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett, tisztelt Országgyűlés, Ovádi Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Kiemelkedő sportsikerek, a jövő nagy reményesei Veszprémben és térségében” címmel. Parrancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Többször kértem már szót Veszprém és térségével kapcsolatban, és a kulturális programokat is bemutattam már. Most engedjék meg, hogy egy olyan szegmensről ejtsék pár szót, amire méltán büszke lehet nemcsak a megye, de az egész ország is. Szeretném bemutatni önöknek a megye kiváló sportolóit, sportsikereit, amelyekkel, bizton állíthatom, beírtuk magunkat a világsajtóba, Veszprém és környéke letette a névjegyét mindenhol, legyen az egyéni sportág vagy csapat-sport.

Veszprémről kétségkívül elsődlegesen mindenkinek a kézilabda jut eszébe, a sokak által irigylésre méltó Veszprém Aréna lüktetése, amelyről minden

ott játzó kézilabdázó ódákat zeng. De azt vajon tudták-e, hogy a nagycsapat mellett az utánpótlás is hatalmas sikereket ért el? A nyári, Párizsban megrendezett világbajnokságon a Telekom Veszprém U17-es csapata a házigazda Paris Saint-Germain tizenhárom góllal utasította maga mögé, a döntőben pedig vert helyzetből álltak fel brazil ellenfelükkel szemben a veszprémi kézilabdázás reményesei, megnyerve ezzel a tornát.

A nyár talán lehangosabb sikerei egyértelműen a veszprémi Balaton Úszó Klub versenyzőjének nevéhez, Rasovszky Kristófhhoz kapcsolódnak. Kristóf junior világbajnoki győztesként két évvel ezelőtt, 2016-ban megmutatta, hogy óriási tehetség és nagy reménység, a köztudatba azonban a magyarországi rendezésű vízes vb-n robbant be igazán, ahol 5 kilométeren a hetedik, 10 kilométeren pedig az ötödik helyen végzett.

(14.50)

Egy benyúláson múlt a tripla arany a glasgow-i Európa-bajnokságon, 5 és 25 kilométeren első, 10 kilométeren pedig második lett. A versenyen mindemellett emberi nagyságáról is tanúbizonyságot tett, hiszen vetélytársával egymást ünnepelve szálltak ki a tóból.

A fiatal tehetség sorra nyeri a versenyeket, így Barcelona és Koppenhága után nemrégiben Bledben is megállíthatatlannak bizonyult.

Kihagyhatatlan felszólalásomból a nagy múltra visszatekintő atlétika is Veszprémben. Az idei szezonban két női versenyző, Kéri Bianka síkfutó és Orbán Éva kalapácsvető is nemzetközi szinten megméretette magát részt vett az Európa-bajnokságon Berlinben.

Kihagyhatatlan Gosztolai Mária is, aki szenior-ként a malagai világbajnokságon kétszeres világbajnok lett súlylökés után diszkoszvetésben is.

Igazán szerencsések vagyunk, mert a labdasportok közül, ha első osztályú mérkőzést szeretnénk megnézni és végigszurkolni, lehetőségek tárháza nyílik meg. Választhatunk a kézilabda, a kosárlabda vagy éppen a futsal közül. A Bakony és a Balaton ölelésében fekvő dunántúli megyének bizony mindhárom sportágban első osztályú csapata van, és nem is akármilyenek. Bizton állíthatom, idén a kézilabda mellett a kosarasok és a futsalosok is éremért szállnak harcba. A nemzetközi porondon megméretette, izgalommal várja minden kézilabda-rajongó, hogy végre beteljesüljön a rég várt Bajnokok Ligája nemzetközi siker is, és arany medál és a Bajnokok Ligájának serlege csilloghasson a Veszprém Arénában.

A teljesség igénye nélkül, méltatva a megye sportolóit, azt gondolom, önök is láthatják, tisztelt képviselőtársaim, hogy milyen nyomós érvekkel tudom alátámasztani, miért is érdemli meg Veszprém és térsége

az új uszodát, az atlétikai sportok birodalmának nevezett stadion rehabilitációját, miért mutatkozik igény a többszörös Bajnokok Ligája döntős Telekom Veszprémnek otthont adó Veszprém Aréna bővítésére. Ezek a fiatal tehetségek megérdemlik, hogy a XXI. század körülményeinek maximálisan megfelelő, modern környezetben készülhessenek, mutathassák meg tehetségüket. Hiszen a jövő nagy bajnokai köztünk vannak.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel. Öt perce van, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném emlékeztetni a jelen lévő, nem túl nagyszámú képviselői gárdát arra, hogy a Jobbik képviselői egy szeretetteljes meghívást továbbítottak a kormányoldal felé. Államtitkárát, de egyben bármelyik képviselőjét, tisztségviselőjét meghívjuk csütörtökön reggel 6 órára egy kilakoltatásra a XXIII. kerületbe, ahol Kati néni lenne az áldozat, hogyha mi ezt hagynánk. Az a Kati néni, aki az unokáját és a fiát már elvesztette, és elhunyt családtagjaitól örökölte azt a tartozást, amelynek a behajtási körülményeit, annak jogszerű mivoltát nemcsak mi vitatjuk egyértelműen, de azok a kiváló szakjogászok is, akik ezt az ügyet részletesen átnézték. Szeretném jelezni, hogy Varga-Damm Andrea képviselőtársnóm és jómagam biztos, hogy ott leszünk csütörtök reggel 6-kor. Erre szeretném kapacitálni kormánypárti képviselőtársaimat is, pontosan annak érdekében, hogy az itteni konfrontatív viták helyett szerezzenek közvetlen tapasztalatokat egy ilyen esetben. Beszélgesse nek el az érintettel, a családtagokkal. Nyilván az önk fogadóóráira is betérnek olyanok, akik hasonló problémával küzdenek. De úgy látjuk, hogy annyi sebből véreznek ezek a történetek, hogy még így, az utolsó pillanatban is lehet segíteni, elismervén azt, hogy sokkal többet lehet segíteni, ha egy korábbi szakaszban kérnek az érintettek szakjogászai segítséget.

De ne várjuk el a magyar társadalom minden tagjától, hogy felkészült jogászként tudjon eljárni egy ilyen helyzetben! A törvényhozók felelőssége óriási a tekintetben, hogy micsoda mulasztássorozatot tudunk feltárni csak az utóbbi évek ismeretében. Egyrészt a végrehajtói rendszer brutális túlkapasait épp-hogy csak sikerült egy kicsit visszanyesegetni, de a túlkapasok tapasztalhatók. A közjegyzői rendszerhez lényegében nem nyúlt hozzá senki, pedig minősített módon nem látják el feladatukat azok, akik úgy adnak ki papírokat, végzéseket, vállalják aláírásukkal, hogy a dokumentumok mögött álló folyamatok jogszerű mivoltát ellenőrizték, miközben nem ellenőrizték azt; és akkor még nem is beszéltünk felügyeleti szervekről,

bankvezetőkről. Tehát egy nagyon széles kör kellene, hogy egyrészt a vádlottak padján foglaljon helyet, másrészt, aki nem is a vádlottak padjára való, az legalábbis a meghallgatásokon, hogy mégis hogyan fordulhatott elő ez a devizahitelezésnek nevezhető szörnyűség.

A Jobbik javaslata, nemcsak Kati néni, hanem minden érintett számára egy nemzeti kríziskezelő felállítása, aminek szükségességét tegnap pont a miniszterelnök támasztotta alá, hiszen maga Orbán Viktor volt az, aki azt mondta, hogy igyekeznek ők segíteni, de az önkormányzatokat kéri arra, hogy a rendelkezésükre álló forrásokból gazdálkodva próbáljanak - ugye, a „próbálni” ige hangzott el tegnap -, próbáljanak segítséget nyújtani. Mi tökéletesen ismerjük az önkormányzatok kivézetett helyzetét, azt is, hogy az önkormányzatiság mit jelent ma Magyarországon. Éppen ezért úgy gondolom, hogy egy ilyen esetben lehet az önkormányzatok beavatkozását kérni, de ez esetben központi forrást kell számukra biztosítani.

Hogy ne csak levegőbe beszélt szavak legyenek ezek, meg is jelölöm a forrást. A Magyar Nemzeti Banknál a devizahiteles átváltásból több száz milliárdos többlet halmozódott fel, és német minta alapján szeretnénk ezt az összeget osztalék gyanánt nemcsak opcionálisan, hanem kötelező jelleggel befizettetni a költségvetésbe, és a költségvetésbe történő befizetést követően egy kártérítési alapot lehet felállítani, ahonnan rendezhető az összes kárvallott helyzete. Ezen kártérítési alap részeként egy nemzeti kríziskezelő koncepciója mentén gondoskodni kell a legnehezebb helyzetbe került emberek lakhatásáról. Adott esetben arról is, ha nem tudják kiváltani a receptjeiket, hiszen legyünk őszinték magunk között, képviselőtársaim, pártállástól függetlenül mindannyiunk fogadóóráira tér be olyan magyar polgár, akinek a havi gyógyszeradagjának a kiváltása olyan problémát okoz, amiben nekünk személyesen segíteni kell. Mert ha ezt nem tesszük meg, és nyilván mindannyian megteszik ezt egy ilyen helyzetben, akkor a következő hónapban annak az embernek maradandó egészségkárosodása lehet, vagy olyan problémája, aminek most még elejét lehet venni. De az azért mégsem járja, hogy ellenzéki képviselők, és tisztelet azoknak a kormánypárti képviselőknél, akik ugyanezt teszik, de egyénileg próbálják több százezer ember gondját-baját elhárítani. Azért ülünk a törvényhozásban, hogy rendszerszinten gondoskodjunk ezekről a problémaelhárításokról, és az a gond, hogy ez a több százezer ember kiesett a szociális védőhálóból.

A miniszterelnök úr által hivatkozott önkormányzatok nem tudnak segíteni rajtuk, a lakásállomány ezt nem is teszi lehetővé, az önkormányzatok kivézetése úgyszintén nem. Tehát látszik, hogy a devizahiteles átváltásból százmilliárdos nagyságrendű forrás áll rendelkezésre a probléma kezelésére, ezt be kell fizettetni a költségvetésbe, és életre kell

hívni a nemzeti kríziskezelőnek nemcsak a koncepcióját, hanem a gyakorlatát is.

A Jobbik tehát ebből nem tud engedni, addig is ott leszünk a kilakoltatásokon, és invitáljuk ezekre az eseményekre kormánypárti képviselőtársainkat is. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek további jó napot kívánok!

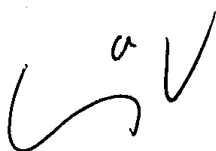
(Az ülésnap 14 óra 58 perckor ért véget.)

Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:



Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)